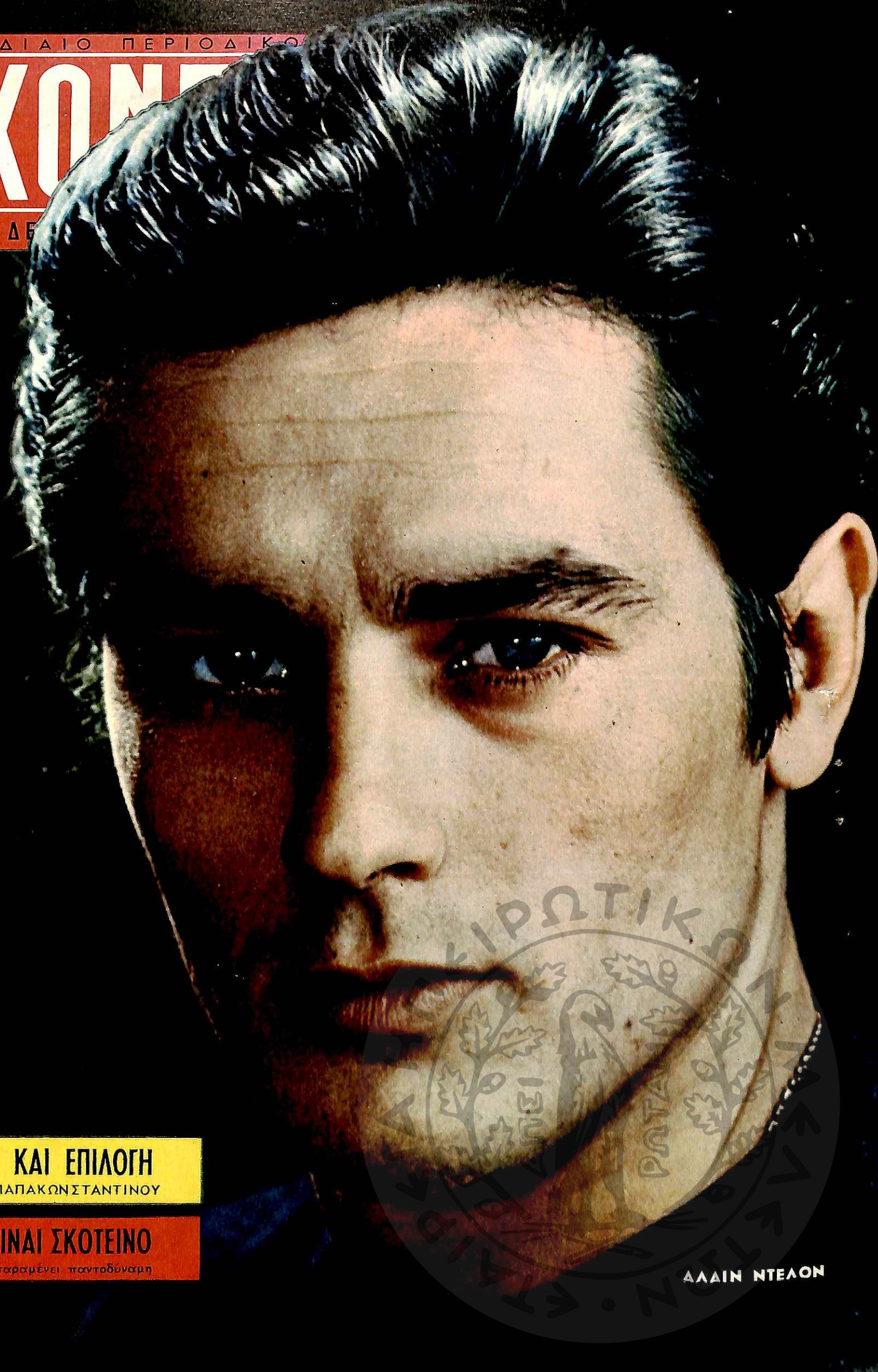

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 425 13 ΔΕ

ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΗ

Άρθρον του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΟ ΣΙΚΑΓΟ ΕΙΝΑΙ ΣΚΟΤΕΙΝΟ

Η «Κόζα Νόστρα» παραμένει παντοδύναμη

ΑΛΑΙΝ ΝΤΕΛΟΝ

Δύο κουβέρτες σ'ε μία!

Ζεστή και άπαλή ●
Στερεή ●
Πλένεται άφοβα ●

Κουβέρτα

100% Meraklon

αριSton

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 425 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣΘ' Ι3 ΔΕΚ/ΡΙΟΥ 1963

*Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ *Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. *Ηλιοπούλου
Διεύθυνσεις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη 8, *Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αγίας Ζώνης 24, *Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, *Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, *Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομολογία:

*Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. *Ετησία δραχ. 260.
*Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. *Ετησία δολλάρ. 14.

*Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνία.
*Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταθεθέντων Δρ. 400.000)

Οί αναγνώστες
μας
γράφουν

Δολοφόνος

*Η τραγική δολοφονία του Τζών Κένεντυ έφερε στην δημοσιότητα τα άλλα τρία ανέλεγα εγκλήματα που στιγμάτισαν την πολιτική ιστορία των *Ηνωμένων Πολιτειών, κατά τον τελευταίο αιώνα. *Αλλά, ενώ πολλά έχουν γραφεί —ως και κινηματογραφικά έργα γυρίστηκαν— για τον Τζών Ουάιλκς Μπίρτ, τον ήρωα που δολοφόνησε τον *Αβραάμ Λίνκολν, έχουν λησμονηθεί τελείως οι δύο δολοφόνοι των προέδρων Τζέιμς Γκάφφελντ και Ουίλλιαμ Μάκ Κίνλεϋ. Σας γράφω από τα περιστατικά αυτά μερικές λεπτομέρειες, που νομίζω ότι παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τους αναγνώστες σας.

*Ο Τσάβλς Τζούλιους Γκωτλ ήταν 39 ετών και ο πρόεδρος Γκάφφελντ τον γνώριζε σαν έναν καυχησιάρη, ενοχλητικό τύπο, που διαρκώς έπισκεπτόταν τον Λευκό Οίκο, ζητώντας να διορίστη πρόεδρος στο Παρίσι. *Ο Γκωτλ ήταν δικηγόρος και ευαγγελιστής κι απέκαλυψε τον εαυτό του υπάλληλο του *Ιησού και Κομπανιάς, αλλά περιφερόταν στην Ουάσιγκτον ευπόλητος και τρελλός. Διεκήρυτσε ότι η πραγματική αποστολή του ήταν η σωτηρία της ενόχτης του Ρεπουβλικανικού κόμματος. Τέλος απέφασε ότι ο Θεός είχε διατάξει την δολοφονία του Γκάφφελντ. *Αγόρασε ένα περιστρεφόμενο 44, το δοκίμασε πυροβολώντας στον ποταμό Πόταμακ και πήγε στις φυλακές της Ουάσιγκτον, για να εβεβαιωθεί για τις άνεσεις τους. *Υπέρχε, απεφάνθη.

Στις 2 *Ιουλίου 1881, ενώ ο Γκάφφελντ έμπαινε στον σιδηροδρομικό σταθμό της πρωτεύουσας, κατευθυνόμενος στην Βαλτιμόρη για δεκαπενθήμερη άδεια, ο Γκωτλ ξεπρόβαλε πίσω από έναν πάγκο, πλησίασε τον πρόεδρο, έφριξε απόσταξας 2 - 3 βημάτων και τον πυροβόλησε από πίσω. *Θεέ μου! τί σημαίνει αυτό; φώναξε ο Γκάφφελντ πέτοντας. *Ο Γκωτλ συνελήφθη άμέσως. Στην δίκη του προέβαλε την ένσταση του *Αβραάμ —όπως και ο *Αβραάμ δοκίμασε να σκοτώσει τον *Ισαάκ κατ' εντολήν

του Θεού, έτσι και αυτός είχε εκτελέσει τον πρόεδρο. *Η έτυμηγορία σας άς είναι ότι η πράξη ήταν του Θεού και όχι δική μου, είπε στους ένορκους, που, ωστόσο, χρειάστηκαν μόνο 65 λεπτά για να τον καταδικάσουν σε θάνατο. *Ο Γκάφφελντ, χωρίς να χύση το θάρρος του και το κέφι του, χασπάλειψε 80 μέρες μετά τον πυροβολισμό, ώσπου ξεψύχησε.

*Ο Λένν Σζόλγκοτς, 28 ετών, διαρρέψε τον εαυτό του αναρχικό. *Αλλά και στον κύκλο των αναρχικών, που εξέδιδαν το περιοδικό «*Ελευθέρη Κοινωνία», έξεωρείτο ανεπιθύμητος. Το περιοδικό τον κατήγγειλε ως κατάσκοπο, πέντε μέρες πριν από την δολοφονία του Μάκ Κίνλεϋ. *Αφού διάβασε για την δολοφονία του βασιλέως της *Ιταλίας Ουμβέρτου από κάποιον αναρχικό, ο Σζόλγκοτς συνέλαβε την ιδέα του φόνου. Μία έβδομάδα πριν την εκτέλεση, αγόρασε αντί 4,5 δολλαρίων ένα πιστόλι των 32.

Στις 6 Σεπτεμβρίου 1901, ο Σζόλγκοτς πήγε στην Παναμερικανική Έκθεση του Μπούφαλο και κατέλαβε θέση στον Ναό της Μουσικής. Τά πληθύνει μπαινόμενοι να σφίξουν το χέρι του καταδικασμένου προέδρου. *Ο Σζόλγκοτς, ντυμένος με τα γιορτινά του, χώθηκε ανάμεσα τους. Κανείς από τους 50 σωματοφύλακες δεν πρόσεξε το πιστόλι που κρατούσε τυλιγμένο σε ένα άσπρο μαντήλι. *Ο Μάκ Κίνλεϋ άπλωσε το χέρι του για να χαιρετήσει τον Σζόλγκοτς και τότε εκείνος του έριξε στο στήθος και την κοιλιά. Οι σωματοφύλακες ρίχτηκαν επάνω του και άρχισαν να τον χτυπούν με τους υποκόπανους των όπλων τους, ως την στιγμή που τους σταμάτησε ο Μάκ Κίνλεϋ. *Εμην τον χτυπάτε, παιδιά. *Οκτώ μέρες αργότερα ο πρόεδρος πέθανε. *Ο Σζόλγκοτς δήλωσε στον δικηγόρο του ότι δεν θα συμμετείχε στην υπεράσπιση. *Εσχότασα τον πρόεδρο γιατί ήταν έθνος των κοιλών, εργαζόμενων ανθρώπων, είπε. Δεν μετανόω για το εγκλήμα μου. *Η δίκη κράτησε 8½ ώρες. Σε 34 λεπτά, οι ένορκοι τον κατέδικασαν σε θάνατο.

4711

Ευφρασύ
Χώρα

* *Η γνήσια Κολώνια 4711

* Το άρωματικό σαπούνι 4711

* TOSCA - ή Κολώνια - άρωμα 4711

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

γκρέκα

ΣΑΣ!... ΜΟΥΡΟΥ ΤΟΥ ΤΩΗ ΤΗΝ ΘΑ ΟΜΟΡΦΗΝ ΠΟΥ ΠΛΕΚΤΟ

04196

χειμώνας 63 Orlon*

Τι απαλό πού είναι... Καί πόσο ζεστό! Τό μωρό θά νοιώση άνετα κι' εύχάριστα μ' ένα όμορφο πλεκτό ORLON. Κοστούμια μέ κουκούλες, ζιπουνάκια, σύνολα από παντελόνι - κάλτσες και μπλουζα, φορεματάκια, λιζές και ζακετάκια, συνθέτουν πρόσχαρες και πρακτικές ιδέες για τὸ χειμωγιάτικο ντύσιμο τοῦ βρέφους. Καί ἡ μητέρα του... τί χαρά!... Ὅα ξεκουρασθῇ. Τὸ πλεκτό τοῦ μωροῦ της εἶναι ORLON!... Δέν ἐπηρεάζεται ποτέ ἀπὸ τὸ πλύσιμο, δέν προκαλεῖ ἀλλεργία καί διατηρεῖ πάντα τὴν φρεσκάδα καί τὴν ὁμορφιά του...

* ORLON εἶναι τὸ σῆμα τῆς DU PONT γιὰ τὴν ἀκρυλική ὑφάνισμα ὅλη της.

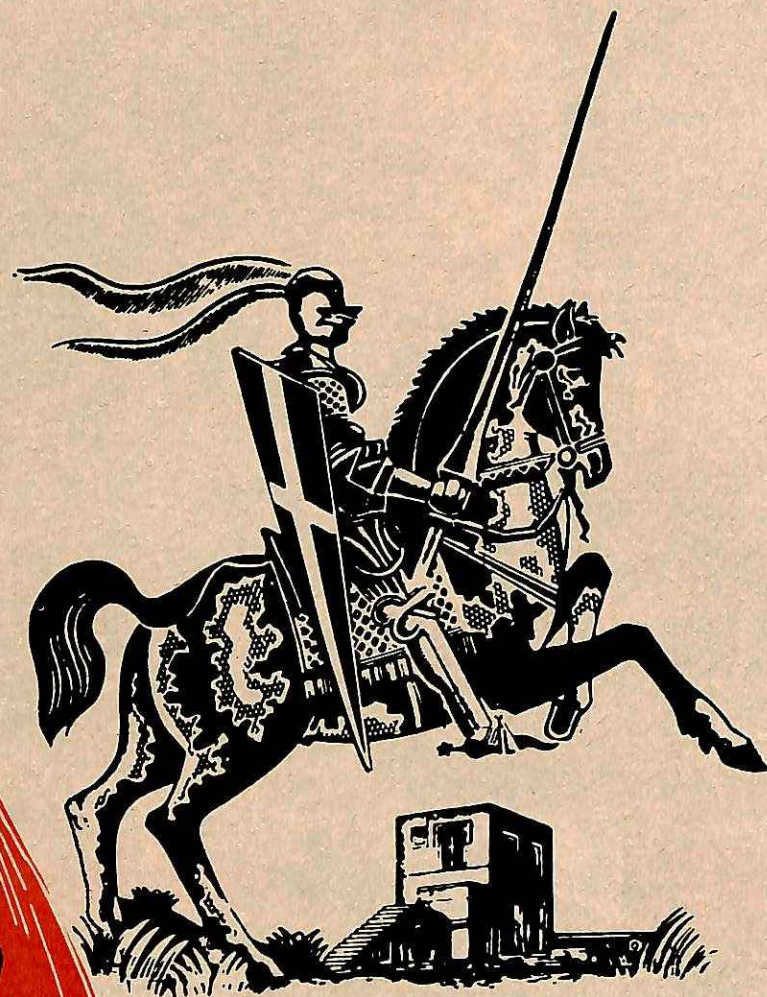
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ «Κ. Γ. ΛΑΖΑΡΑΚΗΣ» Α.Ε. Φωτογραφίες Studio «'Αλίκη»

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΝΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Creation - 'Αποκλειστική πώλησις

Bambino - Bébé Rose

γκρέκα

KREUZITTERWEIN

ΑΓΝΟ ΜΑΥΡΟ ΚΡΑΣΙ
ΙΠΠΟΤΩΝ ΡΟΔΟΥ

Chevalier de Rhodes

Κ.Α.Ι.Ρ Α.Ε. - ΡΟΔΟΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Και οι δυο δολοφόνοι, όπως και ο δολοφόνος του Λίκελν, ήταν παράφρονες. Κανείς τους δεν είχε βαθωμένο μητρώο. Ο Γκιτώ παραληρούσε όταν ανέθηκε στο Ικρίωμα, όπου το πλήθος είχε πληρώσει 300 δολάρια για να εξασφαλίσει θέση για το θέαμα. «Δόξα! Δόξα! Δόξα! Δόξα! Δόξα!» καθώς άνοιξε η καταποικη κάτω από τα πόδια του. Ο Στζέγκοτς πέθανε στην ηλεκτρική καρέκλα, 45 μέρες μετά το θάνατο του Μάκ Κήλεϋ, και πάνω στο φέρετρό του έχυταν θειικό οξύ, για να τον τιμωρήσουν και μετά θάνατον.

Αθήναι

Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Μία σωστή πρόταση

Παραπονείται ο θεατρικός κόσμος και μαζί και ο αγαπητός κύριος Μαμάκης, για την άποχή του θεατρόφιλου κοινού από τα θέατρα. Πιστεύω ότι και ένας βασικός παράγων —δεν διατείνωμαι, βέβαια, ο μόνος— είναι και η ακατανόητη τακτοποίηση τιμών. Στην Ευρώπη, οι τιμές της πλατιάς, —ακόμη και στους κινηματογράφους— αλίζουν ανά 5 - 10 σειρές καθισμάτων. Έδω, 40 δραχμές πληρώνει η πρώτη σειρά, 40 και η 25η. Με ποιά λογική; Ένώ μπορούν κάλλιστα οι 5 πρώτες σειρές να στοιχίζουν 60 δρχ και με διαβάσεις να φθίνουν οι τελευταίες σε ανάλογη πτώση. Πόσες φορές αποφασισά εντελώς ξαφνικά να πάω στο θέατρο και τηλεφωνώντας διαπιστώνω ότι δεν θα δω θέση παρά στην 18η ή 25η σειρά για να είμαι ειλικρινής, δεν θα με πείραζε αν πληρώνα την θέση λιγώτερο. Ευχαριστίας να πληρώσω 60 δρχ. για να καθίσω μπροστά, αλλά να ξέρω ότι πληρώνω έσα και ο πρώτος και δεν έπλεγμαβάνω τα ίδια, δεν μου πάει. Πάρτε παράδειγμα το «Κεντρικό». Μονάχα οι 3 - 4 τελευταίες για σειρές είναι «πλατιά Β», ενώ στην Ευρώπη ένα τέτοιο θέατρο θα είχε τουλάχιστον 10 διαφορετικές καταμήσεις και τιμές.

Είναι πολύ παράξενο, ότι ο Έλληνας το θεωρεί υποτιμητικό να πάει σε Β' θέση, και πολύ λογικά, διότι στις Β' θέσεις, συνήθως, ακόμη και τα καθίσματα, και πολλές φορές και η περιποίηση, διαφέρουν. Άς το σκεφθούν και αυτοί οι θεατρώνες.

Αθήναι Γ. ΔΑΣΚΟΤΑΝΗΣ

Το 3ο Πανεπιστήμιο

Γιατί στην Πάτρα το 3ο πανεπιστήμιο; Άλλα και αν το νέο πανεπιστήμιο ιδρύονταν στα Ιωάννινα, την Κέρκυρα ή την Κρήτη, θα υπήρχαν πάλη οι ίδιες ελλογες και δίκαιες αντιρρήσεις. Γιατί και οι άλλες πόλεις που έριζαν έχουν σπουδαίους και σοβαρούς λόγους να διεκδικούν την τιμή και το όφελος από την ίδρυση ενός πανεπιστημίου. Στην περίπτωση αυτή, όλοι έχουν δίκιο, αλλά είναι τεχνικώς και πρακτικώς δύσκολο να το βρουν. Μέχρις ότου όμως ιδρυθούν και άλλα πανεπιστήμια, θα μπορούσε να γίνει μία δίκαιη και ορθολογική κατανομή των Σχολών, σε διάφορες πόλεις. Θα μπορούσε, π.χ., η γεωπονική να ήταν στην Λάρισα, η Σχολή Δοκίμων στα Χανιά, η Σχολή Ευελπίδων κάπου άλλου ή να υπάρχουν επιμορφωτικά τμήματα, σεμινάρια ή φροντιστήρια σε διάφορες πόλεις, οι οποίες λόγω παραδόσεως ειδικών συνθηκών προσφέρουν τα ανάλογα προσόντα. Έτσι, ο συγκεντρωτισμός στην πρωτεύουσα θα ελαττωνόταν, θα εξυπηρετείτο πνευματικά και οικονομικά η επαρχία και θα υπήρχε ίσως ευνοϊκότερο κλίμα σπουδών για μερικές επιστήμες. Και για να πάψει η επαρχία να είναι εγκαταλελειμμένη ενδοχώρα.

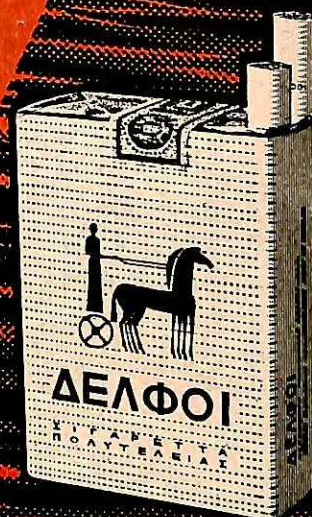
Πειραιάς

ΓΕΩΡΓ. ΘΩΜ.

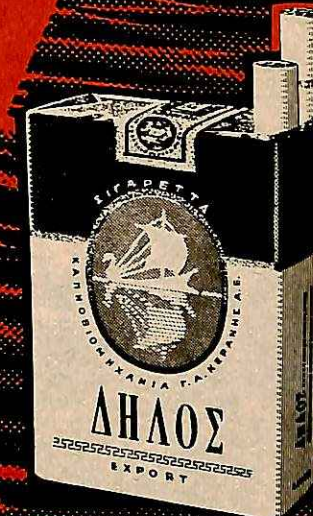
Διανομή Σχολών

Αφού αποφασίστη να ιδρυθεί το 3ο πανεπιστήμιο στην Πάτρα, ως μὴν υπάρχουν και πολλές αντιρρήσεις, γιατί η πρωτεύουσα της Πελοποννήσου έχει όλα τα γεωγραφικά, εκπαιδευτικά και υλικά προσόντα. Θα ήταν όμως δυνατόν

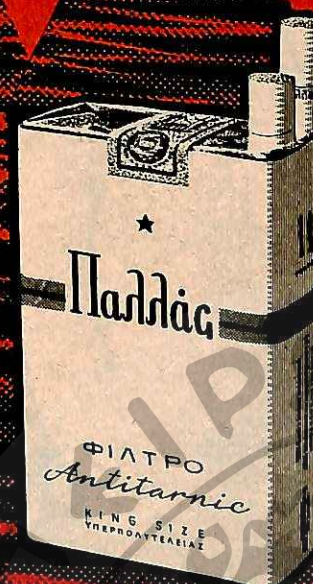
„ΑΛΕΚΤΩΡ“

Δρχ. 8

Δρχ. 6

Δρχ. 11

Δρχ. 10

Τώρα τις γιορτές...
κάντε ένα δώρο στον εαυτό σας!
Διαλέξτε ένα νέο και έκλεκτο σιγαρέττο, που σας ταιριάζει περισσότερο...

Γ.Α.ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

ΗΤΑΝ ΩΣ ΤΩΡΑ ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ ΣΑΣ!

Η ΝΕΑ ΕΦΕΥΡΕΣΗ ΤΩΝ ΚΑΛΤΣΩΝ
συνδυάζει την διαφάνεια και την άντοχή
του νάϋλον με την ελαστικότητα και
την αφή του ζωϊκού μεταξιού.

ULTRASON

Η νέα εφεύρεση της BERKSHIRE

Οι κάλτσες ULTRASON
είναι μία πατέντα της

BERKSHIRE B
INTERNATIONAL CORPORATION

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

τόν να κατανεμηθούν μερικές σχολές
και σε άλλες πόλεις. Δηλαδή, το 3ο
πανεπιστήμιο ως είναι πανεπιστήμιο
θεωρητικών επιστημών, και ο κλάδος
των θετικών επιστημών ως εγκαταστα-
θή σε άλλη πόλη, ή το αντίθετο, ώστε
τα πνευματικά κέντρα να είναι περ-
σσότερα. Και τούτο γιατί ίσως να μην
είναι εύκολο να ιδρυθεί ένα πλήρες πα-
νεπιστήμιο, που χρειάζεται τόσες προ-
υποθέσεις, έξοδα, εγκαταστάσεις, σε
μία πόλη, ενώ σε μία άλλη δυνατόν να
υπάρχουν περισσότερες δυνατότητες.

Ιωάννινα

Φ. ΓΙΑΝ.

Ποιητικά

“Έχω ένα πολύ μεγάλο παράπονο α-
πό τις «Είκοσι». Γιατί το ώρα-
ν αυτό περιοδικόν δεν δημιουργεί μία
στήλην διά να δημοσιεύονται ποιήμα-
τα των αναγνωστών; Γνωρίζετε, άρα-
γε, πόσαι ποιητικά δυνάμεις της πα-
τρίδος μας παραμένουν ανεκμετάλλευ-
τοι, ιδίως μετά την επικράτηση της α-
θλιας ελευθέρας στιχουργίας, της και
μοντέρνα ποιήσις» καλουμένης; Κάνω
έκκλησιν εις τα πατριωτικά σας αί-
σθήματα. Άνοιξατε τας στήλας σας
για να εκφραστούν τα υγιή ποιητικά
αίσθήματα, που έλλοχεύουν εις τις καρ-
διές των υγιών και έλληνοπρεπώς σκε-
ττομένων νέων. Σας στέλλω μερικά
δείγματα των έμπνεύσεών μου, με την
κρυφή ελπίδα ότι θ' αποτελέσουν την
πρώτην καταβολήν εις την ώραϊαν και-
νούργια στήλην που θα εγκαίνιασουν οι
«Είκοσι».”

Αθήναι

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Κ.

● Έπαυμαι μένος έχει δηλωθῆ
ὅτι οἱ «Είκοσι» δὲν δημοσι-
εύου· στίχους. Εὐχαριστοῦμαι γιὰ
τὰ ποιήματά σας. Κατ' ἐξαιρέ-
ση δημοσιεύουμε ἕνα τετράστιχό σας,
εὐχόμενοι εὐδωσῇ τῶν σχεδίων
σας.

«Βαρεῖά τοῦ ἔρωτα μέ δέρεται ἡ
σκιά,
γιὰ μιά μπιρμπιλομάτα.
Βαρεῖά, ὡσάν ἐκεῖα πού οἶνε ἡ
πλατανιά.
ἄχ, σκληρή Σταμάτα!».

Υψηλή ἀθλιότητα

Ἡ ἀκτὴ ἀπὸ τὸν καινούργιο λιμενο-
δραχίονα τῆς Φρεαττιδὸς μέχρι τῆς
Σχολῆς Δοκίμων εἶναι μιά ἀπὸ τῆς
ὠραιότερες τοποθεσίας τοῦ Σαρωνικοῦ.
Τοῦτο ἔχει ἀρχίσει νὰ γίνεται ἀντι-
ληπτό καί, μαζί μὲ διάφορα ἐξωραϊστι-
κὰ καὶ θελτιωτικά ἔργα, σημειώνεται
μιά παραλιακὴ ἀνάπτυξη μὲ κέντρα καὶ
νέες οἰκοδομές. Τὰ βράχια ὅμως τῆς ἀ-
κτῆς ἔχουν γίνῃ τόπος ἀπορρίψεως
σκουπιδιῶν. Ἀκαθαρσίες, κουρέλια,
χαρτιά, τεκεδέες καὶ πάσης φύσεως
ἀπορρίμματα ἐγ-
καταλείπονται ἐκεῖ
καὶ ἔτσι ἡ θαυιά-
σια αὕτη παραλία
παρουσιάζει ὅση ἀ-
θλιότητος. Γιατί;

Πειραιεύς
Ρ. ΦΩΤΕΙΝΟΣ

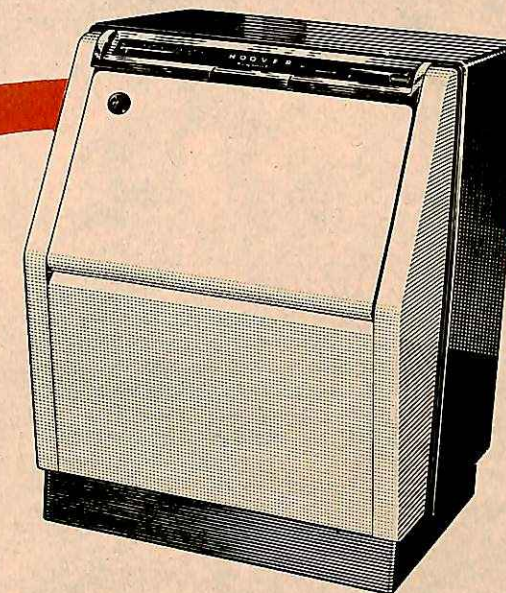

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

— Έχετε συνεχῶς ἐστραμμένη τὴν προ-
σοχή σας στὰ σημάτα τῆς Τροχαίας,
γιὰ νὰ ἀντιλαμβάνεσθε ἐγκαίρως τῆς
ἐναλλαγῆς τους καὶ νὰ συμμορφώνεσθε
ἀνάλογα.
— Γενικὰ ὁδηγεῖτε μὲ προσοχή, ψυχραι-
μία καὶ σύνεση. Έχετε πάντα γιὰ ὁδη-
γὸ σας τὴν καλὴ θέληση, κάνοντάς ο-
τι πρέπει καὶ ἀποφεύγοντάς κάθε τι ποῦ
μπορεῖ νὰ προσενηση ἀτύχημα ἢ νὰ
παρεμποδίσῃ τὴν κυκλοφορίαν.
— Ἀποφεύγετε τοὺς ἐλιγμούς καὶ ἀκολου-
θεῖτε μιά μόνον λωρίδα κυκλοφορίας,
ἐκείνην ποῦ πρέπει, ἀνάλογα μὲ τὴν κυ-
τεῦθυνση ποῦ πρόκειται ν' ἀκολουθήσετε.
— Τὴν νύκτα χρησιμοποιεῖτε τὰ κατάλλη-
λα φῶτα. Μικρὰ φῶτα (ἀσφαλείας) σὲ
καλὰ φωτισμένους δρόμους. Μεσαῖα
φῶτα, σὲ ὅχι καλὰ φωτισμένους δρό-
μους. Μεγάλα φῶτα στοὺς δρόμους ποῦ
δὲν φωτίζονται καθόλου, ὅταν ὁμως συ-
ναντᾶτε ἀντιθέτως ἐρχόμενα ὀχήματα, ἀ-
νάβετε τὰ μεσαῖα σας φῶτα, χωρὶς νὰ
τὰ ἀναβοσβύνετε ἢ νὰ τὰ ἐναλλάσσετε
μὲ τὰ μεγάλα. Τὸ ἀναβοσβύσμα θαμπώ-
νει καὶ εἶναι ἐπικίνδυνον.

...υαί άφου τὰ εἶδαμε ὅλα...

Υπεραυτόματον πλυντήριο
KEYMATIC
με ηλεκτρονικόν ἑγκέφαλον

τύπος 862
ύψηλῆς ἀπορροφητικῆς
ικανότητος.

τύπος 652 A
χτυπᾷ ἐνῶ ...
σκούπισεῖ
ὁ ἀπορροφᾷ

...ΑΓΟΡΑΣΑΜΕ

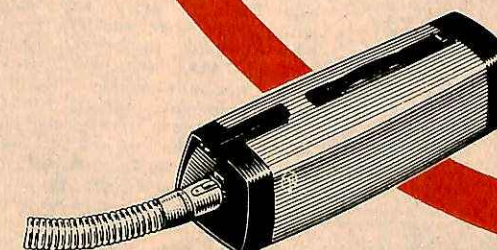
HOOVER

HOOVERMATIC

τύπος 5464

- πλένει χαλιά
- σφουγγαρίζει δάπεδα
- ἀλείφει παρκετίνη
- γυαλίζει

Τύπος 417
μεγάλῆς ἀπορροφητικῆς
ικανότητος.

Τὸ μόνον ποῦ ΠΛΕΝΕΙ - ΞΕΒΓΑΖΕΙ - ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ
15 κιλά ρούχα σὲ 30' λεπτά
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΜΟΝΟΝ 8.600 θερμαινόμενον 9.150

ΣΠΙΤΙ ΚΑΘΑΡΟ, ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 - 237860 - 226747

Τὸ κτένιαμα ἦταν πάντοτε ἡ μεγάλη μου σκοτούρα . . .

. δὲν διακοῦσε ποτὲ περισσότερο ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες

. ὥσπου δοκίμασα τὴν BINAFIX καὶ γλύτωσα.

Τώρα τὸ κτένιαμά μου διατηρεῖται διπλάσιο χρόνο!

Εἶναι μιὰ καταπληκτικὴ Λάκ γιὰ τὰ μαλλιά! Ὅποιαδήποτε κι' ἂν εἶναι ἡ φύση τῶν μαλλιῶν σας, ἡ BINAFIX θὰ σᾶς ἐνθουσιάσει! Καθημερινὸς ψεκασμὸς μὲ BINAFIX διατηρεῖ τὰ μαλλιά σας φρεσκοχτενισμένα μέχρι τὸ ἐπόμενο λούσιμο.
Ἡ BINAFIX προσφέρεται σὲ δύο τύπους:
BINAFIX σὲ μῶβ δοχεῖο γιὰ κανονικὰ μαλλιά καὶ BINAFIX-SOFT σὲ πετρὸλ δοχεῖο γιὰ ἰδιαίτερως λεπτὰ καὶ λιπαρὰ μαλλιά.
Ἡ BINAFIX τονίζει τὴν φυσικὴ λάμψη τῶν μαλλιῶν σας χωρὶς νὰ τὰ θαμπώνει καὶ διατηρεῖ τὴν ἐλαστικότητά τους ἀκόμη καὶ μὲ καθημερινὴ χρῆσι. Μὲ BINAFIX τὰ μαλλιά σας εἶναι πάντα ἐλκυστικὰ στὸ μάτι καὶ τὴν ἀφῆ!

Γιὰ κανονικὰ μαλλιά: BINAFIX σὲ μῶβ δοχεῖο ἀεροζόλ.
Γιὰ λεπτὰ καὶ λιπαρὰ μαλλιά: BINAFIX - Soft σὲ πετρὸλ δοχεῖο ἀεροζόλ.
Μεγέθη:
Κανονικὸ 6 οὔν. Δρχ. 60
Οικονομικὸ 16 » » 100
Τσάντας 2,5 » » 30
BINAFIX προϊόν τοῦ Ἑλβετικοῦ Οἴκου C I B A

® σήμα κατατεθέν.

Binafix®

Βιβλία ποὺ μᾶς ἐδίδειαν

«ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ» Θ.μ.
Ἀθανασιάδης Νόβα. Ἀθήναι, 1963, σελίδες 350.

Μετὰ τὴν Ἀθηναϊκὴ Δραματουργία, τὴν ἀληθινὴ κωδικοποίηση τῆς κριτικῆς τοῦ θεάτρου, ὅπως χαρακτηρίστηκε τὸ προηγούμενο μεταθανάτιο βιβλίο τοῦ Θ. Ἀθανασιάδου Νόβα, τὰ «Θεατρικὰ Μελετήματα» συμπληρῶνουν τὴν προσφορά του γιὰ τὸ θέατρο. Φροντίδα καὶ πρόλογος τῆς δ. Οὐράνας Διοματάρη. Κριτικὲς μελέτες μὲ βαθιὰ θεμελιωμένη γνῶση καὶ ἐρευνες πάνω στὰ θέματα, τοὺς συγγραφεῖς καὶ τὶς μορφές τοῦ δικοῦ μας καὶ τοῦ ξένου θεάτρου, Εὐρύτατες ἀναζητήσεις καὶ προβληματισμοὶ στὸ πρῶτο μέρος, ὅπου μελέτες σὰν τίς: «Τὸ σύγχρονο ἰταλικὸ θέατρο», «Ἐνας αἰώνας ἰταλικὸ θέατρο», «Ἡ σχολὴ Γκολτόν», «Τὸ ρομαντικὸ δράμα» κ.ά., πληροφοροῦν καὶ κατατοπίζουν τὸν σύγχρονο ἀναγνώστη, ὅπως ἐπίσης καὶ τὰ κεφάλαιά του γιὰ τὰ θεάτρα τῆς Μόσχας, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Βιέννης, τὰ ὅποια μὲ γοργό, κομψὸ καὶ πνευματικὸ γράψιμο διερευνοῦν τὰ μεγάλα θέματα τῶν ἐθνικῶν σχολῶν τοῦ θεάτρου. Ἀκολουθοῦν σκιαγραφεῖς τοῦ Χρηστομάου, τοῦ Πιραντέλλο, τοῦ Κάιζερ καὶ τοῦ Λένιν, καὶ τὸ βιβλίο κλείνει μὲ τίς ἐνδιαφέρουσες μελέτες: «Ἡ φιλοσοφία τοῦ θεάτρου» καὶ ἡ «Ἑρμηνεία τῶν κλασικῶν καὶ τῆς σύγχρονης ἐποχῆς», στίς ὁποῖες ἐκτίθενται οἱ ἀποκληρωμένες προσωπικὲς ἀπόψεις τοῦ συγγραφέα.

«Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΣΚΥΛΑΚΙ ΚΑΙ ἈΛΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ». Ἀντὼν Τσέχωφ. Μετάφραση Μέλπω Αἰζιώτη. «Κέδρος», 1963, σελ. 300.

Τόμος μὲ πενήντα ὀκτὼ διηγήματα κ' εἶναι ἐκτενὴ πρόλογος τῆς Μ. Αἰζιώτη γιὰ τὸν Τσέχοφ. Στὸν πρόλογο: «Μόλις ἀνοίξεις τὴν πόρτα τοῦ Τσέχοφ, πρῶτα τῶν πατέρων θέλεις νὰ σὲ κοιτάζουν. Μονότονα, σιγανὰ, στὶς μύτες τῶν ποδιῶν, χωρὶς πλοκές, θαρρεῖς, εἴτε φασαρίες, προχωρεῖ στὴν σκηνὴ ὁ κόσμος ὁ τσεχωφικός, τίποτε, λές, δὲν ἔκανε στὸ παρελθόν, δὲν θὰ κάμῃ τίποτε στὸ μέλλον, πράξεις σημαντικὲς, ὅμως, τὰ ταπεινά τοῦτα καὶ τὰ μονότονα, κάτι κοινὸ ἔχουν ὅλα. Ἕνα μεγαλεῖο». Κι ἄλλο: «Δυσκολοδιάθετος εἶναι ὁ Τσέχοφ. Νὰ μὴ φανῇ παραδοξολογία. Στὴν ἐπιφανειακὴ του ἀπλότητα, μέσ' στὴν ἀκηνοσία, νὰ ψάχνῃς πρέπει, νὰ ἐρίσκῃς. Ἀλλὰ θέλει νὰ πῇ, ὅταν ἄλλα λῇ. Αὐτὸς ὁ κλασικὸς — τῆς παραδόσεως ὁ μᾶστορας — μὲ τὴν στρωτὴ του ὁράση, τὰ γνωστὰ μονοπάτια, ὅπου περὶ ὅλος ὁ κόσμος, τὸ νοῦ μας μὴ μᾶς ξεγελάσῃ. Πολλὲς καινοτομίες μᾶς ἔφερε, πολλὰ ἀξιώματα ἀνέτρεψε. Στὸν κόσμον τοῦ καμμὰ ψυχολογία δὲν γίνεται, καταρακτοῦν οἱ συμβατικότητες τῆς ἀπαραίτητης ψυχολογίας τοῦ ἥρωα, τῆς προετοιμασίας νὰ τὸν παραδεχτῇ ὁ ἀναγνώστης, μιὰ λέξη κάποτε, μιὰ μόνον εἰκόνα, ἡ ἰσιωτὴ, πολὺ συχνά, ἡ ἀλεῖστική του σιωπὴ, μὲ τοῦτα ζωγραφίζει καὶ ἡ λάμει...».

«ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΜΟΝΑΞΙΑΣ». Τάκη Γιαννόπουλου. Ποιήματα. Ἀθήναι, 1963, (Πρακτορεῖο Πνευματικῆς Συνεργασίας), σελίδες 48, «Ἡ μέρα κ' ἡ πλῆξη»: «Νεκρὸ ἀγριοπερίστερο, — ἡ βουλιανὴ μορφὴ σου — σέρνεται ἀνατριχιαστικὰ πάνω στ' ἀσάλευτα μάτια μου» — δὲν κινούμαι, δὲν ζῶ, — ὑποχωρῶ σὲ μιὰν ἀδύνατον ἀδιαφορίας, — οἱ ὥρες σου παρθένης ἀνεπιθύμητες, — ἀρπυιὲς τῶν ἀνυπεράσπιστων, — τῆς πορείας μου ἰσθμὸς εἶναι σὰν μιὰ αἰσθήση, μετὰ τὴν αὐτὴν τεκτονία, — πάνω σ' ἓνα ἀγχος χιονιστοῦ».

Ἕνα ἄρωμα...

Carven

*Dίνει ξεχωριστὸ δέγμητρο
στὴν ὀμορφιά σας!*

“ ΑΛΕΚΤΩΡ ”

OPA

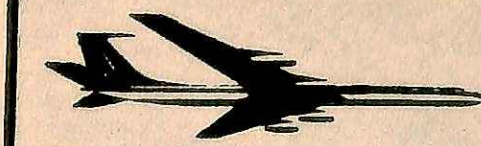

ΤΟ ΠΡΑΙΣΤΕΡΟ ΔΩΡΟ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΝΟΥΝΤΑΣ ΤΙΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ
ΕΝΑ ΣΕΜΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ (ΤΥΠ, ΣΥΜΒΕΛΕΤΕΡΟ)
ΕΝΑ ΒΑΡΕΟ ΤΥΓΑΛ ΚΡΑΝΙΟ ΜΕ
ΕΝΑ ΤΥΓΑΛ ΤΟΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΝ
ΔΩΡΟ ΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ SABENA ΤΗΝ
ΕΥΡΩΠΑ, ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ, ΤΗΝ ΑΡΜΕΝΙΑ
CANADA, ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΤΟΥΣ ΜΕΛΑ ΤΕ ΑΙΤΕΣ ΟΥΚΕ.

ΜΕ ΤΑ ΑΕΡΟΣΚΑΦΗ ΤΗΣ SABENA ΔΕΝ
ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ, ΟΥΤΕ
ΠΟΛΛΑ ΕΞΟΔΑ. ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΣΥΝΤΟΜΗ
ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ.

ΔΕΝ ΧΑΝΕΤΕ ΠΡΟΣΤΗΝ ΝΑ ΟΥΤΕΙΣ
ΔΕΡΜΟΦΟΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΧΥΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΝ
ΕΥΡΩΠΑ, ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ, ΤΗΝ ΑΡΜΕΝΙΑ
CANADA, ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΤΟΥΣ ΜΕΛΑ ΤΕ ΑΙΤΕΣ ΟΥΚΕ.

ΕΝΑ ΤΥΓΑΛ ΤΟΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΝ
ΔΩΡΟ ΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ SABENA ΤΗΝ
ΕΥΡΩΠΑ, ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ, ΤΗΝ ΑΡΜΕΝΙΑ
CANADA, ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΤΟΥΣ ΜΕΛΑ ΤΕ ΑΙΤΕΣ ΟΥΚΕ.

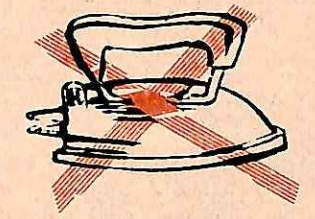
ΒΕΛΓΙΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

ΕΤΗ ΠΕΙΡΑΣ

Δίδουμε 100%

για τὸ παλιό
σας ἠλεκτρικὸ
σίδερο.

Μοναδική ΕΥΚΑΙΡΙΑ

νὰ ἀποκτήσετε,
τὸ καλλίτερο αὐ-
τόματο ἠλεκτρι-
κὸ σίδερο
GENERAL ELECTRIC

Νέα παραλαβή

ΕΚΘΕΣΙΣ
GENERAL ELECTRIC
ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9
(Πλ. Κλαυθμῶνος),
τηλ. 237-001 - Ἀθήναι

● Θὰ θέλαμε αὐτὴ τὴν φορὰ νὰ ἀ-
ειρώσουμε τὴν στήλη σὲ μερικὲς
πληροφορίες πὺν θὰ ἐνδιαφέρουν τοὺς
φιλότεχνους.

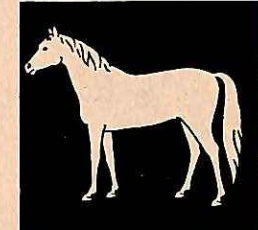
Ἀναφέρονται στὴν διεθνή δραστη-
ριότητα τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν
σὲ διάφορες διεθνεῖς ἐκδηλώσεις τοῦ
ἔξωτερικοῦ. Καὶ ἂς ἀρχίσουμε μὲ τὴν
εἰδηση τῆς ἐπιτυχοῦς συμμετοχῆς ἑ-
ξῆ ζωγράφων (Κεσανλῆς, Κοντὸς,
Τσάκλης, Ἀνδρεάδου, Κασσῆς, Λώ-
ρης) στὴν Γ' διεθνή Μπιεννάλε Νέ-
ων Καλλιτεχνῶν, στὸ Μουσείο Μον-
τέρνας Τέχνης τῶν Παρισίων. Μηνύ-
ματα ἀρχαίων καταλοίπων τῆς ἑλλη-
νικῆς κληρονομιάς βρέθηκαν οἱ ξένοι
κριτικοὶ μέσα στὴν ἀγωνιώδη μορφή
τῆς ἀνεικονικῆς τους ἐκφράσεως, ἀν-
τιμετωπίζοντας μὲ ἓνα δικό τους ξε-
χωριστὸ τρόπο τὰ διεθνή προβλήμα-
τα καὶ τὶς ἀνησυχίες τοῦ σύγχρονου
κόσμου. Ὡστόσο, ἡ γαλλικὴ κριτικὴ
δέχτηκε μὲ ἀρκετὲς ἐπιφυλάξεις τὸ
ἔργο τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας
(ἡ συμμετοχὴ τῶν Ἑλλήνων καλλιτε-
χνῶν εἶχε προταθῆ ἐπίσημος ἀπὸ τὴν
Ἑλλάδα), ἐκτός ἀπὸ τὸν Κεσανλῆ,
ὁ ὁποῖος, ὅπως καὶ ἄλλοτε γράψαμε,
εἶναι ὁ μόνος πὺν τιμήθηκε μὲ καλλι-
τεχνικὸ ἔπαινο. Ἡ ἀξία τοῦ ἐπαινοῦ
αὐτοῦ γίνεται ἀκόμη σημαντικώτερη
ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι στὴν ἐ-
ρετινὴ παρισινὴ Μπιεννάλε ἐξετέθη-
σαν πάνω ἀπὸ 700 ἔργα, ἀπὸ 16 χώ-
ρες.

● Ἐκτός ὅμως ἀπὸ τὴν κολακευτικὴ
αὐτὴ διάκριση, σὺν συμπαθέστατο
συμπατριώτῃ μας, πὺν ζῇ καὶ ἐργά-
ζεται μόνιμος στὸ Παρίσι, καὶ ἄλλος
ἓνας ἀξίω Ἑλλήνας συγκέντρωσε
τὸ διεθνὲς ἐνδιαφέρον γύρω ἀπὸ τὴν
δουλειὰ του: Ὁ Γεράσιμος Σκλάβος,
ὁ ὁποῖος ἐμφανίστηκε στὴν Μπιεννά-
λε μὲ 11 τελευταῖα γλυπτά του καὶ
μὰ σιγὰ ἀπὸ νέα σχέδιά του. Ἡ
γαλλικὴ κριτικὴ, καθὼς καὶ ὁ Ἀντρέ
Μαλρώ, χαίρετisan μὲ μεγάλο ἐνθου-
σιασμό τὴν εἰκαστικὴ ἐξέλιξη τοῦ
Σκλάβου, ἐνῶ τὸ Μουσείο Μοντέρνας
Τέχνης καὶ τὸ Μουσείο Σαὶν - Εἰπὲν
ἀγόρασαν ἔργα του.

● Ἀς κάνουμε τώρα ἓνα μεγάλο πύ-
δημα ὡς τὴν Ἀμερική, ὅπου μὰ συμ-
παθέστατη καὶ ἀξιολογώτατη καλλι-
τέχνης, ἡ κ. Π. Μηλιάδη - Φιλίππιδη,
πρόκειται νὰ κάνει τὴν πρώτη ὑπερα-
τλαντικὴ τῆς ἐμφάνισή.

Ἡ καλλιτέχνης, ἡ ὁποία σημειω-
τέον δὲν θὰ μεταβῇ γιὰ νὰ παραστή
στὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεώς της, ἔχει
ἤδη ἀποστείλει μὴ σιγὰ ἀπὸ τελευ-
ταῖα ἔργα της. Νατὺρ - μύθοι καὶ
συνθέσεις τῆς, ζωγραφισμένα μὲ τὴν
χαρακτηριστικὰ δική της τεχνολο-
γία, τῆς ἀνεικονικῆς ἐκφράσεως.
Δουλεῖμένα καὶ ξαναδουλεῖμένα μὲ εὐ-
συνειδησία, ἀγάπη καὶ ἀφάνταση ὑ-
πομονή, τὰ ἔργα τῆς κ. Φιλίππιδη θὰ
ἀντιπροσωπεύουν ἐπ'ἀξία τὶς σύγχρο-

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Οὐῖσκυ Σκωτίας
Παγκοσμίου
Προτιμήσεως
Ἀπὸ τὸ 1742

WHITE HORSE
(ΑΣΠΡΟ ΑΛΟΓΟ)
Scotch Whisky

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Κολώνιες

Κολώνιες μὲ φῖνο ἄρωμα,
συμπλήρωμα κάθε γοη-
τευτικῆς παρουσίας.

ΧΑΥΤΕΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Πλ. ΑΓΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 171
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 23
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ: Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

γκρέκα

ΟΛΟ ΧΑΡΑ ΕΙΝΑΙ
Η ΖΩΗ
ΔΙΧΩΣ ΠΟΝΟΥΣ
ΜΕ

ΑΣΠΙΡΙΝΗ

ΠΑΥΣΙΠΟΝΟΝ
ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΟΝ
ΑΝΤΙΝΕΥΡΑΛΓΙΚΟΝ

LEVERKUSEN
GERMANIAE

ΝΕΟ ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΚΟΥΤΙ ΕΛΑΦΡΟ ΠΡΑΣΙΝΟ

ΣΤΟΦΦΕΛΣ

Τό υποκάμισο που
ἀναδεικνύει πάντοτε
τὴν προσωπικότητά σας
ἀλλὰ ὑπηρετεῖ καὶ
τὸ γούστο σας.

Τὰ υφάσματα
υποκάμισων STOFFELS
εἶναι υφασμένα ἀπὸ
διπλοστριμμένα νήματα
MERCERISÉ καὶ
δὲν μπαίνουν ποτὲ
στὸ πλύσιμο
(SANFORIZED).

Μεγάλη ποιικιλία ποιο-
τήτων γιὰ κάθε γούστο.

ΟΞΦΟΡΝΤ • ΦΙΝΕΦΙΑ
ΠΟΠΛΙΝΕΣ σὲ 7 ποιότητες
μὲ νήματα 80—120,
SOYELLA 140,
ὡς καὶ SEA ISLAND.

Stoffels
ΕΛΒΕΤΙΑΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ • ΕΧΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΓΙΑ ΣΗΜΑ ΤΟ ΨΑΡΑΚΙ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

νες τάσεις τῆς ἑλληνικῆς ζωγραφικῆς
στὴν μακρινὴ ἡπειρο.

• Πολὺ πρόωρες ἐξ ἄλλων πηρυνό-
οιες μᾶς ἀναγγέλλουν τὴν ὁργάνω-
ση μιᾶς μεγάλης ἐκθέσεως στὸ Μουσ-
εῖο τοῦ "Αμστερνταμ, ὅπου θὰ ἀν-
τιπροσωπευθοῦν οἱ σύγχρονες ἑλληνι-
κὲς τάσεις τῆς ἀνεικονικῆς τέχνης.
μὲ συμμετοχὴ καλλιτεχνῶν ποὺ ἐρ-
γάζονται ὄχι μόνον στὴν Ἑλλάδα, ἀλ-
λὰ καὶ στὸ ἐξωτερικόν.

• Ἀλλὰ ἂς ἀφήσουμε τὶς ἀνεξαγρί-
ωτες πληροφορίες καὶ ἂς ἀναφευ-
ροῦμε σὲ κατὰ πολὺ θετικὸ καὶ ἐπίσης
πολὺ σημαντικόν.

Ἡ ἐξαιρετικὴ παρουσίαση τῶν τεσ-
σάρων καλλιτεχνῶν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν
(Χρῦσα Ρωμανοῦ, Νίκος Κεσανλῆς,
Δημήτρης Πετρωκίδης καὶ Δανιήλ),
τὸ καλοκαίρι στὴν «Ἀρχιτεκτονική»,
εἶχε μιὰ πολὺ εὐχάριστη συνέ-
πεια. Ἡ ἐργασία τοὺς ἐνθουσίασε ἐ-
να Βέλγο εἰδικό, ὁ ὁποῖος καὶ ἀνέλα-
σε τὴν ὁργάνωση μιᾶς μεγάλης διμη-
δικῆς ἐκθέσεώς τους στὴν «Κομιτε-
ντ' Ἀξιόν Ἀρτιστικ», στὴν Ἀμβέρ-
σα. Κατόπιν αὐτοῦ, ὁ εἰκαστικὸς συν-
εταιρισμὸς τοὺς θεωρήθηκε ἀρκετὰ ἐ-
πιτυχῆς καὶ οἱ τέσσερις φίλοι καλλι-
τέχνες ἀποφάσισαν νὰ τὸν συνεχίσουν
καὶ νὰ τὸν ἐπεκτείνουν μάλιστα με-
τὴν φιλοξενία στὴν φιλικὴ συντροφιά
τοὺς καὶ ἄλλων ἀκόμη καλλιτεχνῶν
(2 - 3 σὲ κάθε καλλιτεχνικὴ τους ἐκ-
δήλωση), προσφέροντας τὴν ἐνκαιρίῃ
σὲ νέους συναδέλφους τοὺς μὲ προ-
σάνα νὰ δοκιμάζουν εὐρύτερα τὴν ἰ-
ξία τῆς δουλειᾶς τους.

Ἐκδήλωση, ἀναμφισβήτητα πολὺ
εμπνευστικὴ καὶ διολογούμενη ἀρ-
κετὰ ἀσυνήθης μεταξὺ τῶν καλλιτε-
χνῶν.

Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι οἱ τέσσερις
αὐτοὶ ἀξιολογώτατοι καλλιτέχνες δὲν
ἀνήκουν σὲ μιὰ σχολή, ἀποτελών-
τας εἰκαστικὰ μιὰ ομάδα, ἀλλὰ συν-
δέθηκαν κατ' ἀρχὴν σὰν ἄνθρωποι.
συγκροτώντας μιὰ φιλικὴ συντροφιά.
Μιὰ καλλιτεχνικὴ παρέα, θὰ μπορού-
σαμε νὰ ποῦμε, μὲ τελείως διαφορε-
τικὸς τρόπον ἐκφράσεως, ἀλλὰ μὲ
μιὰ βαθειὰ ἀλληλοεκτίμηση ὁ ἕνας
γιὰ τὴν δουλειὰ τοῦ ἄλλου. Μὲ τὴν
ἴδια θέρη, τὴν ἴδια ἀγάπη γιὰ τὴν
τέχνη τοὺς καὶ τὰ ἴδια ἰδανικά.

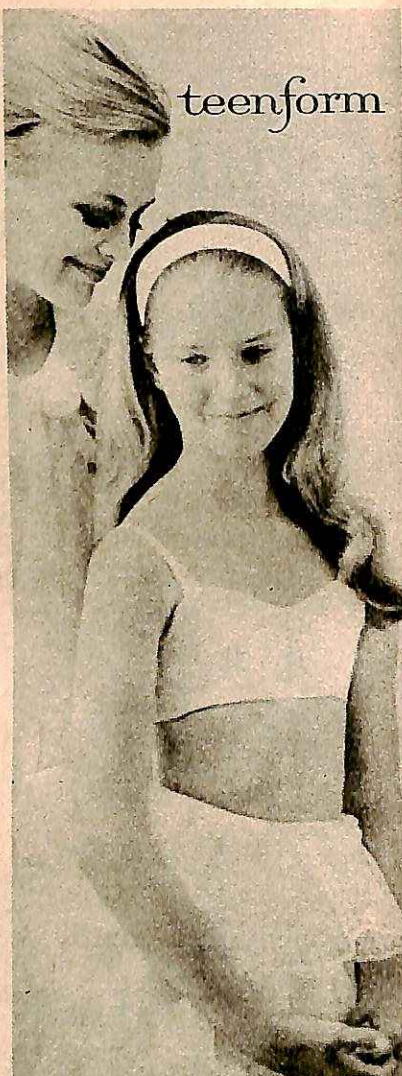
Συνήθως, οἱ σεμνοὶ καλλιτέχνες
μένουν (ἀδίκαια) στὴν ἀφάνεια. Ἡ
τύχη τὸ ἔφερε, ὅμως, ἡ Χρῦσα Ρω-
μανοῦ, ὁ Νίκος Κεσανλῆς, ὁ Δημή-
τρης Πετρωκίδης καὶ ὁ Δανιήλ νὰ πᾶ-
νε μπροστὰ. Τὸ ταλέντο τοὺς ἔχει ἀρ-
χίσει ἤδη νὰ ἀναγνωρίζεται διεθνῶς
καὶ τὸ ὄνομά τους ἀντιπροσωπεύει ἐ-
πὶ τοῖς τῆς Ἑλλάδας στὸ ἐξωτερικόν.
Μετὰ τὸ Βέλγιο, ἡ καλλιτεχνικὴ συν-
τροφιά τῶν τεσσάρων φίλων θὰ πα-
ρουσιάσει ἐργασίαν τῆς στὴν Ἱταλία,
σὲ μιὰ γνωστὴ γκαλερί τῆς Φλωρεν-
τίας. Γι' αὐτὰ ὅμως θὰ ἔχουμε ὅλο
τὸν καιρὸ νὰ μιλήσουμε προσεχῶς ἐκ-
τενέστερα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΖΑΜΑΝΗ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

— Στις διαβάσεις ποὺ ὑπάρχουν σηματο-
δοῦναι πεζῶν, κατεβαίνετε ἀπὸ τὸ πε-
ζοδρόμιο, μόνον ὅταν ἀνάψη τὸ πρά-
σινο σύμβολο πεζοῦ, ἀπέναντί σας.
Μὴν ξεκινᾶτε ποτὲ ὅταν ἀνάβῃ τὸ κό-
κινο σύμβολο πεζοῦ.
— Μὴν παρασύρεσθε ἀπὸ τὸν βιαστικὸ
καὶ ἀτακτὸ διαβάτη ποὺ δὲν περιμένει
τὸ πράσινο σήμα. Ἀς τοῦ εὐχρηστούμε
τὸ πάθημα νὰ μὴν τοῦ γίνῃ μάθημα.
— Στις στάσεις καὶ ἀφιετηρίες ἐπιβίβα-
σε ἥσυχά καὶ πολιτισμένως καὶ μόνον
ὅταν σταματήσει πλήρως τὸ λεωφορεῖο.
Τηρεῖτε, πάντοτε, τὴ σειρά ἀνομνῆς
πρὸς ἐπιβίβασιν.

teenform

Μιά μητέρα
μὲ υψανόηποι...

γνωρίζει, πὼς τὰ χρόνια ποὺ τὸ
σῶμα τῆς κορούλας τῆς σχηματι-
ζεται εἶναι πολὺ σημαντικὰ. Γι' αὐτὴν
ἀκριβῶς τὴν ἡλικία σχεδιάστηκε ὁ
τύπος αὐτὸς τοῦ σουτιέν τῆς
"TEENFORM". Τὸ σουτιέν αὐτό,
καθὼς ἡ "ἀνάπτυξις", προχωρεῖ,
τὴν παρακολουθεῖ καὶ προσαρμό-
ζεται ἀναλόγως... διακριτικὰ...
ἀνετα... προσφέροντας, ὅπως
ἄλλωστε καὶ ὅλα τὰ ἐσώφρουχα τῆς
"TEENFORM", ἐμπιστοσύνη σὲ σὰς
καὶ σ' ἐκείνη. Ὑπενδυμίζει συνεχῶς
στὴν κόρη σας πὼς ἔχει Μητέρα
μὲ κατανόηση.

Γράψτε μας, σημειώνοντας τὴν
διεύθυνσί σας, γιὰ νὰ σὰς στελλομε
δωρεὰν τὰ δύο ἐνδιαφέροντα
καὶ διαφωτιστικὰ τεύχη:
"Γιὰ τίς μητέρες ποὺ ἔχουν κατανόηση"
καὶ "τὰ μυστικὰ κάθε κοριταίου".

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΩΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Ι. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΡΜΟΥ 50 - ΑΘΗΝΑΙ (127) ΤΗΛ. 227.804 - 239.109

teenform

Parfums

NINA RICCI

harp

"Υπνος γλυκός, ὄνειρα ανάλαφρα...

Ἡ κόπωση τῆς ἡμέρας σβήνει μὲ τὴ
γαλήνη ἑνὸς ἀναπαυτικοῦ ὕπνου σὲ
σεντόνια ἀπαλά, ἀνάερα, φίνα.

Καληνύχτα...

ΙΡΛΑΝΔΑ: Καλό, στερεὸ σεντόνι,
πάντοτε χιονάτο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ: Λεπτὸ, φίνε σεντόνι
πολυτελείας.

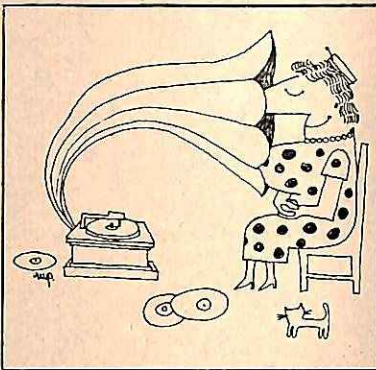
Νο 120: Γερό, κατάλευκο σεντό-
νι ἢ σ' εὐχάριστους χρωματι-
σμούς ἀνεξίτηλους.

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ντύνει. στολίζει. νοιμουρεύει!

Βεβαιωθῆτε ὅτι στὴν οὐγία ὑπάρχει τὸ ὄνομα
ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ
Μόνον αὐτὸ σὰς ἐγγυᾶται ἀνωτάτη ποιότητα.

ΔΙΣΚΟΙ

Ἡ στήλη θὰ ἀσχοληθῇ σήμερον μ' ἓνα ἰδιαίτερο εἶδος δίσκου: Τὸν θεατρικὸ. Τὶς περισσότερες λεπτομέρειες, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὶς δώσῃ ὁ πρόλογος, σὰς τὶς δίνει ἡ παρουσίαση ποὺ ἀκολουθεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ: Δίσκος λόνγκ πλάιϊν, 33 στροφῶν, τῆς ἐταιρίας «Στροφές». Μὲ τὴν Ἀσπασία Παπαθανασίου καὶ ἀφηγητὴ τὸν Στέλιο Βέκοβιτς. Εἶναι μιά πρωτότυπη δουλειὰ αὐτὴ ποὺ κρατᾶμε στὰ χέρια μας. Μιά ἐκπληξη. Ἕνας δίσκος θεατρικὸς, καθαρὰ θεατρικὸς, ποὺ κυκλοφόρησε περισσό-τερο ἀπὸ μεράκι γιὰ μιά τέτοια δου-λειά, πιστεύουμε, παρὰ ἀπὸ διάθεση ἐμπορικῆς ἐπιτυχίας. Τὴν ἀρχὴ τῆς πρῆξας στὸν δίσκο —γιὰ τὴν Ἑλλά-δα μιλάμε— τὴν ἔκαναν τὰ παραμύ-θια. Ἦταν οἱ πρῶτοι δίσκοι, τότε, χωρὶς τραγούδι, μὲ ἀφήγηση, μὲ ἡ-χητικά, μὲ ἡθοποιούς. Ἐξω, ἰδιαίτε-ρα στὴν Γαλλία, οἱ πρῶτοι ἐπιτυχημένοι ἢ πνευματώδεις ἀπλῶς κομπέρ τοῦ ραδιοφώνου γυρίζουν δεκάδες δίσκους μὲ τὰ πολλὰς φορές πιπεράτα ἀστεία-τους. Δίσκοι μὲ ὁλόκληρες σειρὲς ἀ-νεκδότων περνοῦν σὲ κυκλοφορία δη-

μοφιλεῖς τραγουδιστές. Τελευταῖο ἔγμα τῆς τρέλλας στὴν βιομηχανία τοῦ δίσκου εἶναι: «ρῶουν τέστ», δο-κιμὴ αὐτοκίνητου, δηλαδή, σὲ δίσκο «ἐξτέντετ». Πέντε λεπτά ἀπὸ τὴν μιὰ ὄψη καὶ πέντε λεπτά ἀπὸ τὴν ἄλ-λη γιὰ κάθε αὐτοκίνητο ποὺ σὰς ἐν-διαφέρει. Ἀγοράζετε τὸν δίσκο, ἀ-κούτε τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονε-κτῆματα καί, ἂν δὲν ἀποφασίσετε ν' ἀγοράσετε τὸ ἀμάξι, ἔχετε τουλάχι-στο τὸν δίσκο. Οἱ «Στροφές» ἦταν ἡ πρώτη ἐταιρία ποὺ ἀποφάσισε νὰ ἐν-δώσῃ δίσκο μὲ ἀρχαία τραγωδία. Ἡ προσπάθεια ἦταν καὶ σωστὴ καὶ ἱκανοποιητικὴ. Ἡ «Ἠλέκτρα» τοῦ Σοφοκλέους, γυρισμένη μὲ ἀρκετὴ φροντίδα καὶ καλὴ διάθεση. Ἡ Ἀ-σπασία Παπαθανασίου, βραβευμένη Ἑλληνίδα τραγουδίστρια, ὀρεῖ ἓνα γνῶ-ριμο κλίμα καὶ ἀπέδωσε τὸ κείμενο, ποὺ ἔχει προσαρμοσθῇ κατάλληλα ἀ-πὸ τὸν Πλάτωνα Μουσαῖο, πολὺ κα-λά. Ἡ μουσικὴ τοῦ Ἀκη Λυμῆρου εἶναι —ὅπως τονίζει μιά λέξη στὸν δίσκο— πρωτότυπη. Δὲν εἶναι δηλαδὴ μουσικὴ ἐπένδυση, ἀλλὰ μουσικὴ σύνθεση. Θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ἀδίστακτα ὅτι εἶναι μιά καλὴ δουλειὰ, ἂν ἡ ἀνάμιξη τοῦ ἡχοῦ εἴχε γίνε- →

Διαλέξατε Tissot διὰ τὸν ἑαυτὸν σας...
Προσφέρατε Tissot ὡς δῶρον...

Τὸ Tissot εἶναι τὸ ωραιότερον καὶ ἀκριβέστερον ὥρολόγιον, ποὺ προτιμοῦν γιὰ τὸν ἑαυτὸν τους οἱ Ἑλβετοί. Τὸ Tissot μὲ ὅλας τὰς τεχνικὰς τελειοποιήσεις ποὺ τὸ καθι-στοῦν τελείως ἀδιάβροχον, μεγάλης ἀκριβείας καὶ ἀνθεκτι-κόν, εἶναι ἓνα ὥρολόγιον κομπῶν καὶ πολυτελές. Τὸ Tissot, ἓνα ὥρολόγιον ἀνωτέρας κλάσεως κατάλληλον δι' ἐπισήμους στιγμὰς ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐργασίαν καὶ τὰ σπόρ, προσφέρεται εἰς ἐξαιρετικῶς συμφέρουσα τιμὴν. Θὰ εἶσδε ὑπερήφανος ἐὰν τὸ ἀποκτήσετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας καὶ θὰ προκαλέσετε μεγάλην χαρὰν ὅταν τὸ προσφέ-ρετε ὡς δῶρον.

TISSOT

ΑΝΔΡΙΚΑ
ΑΠΟ ΔΡΧ. 900

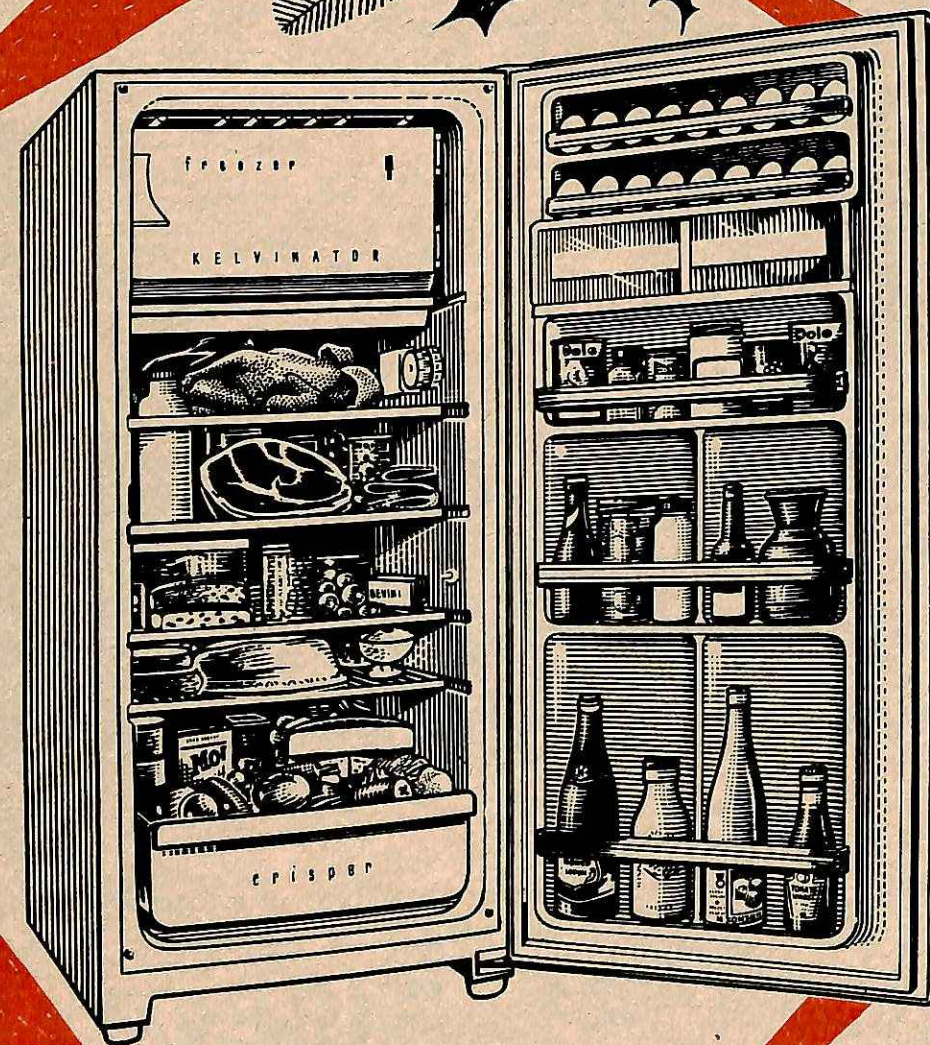
Θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς καὶ πάντοτε εἰς τὴν διάθε-σίν σας προκειμένου νὰ σὰς συμβουλευώμε κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὥρολογίου σας Tissot. Εἰς τὰ καταστήματά μας θὰ μπορέσετε νὰ δια-λέξετε ἀπὸ τὴν πλήρη συλλογὴ μας, τὸ ὥρολό-γιον Tissot τῆς ἀπολύτου προτιμήσεώς σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ & ΣΙΑ	— ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 65
ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ	— ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 50
Π. ΙΓΓΛΕΣΗΣ Α. Ε.	— ΣΤΑΔΙΟΥ 43
ΟΝΝΙΚ ΤΟΡΟΣΙΑΝ	— ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47
Ν. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ (ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ)	— ΒΑΣ. ΚΩΝ/ΤΙΝΟΥ 43
Α. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ	— ΣΤΑΔΙΟΥ 29
Α. ΙΑΣΟΝΙΔΗΣ (ΘΕΣ/ΝΙΚΗ)	— ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 3
ΑΦΟΙ ΣΑΛΙΚΑ »	— ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 41
Α. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ »	— ΤΣΙΜΙΣΚΗ 36

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**Το δώρο
της χρονιάς!**

**Το δώρο
για όλη
την οικογένεια!**

κομψό
στερεό
τέλειο από κάθε πλευρά
κατασκευασμένο κατά τα πρότυπα
των Αμερικανικών ψυγείων KELVINATOR

KELVINATOR

Για όλη σας τη ζωή!

"ΑΛΕΚΤΩΡ."

ΔΙΣΚΟΙ

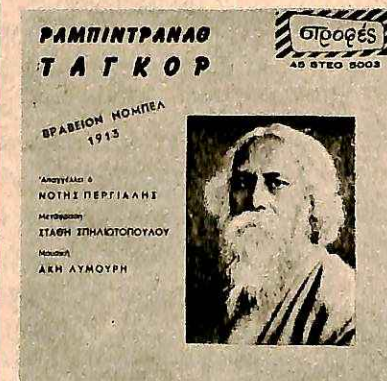
καλύτερα, τόσο που να κάνει την μουσική —καλή, όπως είπαμε— πιο καταληπτή και πιο ταιριαστή. Γενικά, ακόμη κι αν έχω μοιραία μερικά ελαττώματα, ο δίσκος είναι ό,τι πρέπει για όσους δεν έχουν παρακολουθήσει τραγωδία δασμένη ζωντανά, ή για όσους θέλουν να ξαναθυμηθούν όσα έχουν δει...

ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ: «Πρωτοβόρχι», «Στ' Όσιου Λουκά το μοναστήρι», «Ιερά Όδος». Μετά από την «Ηλέκτρα» και την επιτυχία που γνώρισε, οι «Στροφές» εξέδωσαν έναν δεύτερο δίσκο, σε μικρό σχήμα αυτή την φορά, «εξτέντετ», όπως λέγεται στην τεχνική γλώσσα, με τρία ποιήματα του Αγγελου Σικελιανού, του μεγάλου Έλληνα ποιητή, που πέθανε πριν 12 χρόνια... «Πρωτοβόρχι» και «Στ' Όσιου Λουκά το μοναστήρι».

Από την μία όψη και «Ιερά Όδος» από την άλλη. Και στις δύο πλευρές, ακούγεται η φωνή της Αλέκας Κατσηλή, πλαισιωμένη, διακριτικά σε μερικά σημεία, έντονα σε άλλα, από την κατάλληλα χρωματισμένη μουσική του Άκη Λυμούρη. Αναρωτιόμαστε πόσοι είναι αυτοί που θα αγοράσουν έναν τέτοιο δίσκο, αφού ξέρουμε πόσοι είναι αυτοί που αγαπούν την ποίηση, και αισθανόμαστε την υποχρέωση να πούμε μπράβο σε όσους δούλεψαν για τον δίσκο.

ΡΑΜΠΙΤΡΑΝΘ ΤΑΓΚΟΡ: 8 τραγούδια του. Δίσκος εξτέντετ, 45 στροφών, των «Στροφών». Είναι ένας από τους νεώτερους δίσκους της ίδιας σειράς και αυτός που ακούσαμε με περισσότερη ευχαρίστηση. Ο Ραμπιτράνθ ("Ηλιος") Ταγκόρ, ο μεγαλύτερος Ινδός ποιητής, γεννήθηκε το 1860 στην Καλκούττα. Η οικογένειά του του έδωσε όλα τα μέσα για σπουδές. Και αργότερα, στα

1901, έφτιαξε μια δική του σχολή, το πανεπιστήμιο της Βίσβα Μπράτι, που τον έκλεισε στους τοίχους του σαράντα δλόκληρα χρόνια. Τα ποιήματα του Ταγκόρ, που διαβάζει στον δίσκο, μεταφρασμένα από τον Στάθη Σπηλιωτόπουλο (πραγματικά ελληνική μετάφραση), ο Νότης Περγιάλης, με την βαθιά, ήρεμη φωνή του, είναι όλα γραμμένα για την ζωή και βγαλμένα από την ζωή. «Μπαλυσαν». Παιδικές του αναμνήσεις, ένας

A
ACRILAN

acrylic fiber
CHEMSTRAND

**ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ
ACRILAN**

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ
ΠΑΡΑΓΩΓΗ

"ΗΛΙΟΣ"

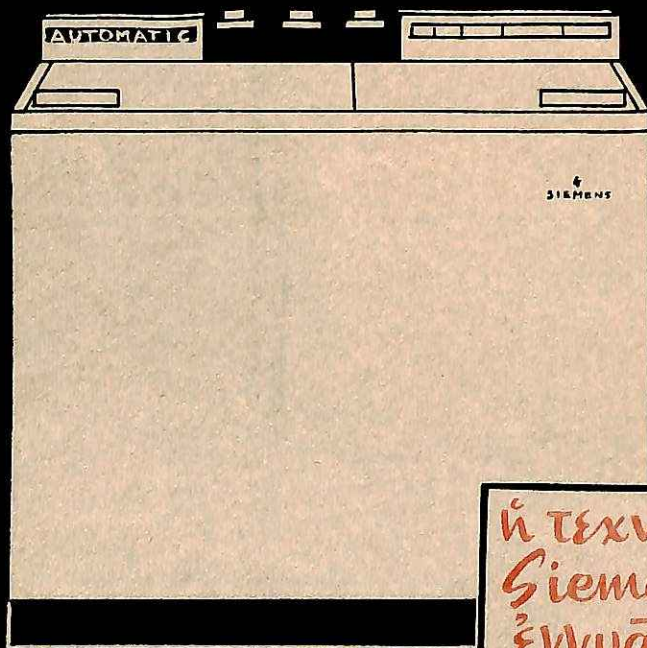
Κ. Σ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Α.Ε.

SIEMENS

γίνεται...
παιχνίδι!

τὸ πλύσιμο
μὲ τὸ αυτόματο
πλυντήριο
KOMBI - SIEMENS

ἡ τεχνικὴ
Siemens
ἐγγυάται

ΣΗΜΕΝΣ ΕΛΛΑΣ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΚΑΒΑΛΑ

ΔΙΣΚΟΙ

οίκος που τον κοίταζε παίδι από το παράθυρό του. «Η ώρα του γάμου». Ποίημα αφιερωμένο στην γυναίκα του Μπρινάλιντ, που την παντρεύτηκε σε ηλικία 22 ετών. Στίχοι πλημμυρισμένοι από αίσθημα, τρυφερότητα, αγάπη. «Έλα όπως είσαι». Ένα έρωτικό τραγούδι, συνηθισμένο, λυρικό, αλλά τόσο όμορφο. «Γ' όνομα που μ' αυτό...». Μέσα στην ζωή του Ταγκόρ αρχίζουν οι πρώτες τραγωδίες. Γνωρίζει την ευτυχία κ' έπειτα, έντελως ξαφνικά, τὰ πρώτα δάκρυα κυλούν μέσα στα ποιήματά του για τον χαμό των αγαπημένων του. «Η γυναίκα του πεθαίνει. Και ο Ταγκόρ την κλαίει μ' αυτό το τραγούδι. «Η λύπη είναι σκοτεινή». Πεθαίνει και η κόρη του. Και αυτός που ξέρει να πεινάει, την πεινάει γράφοντας, κλαίγοντας σιωπηλά, με καυτά δάκρυα. «Καιρός να φύγω, μητέρα...». Το έγραψε πάνω από το κρεβάτι του παιδιού του που πέθανε. «Δέξου με Κύριε». Στίχοι γραμμένοι όταν άρχισε να νοιάζει πιο αδύνατος. Πιστεύει το σύμπαν για θεό και το ύμνει. «Εμπρός απλώνεται ο δ' εαυτός». Ο Ταγκόρ μετεφέρθη στην Καλκούττα για να εγχειρηθή επειγόντως. Πέθανε στις 7 Αυγούστου του 1941, τιμημένος με το βραβείο Νόμπελ. Και στην κηδεία του, χιλιάδες στόματα έψαλαν το έπιτάφιο τραγούδι που είχε γράψει ειδικά για τον θάνατό του. «Όλα τα ποιήματα του Ραμπιντράναθ Ταγκόρ συνδεύει ή μουσική του "Ακη Λυμούρη" -και έδω κατάλληλη για την δουλειά που την έφτιξε...»

ΜΠΕΝ Η ΚΙΝΓΚ. «Αϊ» («Χού χέβ νά-γιγκ»). Δίσκος απλός, 45 στρ., της «Ατλάντικ». Γυρίζουμε στην αμερικάνικη μουσική, για να χειροκροτήσωμε έναν νέγρο που άξιζει πολλά. Ο Μπέν Η Κίνγκ, γνωστός και στο αθηναϊκό, αλλά περισσότερο στο ξένο κοινό, από τις δυο έπιτυχίες του, κυρίως το «Στέντ μπάυ μπ» και το «Ντόντ πλάι δάτ σόνγκ», εμφανίζεται σ' ένα τραγούδι που κατέριψε ρεκόρ τίτλου: «Αϊ» (έ-γώ) και σε παρένθεση ή φράση «που δεν έχω τίποτε» είναι αρχή για ένα όμορφο κομμάτι, ένα κομμάτι που ευμίζει, όπως είναι φυσικό, το μουσικό πασελόν του Μπέν Η Κίνγκ. Μια θαυμάσια και συγχρόνως απλή και σε πολλά σημεία πρόμα νέγρικη φωνή, μια σύνθεση στο μέτρο της κ' ένα τραγούδι έμπορικό, που διαφέρει από τα άλλα...

Ν. ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

— Αν ξεκινήσετε κανονικά με πράσινο, αλλά κατά τη διάρκεια της πορείας σας άναψη το κόκκινο, συνεχίστε με βήμα γοργό και σταθερό, μέχρι το άπεναντι πεζοδρόμιο ή νησίδα ασφαλείας.
— Σε πολλές διαβάσεις έχει καθιερωθή το πράσινο σύμβολο πεζού που αναβοσβύνει. Όταν το βλέπετε αυτό, μπορείτε να περάσετε με προσοχή, χωρίς όμως να παρεμποδίζετε τα οχήματα που περνούν από τη διάβαση και τα οποία έχουν την προτεραιότητα. Αν θέλετε να περάσετε με πλήρη ασφάλεια, περιμένετε για λίγο, μέχρις ότου άναψη το σταθερό πράσινο σύμβολο πεζού.
— Στις διαβάσεις και στα πεζοδρόμια βυθίζετε πάντοτε δεξιά, με γρήγορο και σταθερό βήμα, χωρίς να απασχολήσθε με διάβασμα, συζητήσεις κ.λ.π.
— Βυθίζετε πάντα στα πεζοδρόμια και στις διαβάσεις κατά τον έπιτροπόμενο χρόνο. Μην διασχίζετε ποτέ το δρόμο στο μέσον του οικοδομικού τετραγώνου.
— Μην κατεβαίνετε από το πεζοδρόμιο αν δεν δώθ το σήμα να περάσετε. Η ασφυκτική του τροχονομού θα σας το υπενθυμίση, αν τυχόν δεν προσέξουν τα μάτια σας.

Σιλουέττα!

Η ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ
με ειδική κορμ-
φαία αίσθητικό,
που ἐγγυάται την
έφαρμογή της πιο
άποτελεσματικής
μεθόδου:

- Παχυσαρκία
- Κυτταρίτις
- Χαλάρωσις
- Μασσάζ - Σάουνα
- Νέμεκτρον - G-5

SALON DE BEAUTÉ
ΛΙΑ ΓΑΛΑΝΗ
Ακαδημίας 28 - Τηλ. 627.562

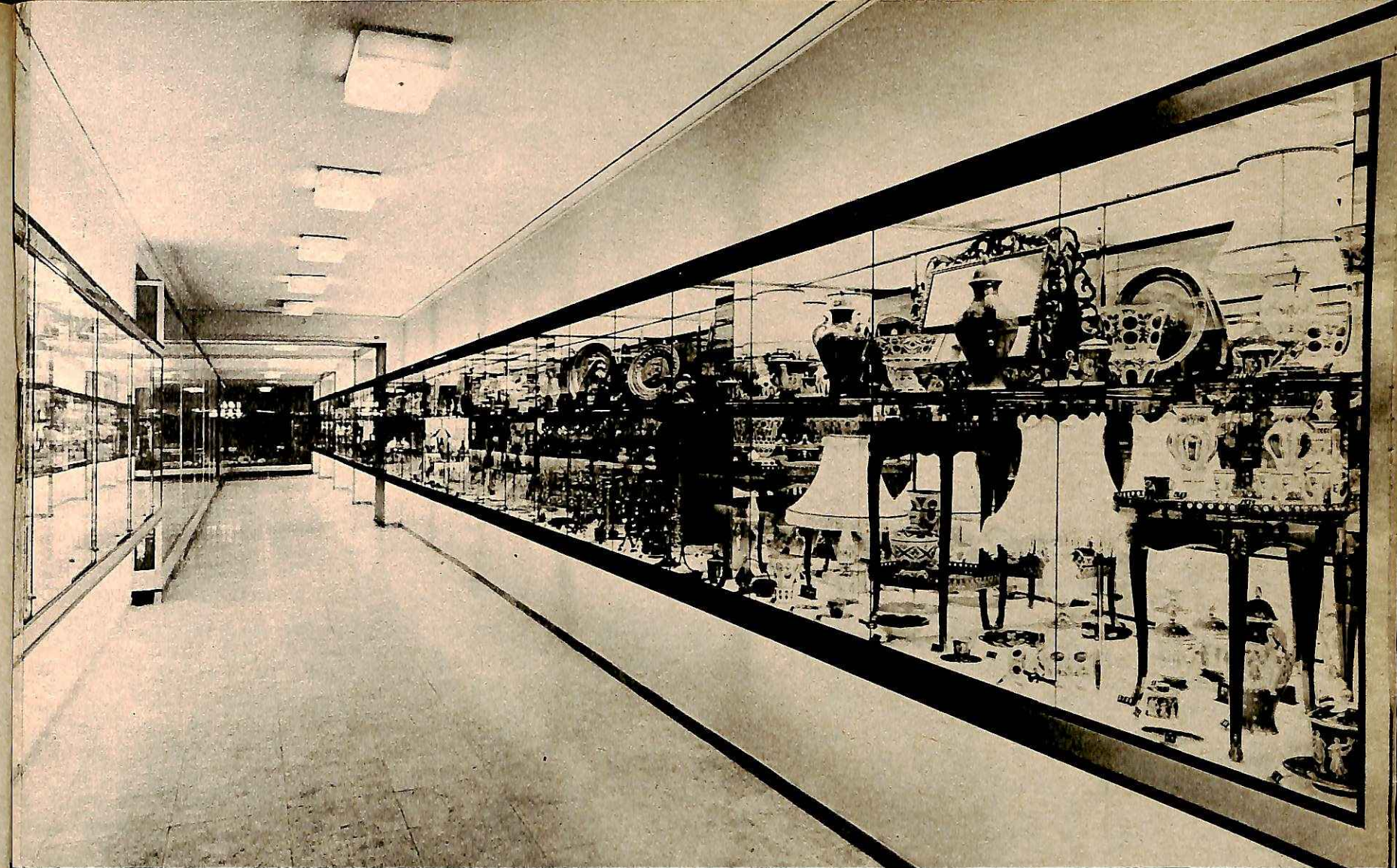
KOK

ΔΩΡΕΑΝ!

για τα παιδιά σας

KOK
ΤΟΜΟΙ ΚΟΤΤΑΣ

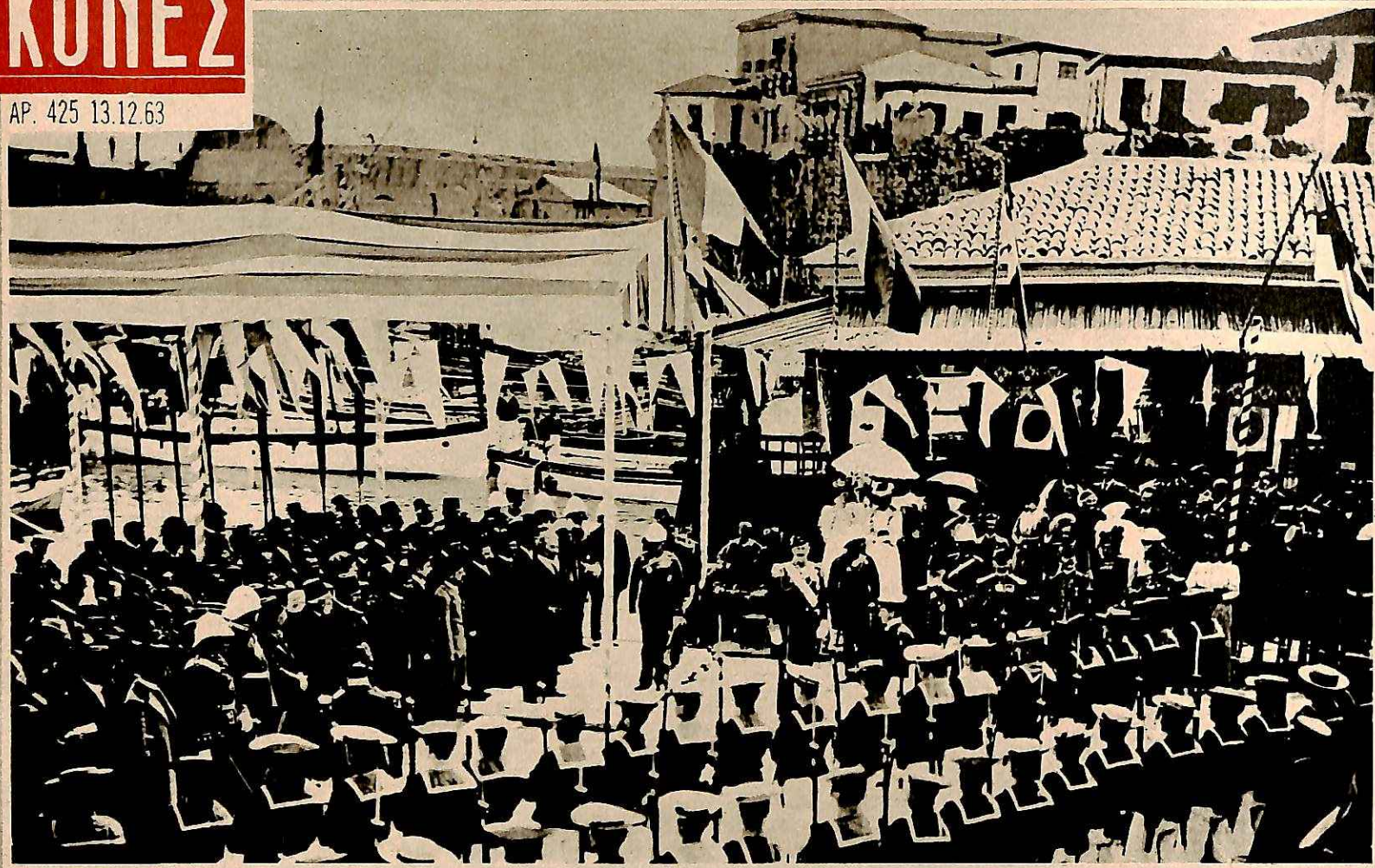
χαρά και γέλιο στα παιδιά

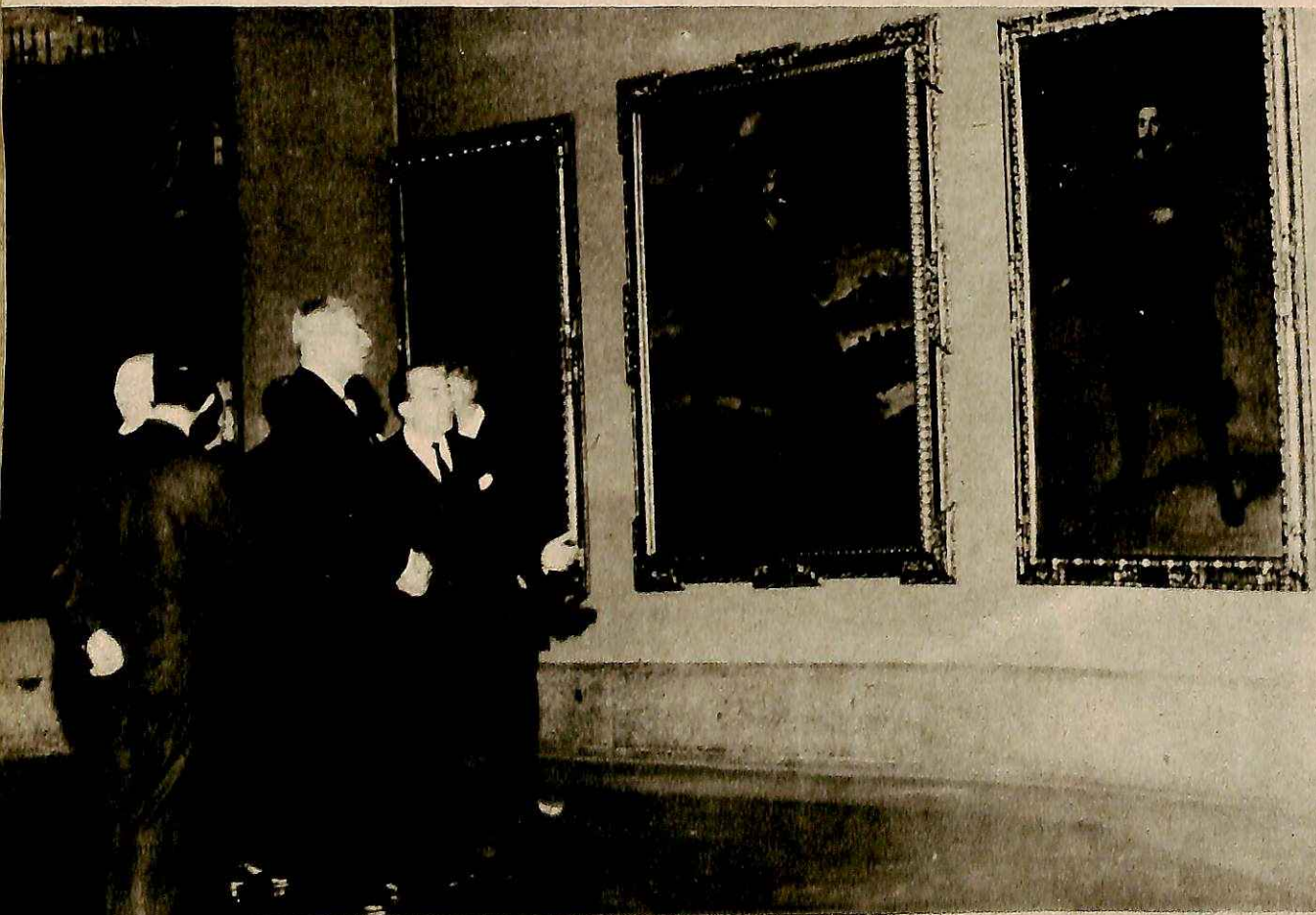
AKRON

AP. 425 13.12.63

9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1898. Ο ύπατος αρμοστής της Κρήτης, πρίγκιπ Γεώργιος, αποδίδεται στην Σούδα, ενώ αποσπάσματα των τριών Προστάτιδων Δυνάμεων απονέμουν τιμές. Ήταν το πρώτο βήμα προς την περιπόνητη έλευθερία, που ήλθε αργότερα, στους Βαλκανικούς πολέμους. Πριν από λίγες ημέρες, που εωρτάσθηκε ή 50ετηρίδα της οριστικής ένωσης, ολόκληρη ή επίσημη Έλλάδα κατήλθε στην μεγαλόνησο: Ο Βασιλεύς, ή Διάδοχος, ή πρωθυπουργός κ. Γ. Παπανδρέου, ή αντιπρόεδρος καί υπουργός των Έξωτερικών κ. Σ. Βενιζέλος, υπουργοί, ανώτατοι στρατιωτικοί ήγεται, ή πρόεδρος της Ακαδημίας, οί πρυτάνεις των πανεπιστημίων, καθηγηταί κλπ. Ο πανηγυρισμός επιτελέσθηκε με την αποκάλυψη του ανδριάντος του Έλευθερίου Βενιζέλου, στο Ήράκλειο.

Το άριστούργημα

Ο Βασιλεύς Παύλος αποθαυμάζει τον περίφημο πίνακα του Ντιέγκο Βελάσκεθ, «Φίλιππος Δ'», που θεωρείται ένα από τα άριστουργήματα του μεγάλου διδασκάλου του 16ου αιώνα και βρίσκεται στο Ήλ Πάρντο. Ο Βασιλεύς, φθάνοντας στην Μαδρίτη, επισκέφθηκε το φημισμένο αυτό μουσείο, όπου ξεναγήθηκε από τον Ισπανό υπουργό της Παιδείας, τον κ. Λόρα Ταμάγιο.

Έπίσκεψη

Στο Ήλ Πάρντο, στο ιστορικό ανάκτορο της Μαδρίτης, επισκέφθη ή Βασίλισσα Φρειδερίκη τον στρατηγό καί την Κα Φράνκο, κατά την άφιξή της στην Ισπανία. Οί Έλληνες Βασιλείς, όπως είναι γνωστό, έφθασαν στην Ισπανία για να βρίσκονται κοντά στην πριγκίπισσα Σοφία, έν όψει του τοκετού της.

Κουρτίνες
'TERYLENE'
100 %.

δίνουν μια ιδιαίτερη
ευγένεια στο σπίτι!

- Δεν τις κόβει ο ήλιος
- Δεν τσαλακώνουν
- Πλένονται εύκολα
- Δεν μπαίνουν
- Στεγνώνουν γρήγορα
- Δεν θέλουν σίδερο
- Δεν τις τρώει ο σκόρος

'TERYLENE'
Αγγλική ICI ίνα

'TERYLENE' είναι σήμα κατατεθέν της ίνας που παράγεται από την
IMPERIAL CHEMICAL INDUSTRIES LTD. ENGLAND

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 24 β, τηλ. 221.725 - 224.542

ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ: Δίνοντάς
μας τα μέτρα του παραθύρου σας, ράβουμε και τοποθετούμε τις
κουρτίνες άνευ επιβαρύνσεως.

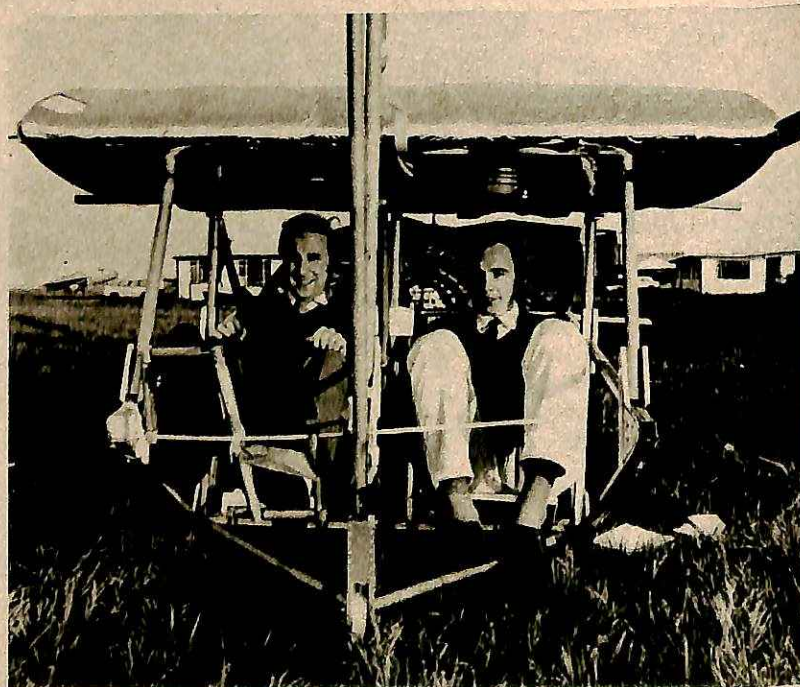
Επιτυχία

Μ' ένα πλατύ χαμόγελο ά-
νηγγειλε ο δρ Σιμόν Βάι-
ζενταλ, επικεφαλής του 'Ι-
ουδαϊκού Κέντρου Έρευνών
της Βιέννης, ότι επέτυχε να
ανακαλύψει τον άνθρωπο
που συνέλαβε την "Αννα
Φράνκ, στα τέλη του δευτέ-
ρου Παγκοσμίου πολέμου.
Είναι ο Κάρλ Σιλμπερμπά-
ουερ, 52 ετών σήμερα και
επιβιωρητής της αστυνομι-
κής διευθύνσεως της Βιέν-
νης. Την εποχή εκείνη, το
1944, υπηρέτούσε στην κα-
τεχόμενη 'Ολλανδία, στο
"Αμστερνταμ, όπου, κατό-
πιν καταγγελίας ενός προ-
δότη, συνέλαβε την είκα-
γένεια Φράνκ, στην σοφίτα
όπου έμενε κρυμμένη επί
χρόνια. Τέσσερα χρόνια άρ-
γότερα θρέθηκε το ήμερο-
λόγιο της άτυχης μικρής. Ο
Σιλμπερμπάουερ, που εύθης
αμέσως έτέθη σε διαθεσιμό-
τητα, ανέκαλύφθη έπειτα ά-
πό διετείς προσπάθειες του
Βάιζενταλ, που έτέθη επί
τά 'ιχνη του από μία όμο-
λογία του 'Αδόλφου 'Αϊχμαν

Όνειρα

Το ιπτάμενο ποδήλατο εργάζονται για να κατασκευά-
σουν ο "Αντριαν Ρέυνολντς και ο "Αντριου Ντρέσελ,
δυο από τα δώδεκα ένθουσιώδη μέλη της ομάδας που
απεφάσισε να κερδίση το βραβείο "Αγγλου βιομηχά-
νου -5.000 λίρες-, ο οποίος προκήρυξε σχετικό δια-
γωνισμό. Το ιπτάμενο όχημά τους θα είναι από μέ-
ταλλο και ξύλο, θα έχη άνοιγμα φτερών 10 μέτρα
και θα κινηται -αν τελικά κινήθ- με πεντάλ πο-
δηλάτου, που θα αναπτύσουν δύναμη ενός 'ιππου

en/4

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΟΙΜΕΤ ΕΠΕ - ΧΑΡΗΤΟΣ 1 - ΑΘΗΝΑΙ 139 ΤΗΛ. 720-291

Αφρόλουτρον FAMAR

Μεταβάλλει το καθημερινό λουτρό σε όνειρο... Τυλίγει το σώμα με σύννεφο μυρωμένου αφρού. Στόν ιριδισμό κάθε φυσαλίδας κρύβεται μία μικροσκοπική μάγισσα που τονώνει το δέρμα, το ξαναδίνει δροσιά, λάμψη, φρεσκάδα κι εξασφαλίζει την ευδιαθεσίαν σας.

M2/92

Γενικοί Αντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Πρόβλημα που προκύπτει με την εξαγωγή των νέων εκπαιδευτικών μέτρων

Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ ΣΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

Του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Συμφέρει εις την ολότητα να μη χάνονται οι «άξιοι». Διότι με τας ηύχμεναις ικανότητάς των εά την ωφελήσουν όπως ούδποτε. 'Αλλά, και από ατομικής απόψεως, ο μη παραγκωνισμός των είναι υπόθεσις δικαιοσύνης, εφ' όσον δεν είναι όλοι οι άνθρωποι ίσοι πνευματικώς. Με ποίον τρόπον, όμως, και από ποίαν ηλικίαν ήμπορεί να επιτευχθή ή ασφαλής ανακάλυψις των «άξιων», ώστε να τύχουν έφεξης της μερίμνης και της προστασίας της πολιτείας ή τουλάχιστον να δυνήθουν να σταδιοδρομήσουν άνεμοδίστως;

Τό ερώτημα φαίνεται ίσως άπλοικόν, διότι είναι βαθύτατα ριζωμένη ή πεποίθησις ότι «ή καλή μέρα από τό πρωί φαίνεται», ότι, δηλαδή, ό άξιος δεικνύει τας ικανότητάς του από τά μαθητικά θρανία. Καί διότι οι περισσότεροι θεωρούν την έπίδοσιν εις τά μαθήματα ως τόν ασφαλέστερον δείκτην νοημοσύνης (καί την έλλειψιν έπίδσεως, ως μη ένθαρρυντικήν άπέδειξιν). 'Επικρατεί γενικώς ή σχηματική αντίληψις της συνεχείας και της όμοιομορφίας, κατά την όποιαν όποιος παρουσιάζει καλήν έπίδοσιν εις τό δημοτικόν, εις τό γυμνάσιον και εις τό πανεπιστήμιον, εά έχη ασφαλώς λαμπράν σταδιοδρομίαν και εις την ζωήν. Καί όποιος ύστερεί ως μαθητής, έν άξίζει πολλά πράγματα.

'Από αυτήν την αντίληψιν, προφανώς, είναι έμπνευσμένα και τά εξαγγελθέντα τόν παρελθόντα μήνα υπό της κυβερνήσεως μέτρα διά την έκπαίδευσιν. 'Ως γνωστόν, συμφώνως προς την σχετικήν δήλωσιν του πρωθυπουργού, ύπάρχει πρόθεσις, τά σχολεία της μέσης έκπαιδεύσεως να διαίρεθουν εις δύο τριετείς κύκλους σπουδών: Εις τό πρώτον, όπου εή είσοδος των μαθητών (ηλικίας 13 ετών) εά είναι εύκολος, και εις τό δεύτερον, όπου εή είσοδος (από του 16ου έτους), όπου εά είναι ή είσοδος, όσον και ή παραγωγή από της μιάς εις την άλλην τάξιν εά γίνεται μετ' αύστηρόν έλεγχον των ικανοτήτων των μαθητών. Θά ύπάρχουν, δηλαδή, «πρώτον, αύστηρά είσπραγικά» έξετάσεις από του προγυμνασίου εις τό γυμνάσιον, έπειτα, από της πρώτης εις την δεύτεραν, καθώς και από της δεύτερας εις την τρίτην τάξιν του γυμνασίου, ή παραγωγή εά διδεται μόνον εις τούς μαθητάς, οι όποιοι έπιδεικνύουν ύψηλότεραν στάσιν έπίδσεως, ώστε βαθμιαίως να γίνεται περιορισμός και να φθάνουν εις τό γυμνασιακόν άπολυτήριον όχι πάντες, αλλά μόνο οι ίκανοί».

Τεχνητοί φραγμοί

Εκ πρώτης όψεως φαίνεται άψογος ή άποψις αύτή. Εις μίαν έρευναν όμως, την όποιαν διεξήγαγεν ή «Μεσογερνή» —μεταξύ προσωπικοτήτων του έπιστημονικού και έκπαιδευτικού κόσμου— επί των εξαγγελθέντων έκπαιδευτικών μέτρων, ό έστρονόμος — φυσικός και ακαδημαϊκός κ. 'Ιωάν. Ν. Ξανθάκης, χωρίς να διαφωνή, κατά θέσιν, προς τά κυβερνητικά σχέδια, έκαμε την έξής χαρακτηριστικήν παρατήρησιν: «'Αμφίβαλλω αν εά ήμουν σήμερα καθηγητής άνωτάτων σχολών και αντιπρόεδρος της 'Ακαδημίας 'Αθηνών, έν τά μέτρα διά την παιδείαν, που έξήγγειλεν ή κυβέρνησις, είχαν καθιερωθή από την εποχή που εφισκέμουν εις τά θρανία, σαν ένας μέτριος εις βασμούς και έπίδοσιν μαθητάκος του σχολαρχείου»...

Δέν έξέφρασε προσωπικήν άπλώς έμπειρίαν με την παρατήρησιν του αύτην ό αντιπρόεδρος της 'Ακαδημίας. Συνώψισε και γενικής ισχύος έπιστημονικήν διαπίστωσιν, συμφώνως προς την όποιαν είναι έπικίνδυνον διά τό σύστημα και άδικον διά τό άγος, να άπεδίδεται άπόλυτος σημασία εις την μαρτυρούμενην διά της βαθμολογίας έπίδοσιν των μαθητών και να δημιουργούνται πρώτως τεχνητοί φραγμοί εις τούς έπιθυμούντας να συνεχίσουν τάς

σπουδάς των. 'Η «άριστοθρία» —τό κυνηγητό, δηλαδή, των έχόντων καλούς βαθμούς, με την βεβαιότητα ότι αύτοί και μόνον αύτοί φέρουν την «σφραγίδα δωρεάς»— δέν άποτελεί την καλύτεραν και την ασφαλέστεραν μέθοδον έπιλογής των «άξιων». Καί μάλιστα ή πρώτη άριστοθρία. Καί τοϋτο διά πολλούς λόγους.

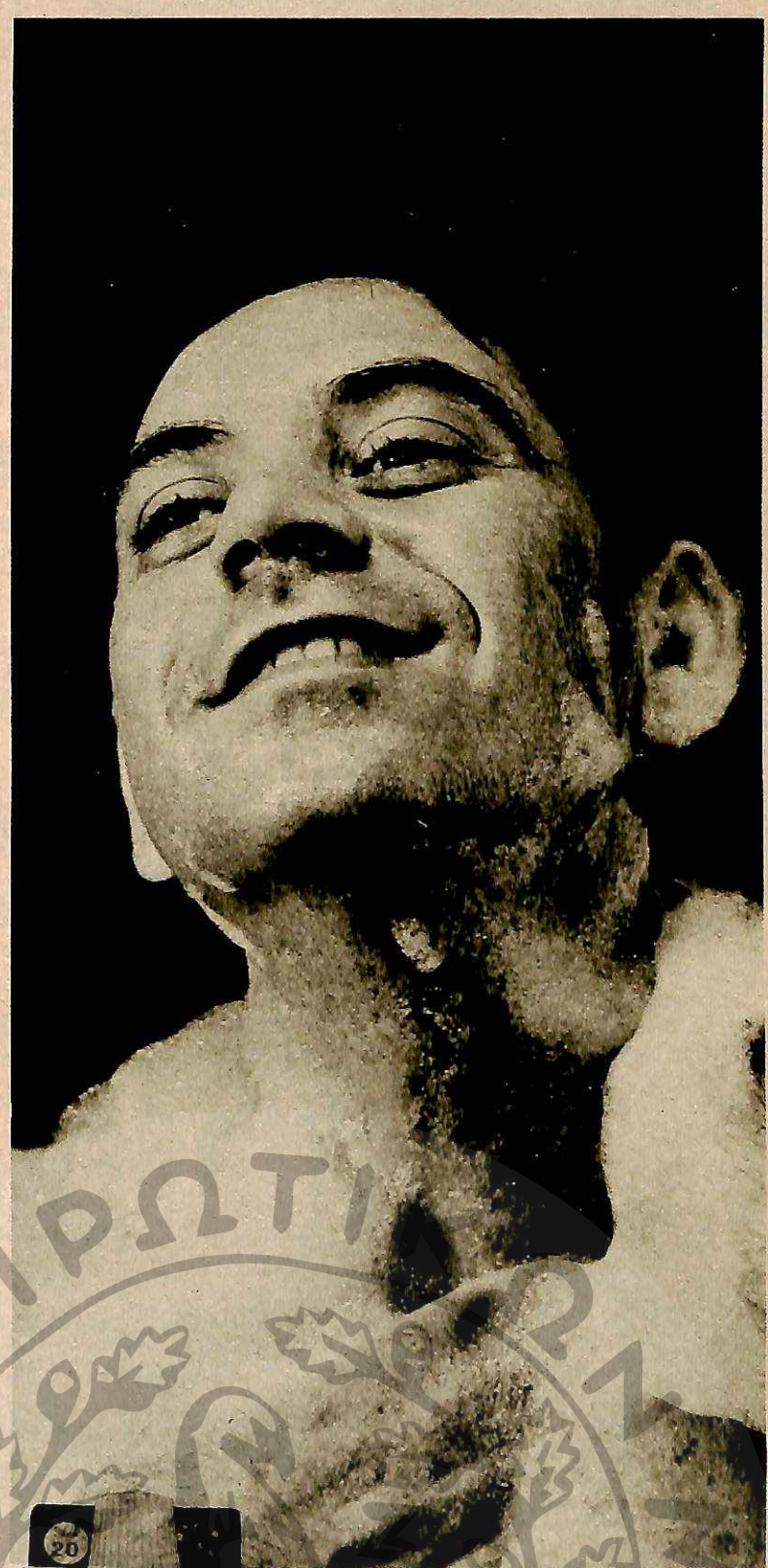
Διότι, πρώτον, οι βαθμοί δέν άντανακλούν κατ' αρχήν όλας τας ικανότητας ενός μαθητού. Πλείστοι έξ αυτών, μολοντί άποτελούν συστατικά στοιχεία της προσωπικότητος και της πνευματικής στάθμης του ατόμου, διαφεύχουν τόν έλεγχον, είτε διότι τό σύστημα διεξαγωγής του (διά τώ τεστί ή των συνήθων έξετάσεων επί δεδεμένης ύλης) είναι άτελής, είτε διότι ό βαθμολογών χρησιμοποiei πολύ ύποκειμενικά κριτήρια, είτε διότι δέν είναι εις θέσιν να προβή εις άκριβή έκτίμησιν. 'Αλλά και του μαθητού ή ύποκειμενική κατάσταση έπιερά άπεφαστικώς επί του άποτελέσματος. Καί ή κατάσταση αύτή διαμορφώνεται από πλείστους παράγοντας: 'Από τάς σχέσεις με τόν δάσκαλον, από τάς συνθήκας διαβίσεως, από παροδικούς ψυχολογικούς κλονισμούς, από στιγμιαίας άδυναμίας της μνήμης ή διαλείψεις της προσοχής κλπ. 'Ενας νέος έπιστημονικός κλάδος, εις τόν όποιον έδίδη τό (άδέκιμον) όνομα: « Δ ο κ ι μ ο λ ο γ ί α » (Doximologie, εκ του ελληνικού «δεξιμασία», κατά τόν κατασκευαστήν του), έχει οδηγήσει εις λίαν καταλυτικά συμπεράσματα διά την αξίαν γενικώς των έξετάσεων, τά όποια παραγνωρίζουν με μεγάλην άισιοδοξίαν οι αρχιτέκτονες της έκπαιδευτικής πολιτικής.

«'Ασύλληπτοι» ικανότητες

Είναι πολλοί αι ικανότητες, αι όποια παραμένουν «άσύλληπτοι» από τούς δάσκαλους ή λαθάνουσαι και αι όποια εμφανίζονται (ανάλογως των κληρονομικών καταβολών και της προσωπικότητος του μαθητού) θραδύτερον του συνήθους. 'Αποτελεί, ως εκ τούτου, άσυγχώρητον έπιπολαιότητα ή διά της διαρθρώσεως της έκπαιδεύσεως δημιουργία λαιμητόμων δι' όλους εκείνους, οι όποιοι παρουσιάζουν —κατά την κρίσιμωτάτην μάλιστα περίοδον της ήθης, την πλήρη συγκλονισμόν— καθυστέρησιν, που εις πολλάς περιπτώσεις είναι παροδική. 'Η ελληνική έκπαιδεύσις, άλλωστε, όπως όλοι γνωρίζουν, ελάχιστα φροντίζει διά την τόνωσιν της βουλήσεως προς δράσιν, διά την καλλιέργειαν της φαντασίας, διά την ένίσχυσιν της σαφειάς, διά την έξάσκησιν εις την συγκέντρωσιν, εις την έκφρασιν, εις τόν συλλογισμόν και διά την διεύρυνσιν του κόσμου των ένδιαφερόντων του μαθητού. 'Ολαί όμως αύται αι λειτουργίαι, αι όποια παραμένουν κατά τό μάλλον ή ήττον λαθάνουσαι ή άργαί διά πολλούς λόγους, που δέν είναι του παρόντος, άποτελούν συστατικά στοιχεία της νοημοσύνης, τά όποια δέν «συλλαμβάνονται» από την βαθμολογίαν, διότι δέν καλλιεργούνται υπό του σχολείου, ενώ ύπάρχουν εις πολλούς μαθητάς, μη παρουσιάζοντας άξιοπρόσεκτον έπίδοσιν, και έκδηλούνται θραδύτερον. 'Η πρώτη, συνεπώς, έπιλογή αξίων με τό κριτήριον της βαθμολογίας, περικλείει πολλούς κινδύνους άδικιών και στραγγαλισμού του πνευματικού δυναμικού του έθνους.

'Αντικειμενική άπέδειξις τούτου είναι ή στατιστικώς διαπιστωμένη «άσυμφωνία» μεταξύ της σχολικής έπίδσεως και της προκοπής εις την ζωήν. 'Από έρευνας, αι όποια έγιναν και εις την 'Ελλάδα και εις άλλας χώρας, έχουν συναχθή οι έξής κανόνες, που ύποδεικνύουν μετριοφροσύνην εις τούς πρωτεύοντας και δέν άπογοητεύουν τούς ύστερούτας. Πρώτος κανών είναι ότι δέν εύδεκμιούν εις τόν βίον όλοι οι άριστοίχοι μαθηταί, αλλά οι περισσότεροι. Δεύτερος, ότι ή πλειονότης εκείνων που εύδοκιμούν μεγάλως δέν είναι άριστοίχοι αλλά μέσης έπίδσεως. Τρίτος, ότι ύπάρχουν πραγματικά ίδιοφύται, που είναι εις τό σχολείον μετριώτατοι μαθηταί και που μόνον άμα έγκαταλείψουν τά θρανία άποκαλύπτονται (Εις την κατηγορίαν αύτην ανήκουν και άρκετοί άναμφισβητήτως μεγάλοι άνδρες, μεταξύ των όποιων ό 'Αϊνστάϊν και ό Τσώρτσλ).

Πρόσφατος έρευνα διεξαχθείσα εις την Δυτικήν Γερμανίαν μεταξύ έπιστημόνων όλων των κλάδων, οι όποιοι άνεκηρύχθησαν διδάκτορες με έπίσημον βαθμόν, άπέδειξεν ότι τό ήμισυ περίπου έξ αυτών, όταν εύρίσκοντο εις τό μέσον της μέσης έκπαιδεύσεως (δηλαδή εκεί όπου ύπάρχει πρόθεσις να στηθουν παρ' ήμιν αι λαιμητόμοι) ήσαν κοινοί μαθηταί και ότι περί τό έν τρίτον ακόμη και εις τάς τελευταίας τάξεις των σχολείων της μέσης έκπαιδεύσεως ήσαν πολύ κοινοί μαθηταί. 'Οπερ σημαίνει ότι δέν είναι τόσο εύχερής ή ανακάλυψις και έπιλογή των «άξιων» όσον φαίνεται να πιστεύουν μερικοί και ότι χρειάζεται μεγίστη προσοχή διά να μη ανατρέπη τάς προθέσεις των «μεταρρυθμίσεων» ό πάντοτε καραδοκών και πολλάκις όλέθριος νόμος της «έτερογονίας των σκοπών».

Αφρόλουτρον FAMAR

Για τους άνδρες.
Χρώμα πράσινο. Ζωογόνο άρωμα πεύκου.
• 'Ιδεώδης περιποίησης του δέρματος.
• Τόνωσις των νεύρων.
• Ευεξία.

Γενικοί Αντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

M2/93

Ἡ ἀναπαράσταση ἔγινε. Οἱ μάρτυρες διπλοεξετάσθηκαν. Οἱ δημοσιογράφοι ἐσκάλισαν τὰ πάντα. Ἀλλὰ τὸ μυστήριο παραμένει

ΘΑ ΜΕΙΝΗ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΟ;

- 1 Ποιός σκότωσε τὸν Κέννεντυ;
- 2 Γιατί, πότε, πῶς καὶ ἀπὸ ποῦ;
- 3 Ποιοὶ θέλησαν τὸ ἐγκλημα;
- 4 Γιατί σκοτώθηκε ὁ Ὁσβάλντ;
- 5 Ποιοὶ πνίγουν τὴν ἀλήθεια;

Κανένας δὲν πιστεύει τίς ἀπαντήσεις πού ἔδωσε ἡ ἀστυνομία τοῦ Ντάλλας, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ Ἐφ-Μπί-Ἀϊ στὰ κρίσιμα ἐρωτήματα

Το ωρολόγιο της τραγωδίας που σφραγίζει την ιστορία των Ήνωμένων Πολιτειών και όλοκληρου της ανθρωπότητας

Σε ένα δελτίο από σκληρό χαρτί, σαν καρτέλα της οποιασδήποτε υπηρεσίας, τράπεζας ή εταιρίας, χαρακωμένο με νοκομικρή έντυπη επικεφαλίδα (ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΣ) και υποτίτλους (ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ, ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΟΣ κλπ.), πανομοιότυπο για όλες τις περιπτώσεις, για όλους τους πλιτών (πλούσιους ή πένιτες, βασιλείς ή στρατιώτες), αναφέρονται «παραπένδα» ψυχρά, λακωνικά τα μόνα ως την ώρα βέβαια για το «έγκλημα του αιώνα» στοιχεία:

«Ο αποδιδώσας επέβαινε αυτοκινήτου, μετέχοντας φάλαγγος, μετά της συζύγου του, του κυβερνήτου Κόνναλ και της συζύγου του τελευταίου. Μάρτυρες ήκουσαν ένα πυροβολισμόν και είδαν τον αποδιδώσαντα να πίνει προς τα εμπρός. Ήκούσθησαν και άλλοι πυροβολισμοί και ο αποδιδώσας έπεσεν εις τας άγκάλας της συζύγου του. Ταυτοχρόνως έπυροβολήθη ο κυβερνήτης. Το αυτοκίνητον του όποιου επέβαινον εϋτοι συνωδευή εις το νοσοκομείον «Πάρκλαντ», υπό ανδρών της άστυνομίας του Ντάλλας».

Αυτή είναι σχεδόν η μόνη επίσημη ανακοίνωση της άστυνομίας του Ντάλλας που, παρά τις κάποιες αδέλτες ανακρίσεις στις λεπτομέρειες, δεν έχει αμφισβητηθεί.

Όλα τα άλλα (τις πρώτες μέρες, ακόμη και οι περιγραφές των όλοφάνερων φάσεων του δράματος) είναι όλο σύγχυση, αντιφάσεις και ανακρίβειες. Την ώρα που γράφονται οι γραμμές αυτές, εβδομάδες μετά το φοβερό έγκλημα, το βαθύτερο μυστήριο, οι βασανιστικότερες αμφισβησίες περιβάλλουν σχεδόν το πόν: Την ταυτότητα του δολοφόνου, τα ελατήριά του, τις σχέσεις του με τον (βέβαια) δολοφόνο του — με λίγα λόγια: ΓΙΑΤΙ, ΑΠΟ ΠΟΙΟΥΣ ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ Ο ΤΖΩΝ ΦΙΤΖΕΡΑΛΝΤ ΚΕΝΝΕΝΤΥ;

Χρειάστηκε να περάσουν μέρες, χρειάστηκε να βρεθεί στα χέρια ενός έρασιτέχνη μια έγχρωμη ταινία διάρκειας 20 δευτερολέπτων, για να κατορθωθεί να γίνει στο χαρτί μια αντικειμενική αναπαράσταση του εγκλήματος. Τώρα, το φιλμ, αγοράσμένο πανάκριβα από μια μεγάλη εβδομαδιαία επιθεώρηση, προβάλλεται και ξαναπροβάλλεται σε συγκεντρώσεις των καλύτερων λαγωνικών της «Εφ Μπί «Αί, με την άμυδρή έλπίδα ότι κάποια ως τώρα άπαράτηρη ένδειξη θα φωτίσει κάπως το μυστήριο.

Τα λεπτά της άγωνίας

Κεφάτος αποβιβάσθηκε στο «Αεροδρόμιο της Αγάπης», έξω από το Ντάλλας, ο πρόεδρος των Ήνωμένων Πολιτειών. Ήταν 11.40', πρωί της 23ης Νοεμβρίου. Αν έβρεχε, ο Τζών Κέννεντυ θα χρησιμοποιούσε την άεξισφαίρη «Κίνκλιντ» του Λευκού Οίκου, που είχαν φέρει με άεροπλάνο από την Ουάσινγκτον. Ο ούρανός όμως ήταν κατακάθαρος και ο προεκλογικός περετός είχε κιόλας άρχισει. Γι' αυτό ο πρόεδρος προτίμησε άνοικτο αυτοκίνητο, για να πόν δούν καλύτερα οι κάτοικοι του Τέξας και να μπορέση να άπαντήσει στις ζητωκραυγές και στους χαιρετισμούς τους, χαμογελώντας, σηκώνοντας ψηλά τα χέρια.

Η πομπή τράβηξε από το αεροδρόμιο κατά το Ντάλλας: Έπρος μια προφυλακή ντόπιων μοτσοκλετιστών, πίσω το προεδρικό αυτοκίνητο, μετά λίγους μοτσοκλετιστά, ύστερα το άνοικτο αυτοκίνητο της μυστικής υπηρεσίας, πίσω το αυτοκίνητο που σημερινού προέδρου Λύντον Τζόνσον με την γυναίκα του, ύστερα ένα λεωφορείο με δημοσιογράφους από την Ουάσινγκτον.

Ο δρόμος ως τον χώρο της Έκθέσεως, όπου θα σταματούσε η πομπή, ήταν 16 χιλιόμετρα και

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Τζών Κέννεντυ σφαδάζει μέσα στο αυτοκίνητο, χτυπημένος από τις δολοφονικές σφαίρες έδω και λίγα δευτερόλεπτα. Άφευδης μάρτυρας, ο φωτογραφικός φακός άπετύπωσε την τραγική σκηνή. Ποιός όμως είναι ο νέος άνδρας που σημειώνεται με τον κύκλο; Μοιάζει εκπληκτικά με τον Λή Όσβαλντ και στέκεται στην είσοδο του κτιρίου, από το όποιο ρίχτηκαν οι πυροβολισμοί. Οι πυροβολισμοί όμως ρίχτηκαν από τον πέμπτο όροφο. Πώς είναι δυνατόν ο δολοφόνος να πρόφθασε να κρύψη το όπλο και να βρίσκεται στην είσοδο, μέσα σε τόσο ελάχιστο χρονικό διάστημα; Αυτό είναι το συγκλονιστικό έρώτημα που έγείρεται αυτόματα, αν αποδειχθεί ότι το πρόσωπο της εισόδου είναι ο Όσβαλντ. Όχι, δεν είναι, άνεκοίνωσαν εν συνεχεία οι αρχές. Είναι κάποιος άλλος ύπάλληλος του «Κέντρου Σχολικών Βιβλίων του Τέξας». Ποιός όμως; Μέχρι στιγμής δεν έχει άνευρεθεί!..

περνούσε από εργοστάσια, πάρκα, συνοικίες. Η μυστική άστυνομία φοβόταν περισσότερο το κέντρο, στην όδον Έλμ και προσηπανά, δεξιά της, το πρώτο κτίριο, όπου στεγάζεται το «Κέντρο Σχολικών Βιβλίων του Τέξας». Από το κτίριο αυτό κάποιος σηκώνει το φονικό όπλο. Η κίνησή του είναι γυρισμένη προς τα κάτω. Αυτός που το κρατά σημαδεύει νοτιοδυτικά, έχοντας τον ήλιο στο μάτι του.

Ίδου τα λεπτά της άγωνίας:

12.28'. Η πομπή μπαίνει, άφηνοντας το κέντρο, στην όδον Έλμ και προσηπανά, δεξιά της, το πρώτο κτίριο, όπου στεγάζεται το «Κέντρο Σχολικών Βιβλίων του Τέξας». Από το κτίριο αυτό κάποιος σηκώνει το φονικό όπλο. Η κίνησή του είναι γυρισμένη προς τα κάτω. Αυτός που το κρατά σημαδεύει νοτιοδυτικά, έχοντας τον ήλιο στο μάτι του.

12.29'. Ο Άβραμ Ζάπρουντερ, ένας από τους λίγους θεατές που στέκονται στην όδον Έλμ, πατά το κουμπι της κινηματογραφικής μηχανής του. Βρίσκεται, πάνω — κάτω, 70 μέτρα μακριά από το «Κέντρο Σχολικών Βιβλίων» και βλέπει κιόλας το προεδρικό αυτοκίνητο.

12.30'. Άκούγεται ο πρώτος πυροβολισμός. Ο Τζών Κέννεντυ φέρνει το δεξί χέρι του, που έκινη την στιγμή το είχε σηκωμένο ψηλά, χαιρετώντας, στο πηγούνι του. Το ίδιο κάνει και με το άριστερό. Οι άγκωνες παγώνουν στο ύψος αυτών. Αυτή είναι η τελευταία του άντανακλαστική κίνηση. Η σφαίρα έχει τρυπήσει το κεφάλι, από τα άριστερά προς τα δεξιά. Ο μοτσοκλετιστής της άστυνομίας του Ντάλλας Τζάιμς Τσάννελ έλπει, από το σημείο που βρίσκεται, δυο μέτρα από τον πίσω δεξιό τροχό του προεδρικού αυτοκινήτου, το κεφάλι του προέδρου «άσάκη στα αίματα». Ο πρόεδρος χάνει άμέσως τις αισθήσεις του, αλλά κάθεται ακόμη ίσια, για ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα. Η Ζακελίν Κέννεντυ έλπει τα αίματα και φωνάζει το τραγικό: «Ω... όχι!». Ο Κόνναλ γυρίζει πίσω, δεξιά του, και η γυναίκα του φωνάζει: «Ω, Θεέ μου, θα μάς σκοτώσουν όλους». Τον πετυχαίνει η δεύτερη σφαίρα. Τρυπά την πλάτη του, σπάει το πέμπτο πλευρό του, τον δεξιό καρπό και καρφώνεται στον μηρό του. Πέφτοντας, άκούει την Ζακελίν Κέννεντυ: «Σκότωσαν τον άνδρα μου». Τα χέρια του προέδρου πέφτουν, το σώμα του κλίνει στο πλάι και το πρόσωπό του προς τα κάτω,

ΕΙΝΑΙ το ίδιο πρόσωπο ο άγνωστος και ο Λή Χάρβεϊ Όσβαλντ; Η μεγέθυνση της φωτογραφίας του πρώτου έπιτρέπει πολλές εικασίες. Οι έμπειρογνώμονες, που ύποστηρίζουν την ταυτότητα των δυο προσώπων, στηρίζουν την άποψή τους στην εκπληκτική όμοιότητα των βασικών χαρακτηριστικών στις δυο φωτογραφίες. «Αν έχουν δικίο, το σκοτεινό μυστήριο της δολοφονίας του προέδρου Κέννεντυ γίνεται σκοτεινότερο.

άλλά, πριν φθάση στον κόρφο της Ζακελίν Κέννεντυ, πέφτει η τρίτη σφαίρα, που τρυπά τον λαιμό και φθάνει στον δεξιό πνεύμονα. (Άμφισβητείται αν η πρώτη ή η τρίτη σφαίρα τρύπησε το κεφάλι ή τον πνεύμονα). Με δυο πηδήματα, μόλις έπεσε η πρώτη σφαίρα, ο «μυστικός» Κλέντον Χιλ φθάνει από το δεύτερο αυτοκίνητο στο προεδρικό, που έχει φρενάρει άπτότομα.

12.33'. Το προεδρικό αυτοκίνητο ξεκινά με ήλιγγωδη ταχύτητα και, την ίδια στιγμή, είδοποιείται με τον άσχημο της άστυνομίας το νοσοκομείο, να ύποδεχθι τους τραυματίες, από τους όποιους ο ένας, ο Τζών Κέννεντυ, ήταν, σύμφωνα με τις περισσότερες ένδείξεις, κιόλας «κλινικά νεκρός».

Πέντε λεπτά, ίσως και λιγώτερα, που όμως στην ιστορία μπορεί να θαρύνουν σαν χρόνια όλοκληρα...

Ο «δολοφόνος»

Δεν χρειάστηκε περισσότερη ώρα για να έλθω, όπως δηλώνει τουλάχιστον, η άστυνομία αντιμέ-

τωπη με τον δολοφόνο. Ίδου, από τις πληροφορίες της, το σχετικό χρονικό:

12.33'. Το προεδρικό αυτοκίνητο έχει ξεκινήσει και 30 άστυνομικοί βρίσκονται κιόλας στο «Κέντρο Σχολικών Βιβλίων του Τέξας». Το άσχημο έχει σταματήσει, γιατί το έχουν άφήσει άνοικτο σε κάποιο πάτωμα. Στο ισόγειο, οι άστυνομικοί συναντούν έναν νέο με μαύρο πουλόβερ και χακή παντελόνι. Άσχολεύεται με το άνοιγμα μιας μπουκάλας λεμονάδας. Ο διαχειριστής της υπηρεσίας τους λέει πως είναι ο ύπάλληλος της υπηρεσίας, Λή Χάρβεϊ Όσβαλντ.

12.36'. Ο Όσβαλντ χάνεται και, με τον άσχημο της, η άστυνομία μεταδίδει μήνυμα άναζητήσεως.

12.40'. Σε μια διαπλάτυνση της σκάλας, στο τέταρτο πάτωμα, η άστυνομία βρίσκει ένα ιταλικό τουφέκι «Καρκάνο», των 38, με ιαπωνική σκοπευτική όπτηση.

12.42'. Στο πέμπτο πάτωμα, κοντά σ' ένα άνοικτο παράθυρο, βρίσκονται πεταγμένοι τρεις κάλυκες. Την ίδια στιγμή ο Λή Όσβαλντ πηδά σε ένα λεωφορείο.

12.45'. Στην άλλη στάση, ο Λή Όσβαλντ παίρνει ένα ταξί. Προορισμός: Η πανσιόν όπου μένει, στην όδο Μπέρκλεϊ, έξω χιλιόμετρα από τον τόπο του εγκλήματος.

13.08'. Ο Λή Όσβαλντ τρέχει, προσπερνά την σπιτονοικοκυρά του, δάζει ένα καφέ σακκάκι και φεύγει διασπαστικά.

13.18'. Ο άστυνομικός Τζών Τίππιτ κατεβαίνει από το περιπολικό αυτοκίνητό του, δυο τετράγωνα από την πανσιόν του Όσβαλντ. Ο άνθρωπος που βλέπει έχει τα χαρακτηριστικά που μεταδίδονται από τον πομπό της άστυνομίας. Ο ύποτιζόμενος δολοφόνος, ύστερα από σύντομη σύληψη, τον ρίχνει νεκρό με τρεις πιστολιές και, τρέχοντας, μπαίνει σ' ένα οικόπεδο, πετά το σακκάκι του, προχωρεί άκμή επτά τετράγωνα, μπαίνει σ' έναν κινηματογράφο, άγοράζει ένα εισιτήριο και χάνεται στην σκοτεινή αίθουσα.

13.33'. Η ταμίας, είδοποιημένη από έναν άυτόπτη του δευτέρου αυτού φόνου, είδοποιεί την άστυνομία.

13.35'. Τέσσερις άστυνομικοί πιάνουν τον Λή Όσβαλντ. Το πιστόλι του έχει πάθει άφλογισία.

Μόλις μια ώρα και δυο λεπτά για την σύληψη του δράστου του «εγκλήματος του αιώνα»... Αν, βέβαια, ο Λή Όσβαλντ είναι ο δολοφόνος.

Ο φονιάς του δολοφόνου

Εχουν περάσει δυο μέρες. Είναι Κυριακή. Η άστυνομία του Ντάλλας θριαμβολογεί. Σκορπίζει στα πέρατα του κόσμου άλλεπάλληλες άνεπίσημες ανακοινώσεις για την βεβαιότητα της ότι κρατά τον δολοφόνο. Τα στοιχεία είναι άσυντριπτικά. Μετά την άνάκριση, στην όποια ο Λή δεν έχει όμολογήσει κανένα φόνο, μπορεί να μεταφερθεί σε άσφαλιστήρη φυλακή. Η ώρα είναι:

11.20'. Με «ίσχυρα» συνδεσία, με χειροπέδες, ο Λή άδηγείται από το πέμπτο πάτωμα, όπου τον κρατούσαν, στο ισόγειο του δημαρχείου. Εκεί τον περιμένει ο θάνατος. Με μια βριαία και μια πιστολιά στην κοιλιά, από άπόσταση μόλις 25 πόντων, ο γνωστότατος στο Ντάλλας φίλος της άστυνομίας Τζάκ Ρόμπιν, ύποπτος γκάγκστερ, ιδιοκτήτης καμπαρέ, τον στέλνει στον άλλο κόσμο.

13.07'. Στο νοσοκομείο «Πάρκλαντ», πολύ κοντά στον θάλαμο πρώτων βοηθειών, όπου ο Τζών Κέννεντυ μεταφέρθηκε «κλινικά νεκρός», βεβαιώνεται επίσημα ο θάνατος του Λή Όσβαλντ. Παρά το ότι ήταν τραυματισμένος στην κοιλιά, του έκαναν άναπνευστικές κινήσεις. Τα χείλη του έχουν κλείσει όριστικά.

Είναι κι αυτό ένα γεγονός για το όποιο δεν μπορεί να γεννηθεί καμμία άμφιβολία.

Δεν ξέρει κανείς τί γίνεται, τηλεγραφούσαν πριν λίγες μέρες από το Ντάλλας οι άπεσταλμένοι μιας μεγάλης γαλλικής έφημερίδος. Τα έρωτηματικά σχετικά με τις διαδοχικές άνακοινώσεις και τις άυτοδιαφευδόμενες άποκαλύψεις της άστυνομίας στο Ντάλλας πολλαπλασιάζονται από ώρα σε ώρα. Επίσημα καταντά το ζήτημα να θεωρητά ληξάν ή σχεδόν ληξάν. Ο Όσβαλντ δεν είχε συννόχους. Σκότωσε μόνος του. Ο Ρόμπιν είναι περίπου ένας άγανακτισμένος πολίτης.

Μά είναι όλα αυτά δυνατό; Ποιός και γιατί σκότωσε τον πρόεδρο Κέννεντυ; έξακολουθεί να άναρωτιέται ο κόσμος. Άπό ότι έχει άνακοινωθεί, ο Όσβαλντ ήταν ιδιόρρυθμος νέος, με άκατάστατο χαρακτήρα. Αυτό, όμως, σημαίνει ότι μπορεί να γίνει κανείς εύκολότερα όργανο ενός άλλου. Τίνας όμως; Ξένων δυνάμεων; Έσωτερικών μεγάλων συμφερόντων που φοβήθηκαν την φιλερηνική πολιτική του Κέννεντυ; Άδιάλλακτων δεξιών ή ρασιιστικών φατριών, που έξαγριώθηκαν από την φυλετική και την γενικότερη έξωτερική πολιτική του;

Ποιός είχε συμφέρον για την εξαφάνιση του δολοφόνου που η άστυνομία άνακάλυψε λίγα δευτερόλεπτα μετά το έγκλημα; Τί εκπροσωπεί ο ύποπτος τύπος Τζάκ Ρόμπιν; Το ύπουργείο Δικαιοσύνης των Ήνωμένων Πολιτειών (ύπουργός ο άδελφός του θύματος, Ρόμπερτ Κέννεντυ), έπιβεβαιώνει ότι η «Εφ Μπί «Αί είχε προειδοποιήσει την άστυνομία του Ντάλλας ότι θα γινόταν άπόπειρα να σκοτωθεί ό ύποτιζόμενος δολοφόνος του προέδρου. Η μητέρα του Όσβαλντ έπιμένει ότι λίγο πριν σκοτώσουν τον γιο της, η «Εφ Μπί «Αί της έδειξε μια φωτογραφία του Ρόμπιν. Και γιατί κρύβουν (ή έπίσημη δικαιολογία είναι «όλοι άσφαλείας») την Ρωσίδα γυναίκα του Όσβαλντ, για την όποια έπλαν στην άρχή πως παραδεχθηκε ότι ο άνδρας της είχε ένα όπλο άκρίβως όμοιο με εκείνο που φέρεται να έχη χρησιμοποίηθι για τον φόνο;

Δεν φαίνεται κάπως άπίθανη και μυστηριώδης η ιστορία της άνακαλύψεως και της καταδίωξεως του Λή Όσβαλντ; Πηγαίνει ποτέ ένας άν ψυχρώ δολοφόνος (αυτό φαίνεται από τις φοβερές σκοπευτικές ικανότητές του) να πάρη το σακκάκι του από το σπύτι του; Και γιατί άταν σκότωσε τον Τίππιτ βρέθηκε στα μισά του δρόμου προς το σπύτι του Ρόμπιν; Τί έγιναν οι δυο μυστηριώδεις άνθρωποι που, άφοι πλήρωσαν, την παραμονή του φόνου, μια όλοσέλιδη έμπρηστική δημοσίευση σε μια έφημερίδα, χάθηκαν από το Ντάλλας;

Είναι βέβαιο ότι ο Όσβαλντ σκότωσε τον Τίππιτ; Το πιστόλι που κρατούσε στον κινηματογράφο ήταν άσφαλισμένο και ο έπικρουστήρας είχε στραβώσει τόσο, που δεν μπορούσε να πετύχθι το καψούλι του φυσίγγιου. Δεν είναι καθόλου βέβαιο αν μπόρεσε κανείς να χρησιμοποίηθι το πιστόλι αυτό πριν από λίγη ώρα. Η γυναίκα που παρουσιάζεται σαν άυτόπτης μάρτυς του φόνου του Τίππιτ δεν είδε τον φονιά παρά μόνο από την πλάτη.

Ύστερα, γιατί τα τόσα ψέματα; Στο όπλο που χρησιμοποιήθηκε για τον φόνο του Κέννεντυ δεν βρέθηκε, όπως άνακοινώθηκε από τις πρώτες ώρες των άνακρίσεων, κανένα άποτύπωμα παλάμης. Επίσης είναι άνύπαρκτο αυτό που έπλαν πως βρέθηκε στο σπύτι του Όσβαλντ: Ένα σχέδιο της πάλεως με την γραμμή βολής. (Σε ποιά «κλίμακα» θα μπορούσε κανείς να χαράξη σε ένα χάρτη την πορεία της σφαίρας που θα ρίξη από το παράθυρό του στον δρόμο;). Η γνωμοδότηση των γραφολόγων για το σημείωμα της παραγγελίας του όπλου από τον Όσβαλντ, σε ένα κατάστημα του Σικάγου, είναι άμφιβολή.

Με σκηνή ταινίας του Χόλλυγουντ
μοιάζει η στιγμή της δολοφονίας του
«δολοφόνου», από τον Τζάκ Ρούμπυ, στα ύ-
πογεια του δημαρχιακού μεγάρου του Ντάλλας.
Η φωτογραφία αποκαλύπτει και μία ακόμη «σύμ-
πτωση»: Στην δολοφονία του Λη Όσβάλντ παρίστατο και
ο Τόμ Χάουαρντ (άριστερά), ο δικηγόρος του Τζάκ Ρούμπυ.

Μυστικοί πράκτορες της Έφ Μπί Αϊ (χιλιάδες) έχουν εξαπολύσει στο Ντάλλας και σε άλλες αμερικανικές πόλεις, στην προσπάθεια να ξεδιαλύνουν το μυστικό του φόνου του προέδρου Κένεντυ. Η F.B.I. υπάγεται στο υπουργείο Δικαιοσύνης. Υπουργός Δικαιοσύνης είναι ο Ρόμπερτ Κένεντυ. Ίδού, λοιπόν, το σκηνικό του «έγκληματος του αιώνα» και λίγα λόγια για τους δράστες:

Τέξας: Ή έδρα των άδιαλλαύτων

«Παρόμοιο πράγμα δεν μπορούσε να συμβεί παρά μόνο στο Τέξας», λένε σήμερα στην Αμερική, όταν κουδουνίζουν για την δολοφονία του προέδρου Κένεντυ, και έξηγούν: «Το Τέξας είναι η χώρα των ουλτρας, των αδιάλλακτων της δεξιάς». Η μόνη παραφωνία είναι ότι ο υποτιθέμενος δολοφόνος δεν είναι από το Τέξας, αλλά από την Νέα Όρλεάνη της Λουιζιάνας κι ότι δεν ήταν «ουλτρας», ούτε της δεξιάς, ούτε της αριστεράς. Και στην αντίρρηση αυτή, όμως, σάς απαντούν: «Ναί, έχετε δίκιο, αλλά το περιβάλλον του Τέξας είναι τέτοιο, ώστε ήταν μοιραίο ο πρόεδρος Κένεντυ να σκοτωθεί εδώ».

Το Τέξας, έννιά σχεδόν φορές μεγαλύτερο από την Ελλάδα, είναι η πολιτεία του γιγαντισμού, της άπυστίας μέτρου. Παρά την δίαιη είσοδολή του τεχνικού πολιτισμού, η παράδοση των καουμπόυδων διατηρείται ακόμη ολοζώντανη και ο σκληροτραχηλισμός των πρώτων αποίκων είναι στο αίμα των απογόνων τους. Βέβαια, τα τεράστια κοπάδια δεν τα φυλάνε πιά με καβαλλάρηδες, αλλά με τζιπ και έλικόπτερα, αλλά όλοι θεωρούν υποχρέωσή τους να φορούν τα τεράστια καπέλλα των καουμπόυδων. Ύστερα το Τέξας περνά πάντα κάποια περίοδο οικονομικής άκμης. Παλιά ήταν τα πετρέλαια, σήμερα είναι η ηλεκτρονική. Το Ντάλλας είναι η πατρίδα των τρανζίστοερς και στα εργοστάσιά του κατασκευάζονται τα ηλεκτρονικά μηχανήματα για την κατακτιση του Διαστήματος και, φυσικά, για την αμερικανική υπεροπλία. Το Ντάλλας με το Φέρ - Γουόρθ και το Ίρβιν σχηματίζουν ένα τρίγωνο εκατό τετραγωνικών χιλιομέτρων - σωστή μυρμηγκιά ενοχαστασιών και έμπορικων κέντρων, κι όλο αυτό το χρήμα είναι φυσικό να τραβά πολλή όσσημα - καλό κόσμο, έπιστήμονες, αλλά και ένα πλήθος άνεργους, άποτυχημένους, αποθράσματα.

Τζάου Ρούμπυ, ό «Σπίδας»

Παρά το έλειννο γούστο που έδειχνε στην οργάνωση του «καλλιτεχνικού» προγράμματος των καμπαρέ του, ο Τζάκ Ρούμπυ έλεγε πάντα πως είχε «συνείδηση της σειράς του». Την ώρα που σκότωναν τον πρόεδρο των Ήνωμένων Πολιτειών, καθόταν σ' ένα γραφείο, στην έκθεση διαφημίσεων των Πρωινών Νέων του Ντάλλας, και μελετούσε μία ρεκλάμα που έξιμνουσε τις άρετες των στρατιγών του καμπαρέ του «Καρουζέλ». Κάποιος πήγε την στιγμή εκείνη και του είπε ότι σκότωσαν τον πρόεδρο. Αυτός στην αρχή δεν τον πίστεψε, αλλά ύστερα πήγε σ' ένα γραφείο, είδε λίγη τηλεόραση και γύρισε στο τραπέζι του για να κοιμορώσει πάλι την ρεκλάμα. Τέλος πήγε στο «Καρουζέλ» και έγραψε στην πόρτα του τη λέξη: «ΚΛΕΙ-

Όλα αυτά θα μπορούσαν να κάνουν το Ντάλλας ένα δεύτερο Σικάγο, μία καινούργια πρωτεύουσα της διαφθοράς και του έγκληματος, αλλά η κατάσταση δεν έχει φθάσει ως εκεί, αν και οι φόνοι βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη (ένας κάθε 7½ ώρες), αν και όλοι όπλοφορούν, αν και είναι επικίνδυνο να κυκλοφορή κανείς την νύχτα σε μέση που δεν φωτίζονται καλά.

Είναι επίσης παράλογο να φορτωθούν οι ευύνες της δολοφονίας του προέδρου και του άνήκουστου έπεισοδίου του φόνου του δολοφόνου, χωρίς διάκριση, στην άστυνομία και στην πολιτική του Τέξας.

Αλλά πάλι το Τέξας και ιδιαίτερα το Ντάλλας είναι ο τόπος όπου γεννιούνται και όπου δρουν οι υπεραντιδραστικές κινήσεις, είναι ο τόπος όπου έχει στήσει ο περίφημος στρατηγός Γουόκερ το στρατηγείο του, είναι ο τόπος όπου έχουν απλώσει τους πλάκώμους τους οι «μπερτσισταί», όπου κατηγορούσαν τον Τζών Κένεντυ για φίλο του κομμουνισμού, έπειδη υποστήριζε τα Ήνωμένα Έθνη, όπου, τέλος, με τα κραυγαλέα κηρύγματα είναι δυνατόν οι άποτυχημένοι, οι νευρωτικοί να παρασυρθούν σε πράξεις άπελπισίας.

Και πσέπει να σημειωθεί ότι στο Τέξας η ύπερδεξιά είναι η δεξιά των πλουσίων. Στον Νότο οι ύπερδεξιοί είναι λευκοί μεσοαστοί ρατσισταί, που φοβούνται την εκτόπισή τους από τους μαύρους. Στο Τέξας οι «ουλτρας» είναι οι πολυκατοικημυρικοί, που μπορούν να κάνουν όρθωτο, να αγοράζουν για την διάδοση των ιδεών τους όλοκληρες σελίδες έφημερίδων και (γιατί όχι;) ανθρώπους, όταν οι έμμενες ιδέες τους φθάσουν σε φάση παροξυσμού. Στις διαδηλώσεις των δρόμων δεν κατεβαίνουν εδώ οι πληθείοι, και στο Ντάλλας τον αντιπρόσωπο των Ήν. Πολιτειών στον Ο.Η.Ε., Αντλάι Στήβενσον, τον έφτυσε μία κυρία, που φορούσε ένα πανάκριβο βίζόν...

ΣΤΟΝ». Αυτό ήταν το μόνο «αξιο της σειράς» του που έκαμε ο Τζάκ Ρούμπυ, ένας άνδρας 52 χρόνων, με λαδωμένα μαλλιά, που μυρίζει πάντα μπριγιαντίνη, πούρο και ξενύχι. Την μεθεπομένη, αφού σκότωσε τον Λή Όσβαλντ, δήλωσε πως ήθελε να απαλλάξει την Τζάκου Κένεντυ από το μυστήριο της αντιπαραστάσεως με τον δολοφόνο και τόσο αυτός όσο και οι συγγενείς του διάσθηκαν να διαφημίσουν τον έμφυτο πατριωτισμό του, την αγάπη του για τους Αμερικανούς προέδρους. Σε λίγο, όμως, ο Χέομπ Κέλλυ, παλιός συνεταίρος του σ' ένα καμπαρέ του Σικάγου, έλεγε: «Η μόνη εικόνα του προέδρου, που αγαπά ο Ρούμπυ, είναι αυτή που βρίσκεται πάνω στα χαρτονομίσματα».

Έτσι, με τις όμφιβολίες για τον

πατριωτισμό του και για το ποιο του, άρχισαν ευθύς άμέσως μετά το δεύτερο έγκλημα τα έρωτήματα μήπως ο Ρούμπυ είναι συνέννοχος, ήθιγκος αούτουγός, σύνδεσμος των ήθιγκων αούτουγών της πρώτης μεγάλης, της ιστορικής δολοφονίας, που βέλησε να κλείση τη χείλη του άμμου δράστου.

Είναι από τώρα βέβαιο ότι ο Ρούμπυ, λόγω των σχέσεών του με την άστυνομία, μπορούσε να πληροφορήση τους οργανωτάς της δολοφονίας για το δρομολόγιο του προέδρου, και έχουν έκφραση ύπόνοιες ότι αυτός χρηματοδοτούσε για κάμποσο καιρό τον άνεργο, πάμπωχο Λή Όσβαλντ. Και ο δικηγόρος του, Χάγουαρντ, καυχόμενος για τις σπουδαίες γνωριμιές του, είπε, μαζί με άλλα, ότι γνωρίζει τους Τζόνσον, την οικογένεια, δηλαδή, του σημερινού προέδρου των Ήνωμένων Πολιτειών. Στους Τζόνσον όμως ανήκει η πανσιόν όπου είχε νοικιάσει ένα δωμάτιο ο ύποτιθέμενος δολοφόνος του Τζών Κένεντυ.

Ένα από τα όκτω παιδιά Έθραιπολωνών μεταναστών, ο Τζάκ Ρουμπινστάιν, άλλαξε το όνομά του σε Ρούμπυ. Πολύ νέος ακόμη έζησε στο Σικάγο και φιλοδόχησε να μπη στον άνώτερο κύκλο των γκάγκστερς. Ντυνόταν σαν κι αυτούς (σκούρα κοστούμια, άσπρο πουκάμισο, άσπρη γραβάτα, άνοιχτή γκριζα ρεπούμπλικα, δαχτυλίδια). Οι «μεγάλοι» όμως δεν τον δέχθηκαν στον κύκλο τους, και έτσι έζησε μάλλον στο περιθώριο του έγκληματος. Στο ποινικό του μητρώο είναι γραμμένα άσημαντα άδικήματα, παραβάσεις των

Λή Όσβαλντ, το «αΐνιγμα»

«Θ» είναι εξαιρετικά δύσκολο στον όποιονδήποτε να διαροήξει αυτόν τον τάφο».

Αυτός ήταν ο έπικήδειος του Λή Όσβαλντ, 24 χρόνων, στο νεκροταφείο του Φέρ - Γουόρθ, από τον εργολάβο κηδείων, δυο περίπου ώρες μετά την κηδεία του Τζών Κένεντυ στο «νεκροταφείο των ήρώων» του Άρλινγκτον. Η χήρα του Μαρίνα τον φίλησε, του πέρασε κι αυτή, όπως η Τζάκου στον άνδρα της, δυο δαχτυλίδια στο χέρι. Αυτόν, όμως, στην αρχή, δεν ήθελε κανείς παπάζ να τον θάψη και χρειάστηκε να έπιστρατεύσει έναν ή άστυνομία. Το φέρετρό του το σήκωσαν έπτά δημοσιογράφοι. Ό τάφος του έγινε με ένοσχυμένο μετάν και άσφαλτο. Σχεδόν δυο τόνοοι ύλικό. Γιατί οι τέσσε προφυλάξεις;

Το μυστήριο της ψυχροσυνέσεως του Λή Όσβαλντ θα είναι ίσως το δυσκολώτερο από εκείνα που θα κληθούν να λύσουν οι άστυνομίες και η Ιστορία.

Σημαντική ανακάλυψη θεωρείται μία έκθεση της σχολικής έφορίας της Νέας Υόρκης, που του αποδίδει έπικίνδυνες σχιζοφρενικές τάσεις. Το δικαστήριο όμως ανήλικων δεν ένοκρινε ύσταση να τον κλείσουν σε άσυλο. Υπνρέτησε στους πεζοναύτες, έμεινε στην Μόσχα 33 μήνες, δεν μπόρεσε να πάρη την σοβιετική ύπηκοότητα, παντρεύτηκε την φαρμακοποιό Μαρίνα Προυσάκοβα. Γύρισε στην Αμερική το 1962 με την γυναίκα του κ' ένα μαυρό τεσσάρων μηνών. Δούλεψε εδώ κ' εκεί στην περιοχή του Φέρ - Γουόρθ.

Η συζυγική του ζωή δεν ύπηρεζε καθόλου όμαλή. Άπαγόρευε στην γυ-

νέμων περί οίνοπνευματωδών, χαρτοπαιγνίων, χορευτικών κέντρων κλπ. —παιίσματα, δηλαδή. Κάποτε προσπάθησε να μπη στις πατρίες συνδιαμεταλλεύονται τα έργατικά συνδικάτα, αλλά πάλι δεν τα κατάφερε και στο τέλος ήλθε ο πόλεμος και του άνέκαψε την σταδιοδρομία. Υπνρέτησε, χωρίς έπεισόδια, τρία χρόνια στην άεροπορία και, αφού άπελύθηκε, έέλησε να κατακτήση το κόσμο των ρίγκ — πυγμάχος. Και εδώ όμως η πείρα του ήταν πικρή. Οι φίλοι του, και τελευταία ακόμη, όταν ήθελαν να τον πειράξουν, τον φώναζαν με το άθλητικό του ψευδώνυμο «Σπάρκου», που σημαίνει «Στίπ-θα».

Στο Ντάλλας, όμως, στον τόπο των πολν άπέραντων δυνατοτήτων, ο «Σπίδας» εύδοκίμησε. Πήγε, το 1949, στην αρχή ως μπάρμαν στα δυο καμπαρέ της άδελφής του. Άργότερα έγινε ιδιοκτήτης και «παράγων». Ιδιαίτερα στενές ήταν οι σχέσεις του με την άστυνομία. Άμφοτεροδοαρής φίλια βέβαια: Οι άστυνομικοί τον είχαν ανάγκη για καταδόσεις έγκληματιών που σύχναζαν στα κέντρα του, κι αυτός τους χρειαζόταν για να εξασφαλίζει την άνοχή τους. Μέχρι που άλλοι είχε χάσει την μύτη του, είναι ακόμη μυστήριο.

Η αιώνια στενοχώρια του: Τα μαλλιά του, που έπέφταν. Άπό το 1958, τακτικώτατος πελάτης του «τριχολόγους» Μπριους Μάκ Λήαν. Εύερέθιστος τύπος, λέει ο δρ Μάκ Λήαν, άνεκδιήγητος, δεν μπορείς να βασισθής σ' αυτόν. Έχει δυο περιχές φαλάκρες στο κεφάλι, όπου δεν μπορεί να γίνη τίποτε...».

ναίκα του να δάφεται, να μιλά άγγλικά, την κτυπούσε πολλές φορές, δεν είχαν συζυγικές σχέσεις παρά κάθε δυο μήνες, λυσσούσε όταν την έβλεπε να ανάδη ένα τσιγάρο. Αυτός δεν κάπνιζε και δεν έπινε ποτέ.

Στις 15 Όκτωβρίου διορίστηκε ύπάλληλος στο «Κέντρο Σχολικών Βεδίων του Τέξας», με μισθό 1,25 δολλάρια την ώρα. Η δουλειά του — να συγκεντρώνη βιβλία για την αποστολή με το ταχυδρομείο. Άν και η γυναίκα του έμεινε στο σπίτι της Παίην, στο καντινό Ίρβιν, αυτός νοίκιασε ένα δωμάτιο σε μία άκραιά συνοικία του Ντάλλας με το ψευδώνυμο Όσβαλντ Λή, άνεστραμμένο δηλαδή το ένομά του. Με το ίδιο όνομα παράγγειλε και την περίφημη Ιταλική καρεμπίνα. Έπισκεπτόταν κάθε έβδομάδα την Μαρίνα, κ' αυτή είδε μία μέρα στο γκαράζ της Ρούθ Παίην το όπλο. Την Πέμπτη το βράδυ, παραμονή του φόνου, βρισκόταν πάλι στο Ίρβιν. Ό γνωστός, που τον πήρε το πρωί στο αυτοκίνητό του, τον είδε να κρατά ένα μακρύ δέμα. Αυτός εξήγησε ότι ήταν ένα ρολό παραθύρου. Το μεσημέρι, λίγο πριν περάση η προεδρική παμπή, ένας νέγρος συνάδελφός του του είπε να κατεθούν στον δρόμο. Αυτός όμως δεν ήλθεσε. Έμεινε για να σκοτώση;

Για ποιο λόγο; Άπό ποιο έλατήριο;

Καί, για να αύξηθή η σύγχυση, έπίσημες πηγές έδήλωσαν ότι, σύμφωνα με καταέση της χήρας του, τον περισσμένο Άπρίλιο έκόμπαζε ότι αυτός ήταν εκείνος που είχε ύποπειραθή τις μέρες εκείνες να σκοτώση τον στρατηγό Γουόκερ. ■■■

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ «Ε. ΖΟΛΩΤΑΣ»

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 6

πρωτότυπα κοσμήματα, έμπνευσμένα από πορτραίτα διασήμων ζωγράφων της αναγεννήσεως, σε σύγχρονη τεχνική απόδοσι

ή πρώτη σειρά εκτίθεται εις το κατάστημα "ΖΟΛΩΤΑΣ," εντός του ATHENS HILTON

ή πρωτοτυπία σχεδίων και ή άρτία τεχνική έκτέλεσις καθιέρωσαν σε διεθνή κλίμακα το χρυσοχοείο "Ε. ΖΟΛΩΤΑΣ."

άνθος - καρφίτσα σε χρυσό - σμάλτο και brillants σχεδίων από τον πίνακα PRIMAVERA του Botticelli (1444 - 1510)

Moustache

MARCEL ROCHAS

To Some Men
a Luxury
To Gentlemen
a Necessity

GEN. ANT.: "HELLENICA.. A.E.

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΔΙΚΟΥ

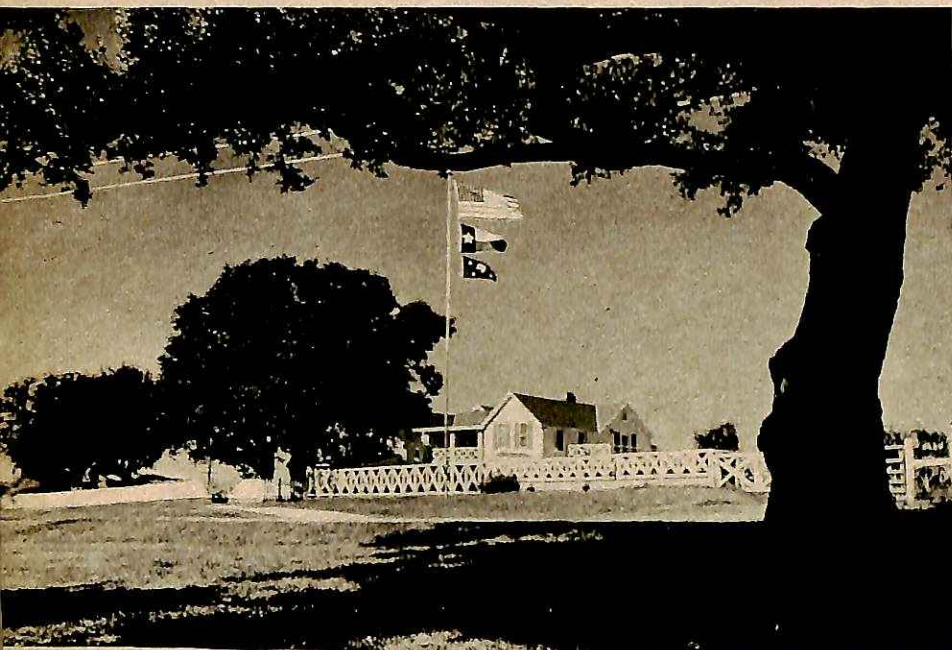
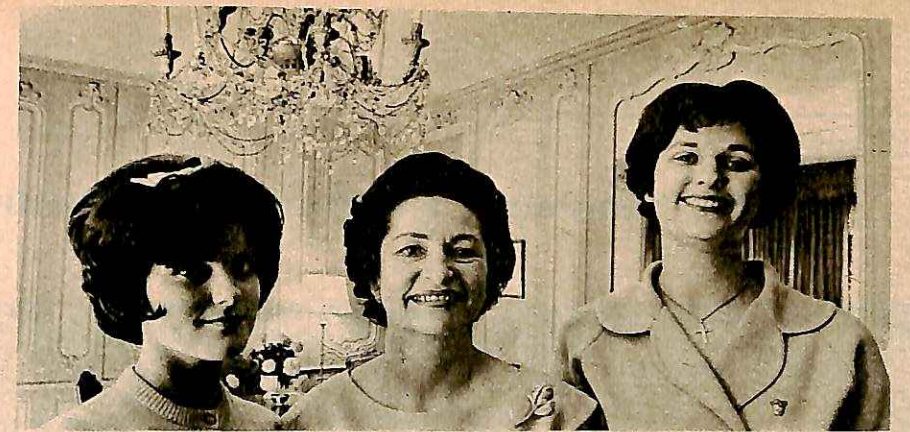
Ο Λύντον Τζόνσον
άνεβηκε με βαρεία
κληρονομιά στην
ύψιστη εξουσία...

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Λύντον Τζόνσον ↑
μπροστά στο σπίτι όπου γεννή-
θηκε, στο Στόουνγουολ, κοντά
στις όχθες του ποταμού Πέντερ-
νεϊλς, του Τέξας. Δυο ακόμα δω-
μάτια υπήρχαν, που σήμερα έ-
χουν γκρεμιστεί, αλλά το σπίτι
έξακολουθεί να παραμένει μέσα
στο προεδρικό αγρόκτημα. Την
ήμέρα της γεννήσεώς του, ο παπ-
πούς του, Σάμ Ήλυ Τζόνσον,
παλαίμαχος του πολέμου των Ίν-
διάνων, ανέβηκε στο αλόγο του
και άρχισε να επισκέπτεται τους
γείτονες. «Σήμερα γεννήθηκε έ-
νας γερουσιαστής των Ήνωμέ-
νων Πολιτειών», τους ανήγειλε.

Μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα κριτική σκιαγραφία του νέου προέ-
δρου των Ήνωμένων Πολιτειών κ. Λύντον Τζόνσον, που έχει γραφή σε
«άνυποπτη» περίοδο (αμερικανική επιθεώρηση «Εσπερινά Νέα του Σαβ-
βάτου», 24)2)1962), ένα μόλις χρόνο μετά την έναρξη της εποχής των
«νέων οριζόντων» του Τζών Κέννεντυ, συμπληρώνει τα «τυπικά» που έ-
χουν δημοσιευθεί τον τελευταίο καιρό στον ημερήσιο τύπο. Το κύριο
χαρακτηριστικό της είναι οξυδέρκεια και γι' αυτό μπορεί να θεωρηθεί
προφητικό κείμενο. 'Ανάμεσα στις γραμμές αυτού του άρθρου, ο ανα-
γνώστης θα βρει ίσως μερικές απαντήσεις στα αγωνιώδη ερωτήματα που
άπασχολούν σήμερα την ύψηλια, μετά τα δραματικά γεγονότα του Τέ-
ξας. 'Αντίπαλος του προέδρου Κέννεντυ στις προκριματικές εκλογές του
Δημοκρατικού κόμματος, ο Λύντον Τζόνσον δέχτηκε την υποψηφιότητα
για την αντιπροεδρία των Ήνωμένων Πολιτειών. Γεννήθηκε το 1908 στο
Τζόνσον Σίτυ, μια πόλη που είχε ιδρύσει ο πρόπαπός του και πήρε
το όνομά του. Προωριζόταν για δάσκαλος. Με μικρή διακοπή από το
1937, ήταν ως το 1961 μέλος του Κογκρέσσου. 'Από το 1953 κατείχε
την επίσημη θέση του ήγέτου της δημοκρατικής πτέρυγας της Γερου-
σίας. Και η «πτώση» στην αντιπροεδρία τον έστενοχώρησε στην αρχή...

‘Από την αφάνεια ενός άχαρου και σκιώδους ρόλου στην εφαρμογή μιας χαραγμένης φωτινής πολιτικής

Η ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑ και οι δυο κόρες της, η Λούσυ Μπαϊνς (αριστερά) και η Λίντα Μπαϊνς, στο σαλόνι του σπιτιού τους, στην Ουάσιγκτον.

Σχεδόν κάθε απόγευμα, τους πρώτους μήνες του 1961, ένας ψηλός, μελαγχολικός, αμίλητος άνδρας καθόταν στην τιμητική θέση του, στο προεδρείο της Αμερικανικής Γερουσίας. Η θέση αυτή ανήκε σε ένα αξίωμα που ένας από τους παλαιότερους κατόχους του και παθών έχει χαρακτηρίσει επίγραμματικά: «Τίποτες». Ο αντιπρόεδρος Λύντον Μπαϊνς Τζόνσον είχε λόγους να αισθάνεται σαν «τίποτες», γιατί κάθε μέρα έβλεπε από μακριά μια θέση όπου καθόταν πριν λίγους μήνες — την θέση του αρχηγού της πλειοψηφίας της Γερουσίας και που δταν την κατείχε του είχαν δώσει το όνομα του «ίσχυρότερου πολιτικού» της χώρας. Ο Λύντον Τζόνσον είχε όνειρο να γίνει από την θέση αυτή πρόεδρος των ‘Ηνωμένων Πολιτειών. Έγινε, όμως, μόνο αντιπρόεδρος και στις αρχές του 1961 είχε χαθεί στα σκοτεινά νερά της αντιπροεδρίας. Τότε είχε κυριολεκτικά ξεχωρίσει η ακτινοβολία του γοητευτικού Κέννεντυ.

Οι κλασικές απογοητεύσεις του νέου αξιώματός του τον είχαν καταβλίψει. Για να διατηρήσει τους παλαιούς συμμάχους του, είχε προσπαθήσει να τοποθετήσει τους ανθρώπους του στην σκληροτράχηλη νέα ιεραρχία του Κέννεντυ, αλλά σκόνταψε στην εύγενή αδιαφορία των καινούργιων επιτελών του Λευκού Οίκου που, αφού συμβουλευθήκαν τους ραδιοφωνικούς τους, είδαν ότι η ακτινοβολία της δύναμης του αντιπροέδρου είναι άσημαντη. Και στην Γερουσία, εκεί που πρώτα ακτινοβολούσε η δύναμή του, δλοι πια τον θεωρούσαν σαν ξένο. Δεν ήταν παρά μόνο ένας αντιπρόεδρος.

Και για να ευμάται πάντα πόσο δυσάρεστη ήταν η θέση του (αν και στους πρώτους αυτούς μήνες δεν χοιριζόταν υπομνήσεις) αριστερά του βρισκόταν μια προτομή ενός άλλου Τζόνσον, του ‘Αντρίου Τζόνσον, άλλου αντιπροέδρου, που η ιστορία του εσημείωσε την μεγαλύτερη τραγωδία στο αξίωμα αυτό. Είχε διαδεχθεί τον πρόεδρο Λίνκολν και, στο τέλος, κατόντησε να του απευθύνουν ακόμη και την κατηγορία της προδοσίας. Δεξιά του υπήρχε μια άλλη προτομή, του αντιπροέδρου Ρίτσαρντ Τζόνσον, που έγινε τόσο μισητός, ώστε, μετά την έκπνοή της θητείας του, το κόμμα του αρνήθηκε να τον διορίσει υποψήφιο για το αξίωμα του αντιπροέδρου, στις επόμενες εκλογές.

Χωριάτικη αφέλεια

Σήμερα ο Λύντον Τζόνσον αισθάνεται λιγότερη πνευματική συγγένεια με τους άλλους δυο αντιπροέδρους Τζόνσον. Είναι πιο εύχοιστημένος. Του άρεσει να δείχνει στους επισκέπτες το γραφείο του και να τους απευθύνει μακρούς μονολόγους, που αυτός νομίζει πως είναι συνεμιλίες. Τους δίνει φωτοτυπημένες μεταφράσεις άρθρων Ασιατικών έφημερίδων, που εξαιρούν την προσωπικότητα του Αμερικανού αντιπροέδρου. Και, όταν φεύγουν, τους χορίζει ένα μολύδι διασκευής, με την επιγραφή: «Ενθύμιον του αντιπροέδρου των ‘Ηνωμένων Πολιτειών, Λύντον Τζόνσον». Κι όλα αυτά γίνονται με την φλόγα και την κάποια χωριάτικη αφέλεια της πολιτικής των νοτιοδυτικών πολιτειών.

Οι λόγοι της Ικανοποίησης του Λύντον Τζόνσον είναι φανεροί: ‘Ο ένας είναι ότι το αξίωμα του αντιπροέδρου κερδίζει επιρροή και ο άλλος ότι ο Λύντον Τζόνσον βρήκε έναν παραδεκτό τρόπο για να συνεχίσει την προσπάθεια που θα τον οδηγήσει στην προεδρία.

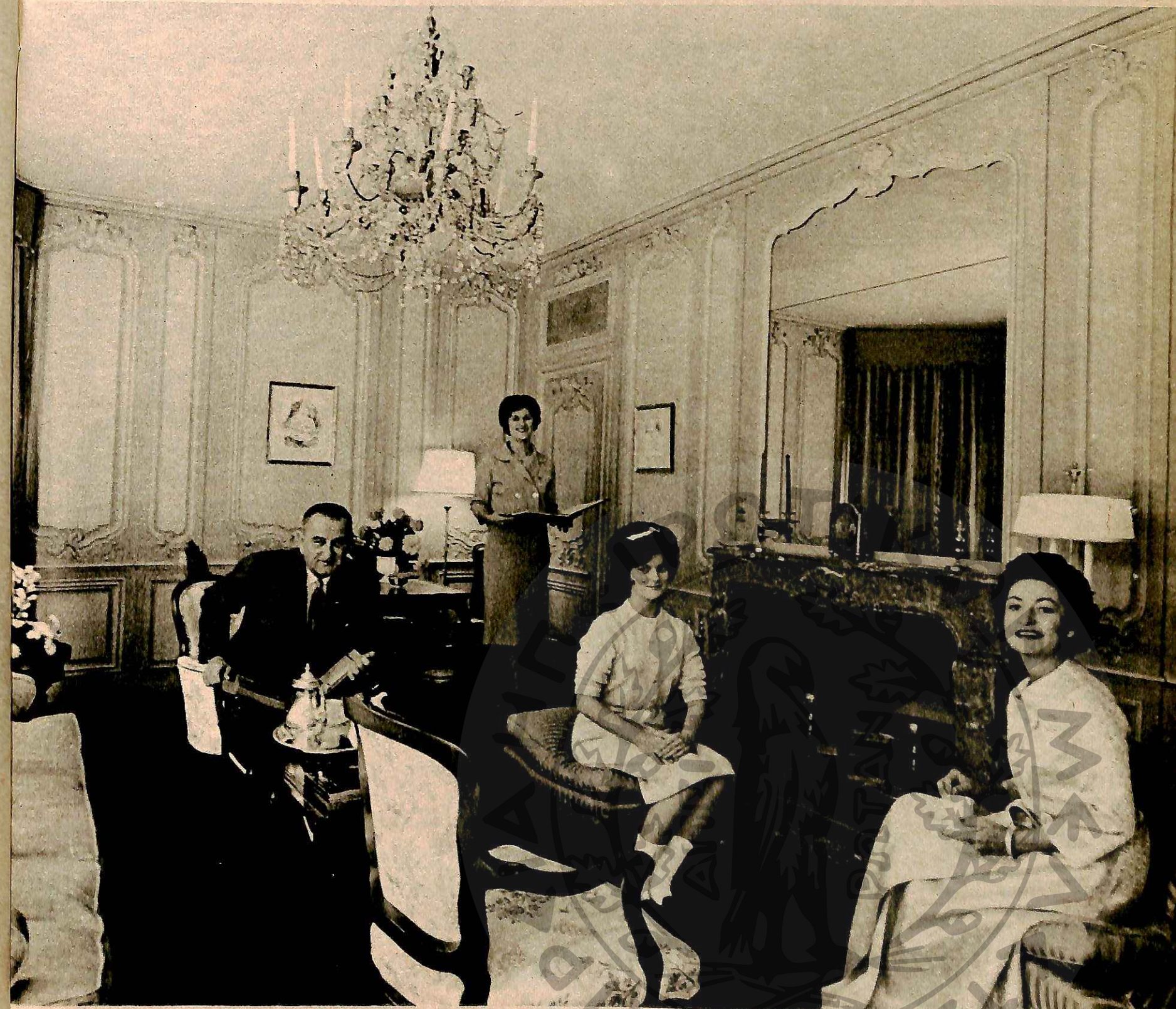
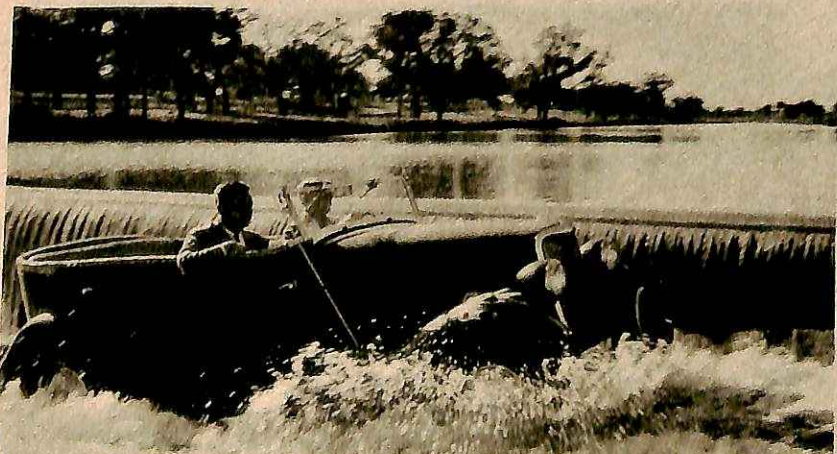
‘Ο ίδιος ο Τζόνσον δεν θέλει να συζητήσει για το μέλλον. Είναι όμως μόλις 53 ετών και εξακολουθεί να θέλει πολύ να γίνει πρόεδρος. Κουδέντιασα με μισή τουλάχιστον δωδεκάδα συμβούλων και συνεργατών του αντιπροέδρου και είναι δλοι θέβαιοι ότι ο Τζόνσον θέλει να γίνει πρόεδρος. Μερικοί, μάλιστα, καταστρώνουν σχέδια για το 1968, όταν ο Κέννεντυ δεν θα μπορεί να εκβέση υποψηφιότητα για τρίτη φορά, υπό τον όρο, βέβαια, ότι θα εκλεγεί το 1964.

Για να σβήσει όμως κανείς το «άντί» από την αντιπροεδρία είναι ένα από τα λεπτότερα έγχειρίσματα στην Αμερικανική πολιτική. ‘Ο αντιπρόεδρος θεωρείται συνυπαίτιος για όλα τα σφάλματα της κυβέρνησης, αλλά κανείς δεν τον ευγνωμονεί για τις επιτυχίες της. ‘Υστερα, κανείς υφιστάμενος του προέδρου δεν τολμά να επιδιώξει φανερά το ύπατο αξίωμα ως την τελευταία στιγμή. ‘Ως το 1968, ο Λύντον Τζόνσον είναι υποχρεωμένος να υποφέρει στην αφάνεια.

«Δεν αξίζει τον κόπο»

Στο παρελθόν, η αφάνεια ήταν το κοινό, αυτόνοτο γνώρισμα των αντιπροέδρων. ‘Ο Τζόν ‘Ανταμς, ο πρώτος αντιπρόεδρος των ‘Ηνωμένων Πολιτειών, είχε δηλώσει: «Σαν αντιπρόεδρος, δεν είμαι τίποτες». Περίπου 150 χρόνια αργότερα, ο 32ος αντιπρόεδρος, Τζόν Νάβς Γκάρνερ, είπε στον Τζόνσον ότι «η δουλειά αυτή δεν αξίζει τον κόπο» και, όταν ο Τζόνσον απαντήθηκε αν έχε σκοπό να αναλάβει αυτό το αξίωμα, απάντησε με μια λιγροσύλλαβη λέξη, που δεν είναι δημοσιεύσιμη. Τέσσερις μέρες αργότερα...

ΜΙΑ ΑΠΛΗ έπαυλη (άνω) έχει κτίσει τώρα στο αγρόκτημά του ο νέος πρόεδρος. ‘Όταν ο Λύντον Τζόνσον βρίσκεται εκεί, στον κοντό κυματίζουν οι σημαίες των ‘Ηνωμ. Πολιτειών, του Τέξας και η προσωπική του σημαία, με τα αρχικά L.B.J. ‘Ο πρόεδρος και η πρώτη κυρία των Η.Π.Α., λαίδη Μπέριτ (δεξιά), περνούν τακτικά τις διακοπές τους στην ήρεμη αυτή γωνιά τους, μακριά από την τύρφη των μεγαλοπόλεων. Το ποτάμι διασχίζει τώρα ο πρόεδρος (κάτω), με την συντροφιά του γνωστού δημοσιογράφου Στ. Άλστον.

ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ στιγμή στο σπίτι τους, στην πρωτεύουσα, λίγο προτού οι Τζόνσον μετακομίσουν στον Λευκό Οίκο. «Οι γυναίκες πάντοτε έπαιξαν μεγάλο ρόλο στην ζωή μου», είπε κάποτε ο σημερινός πρόεδρος. Τον μεγαλύτερο, πάντως, ρόλο, επί 29 τώρα χρόνια, τον παίζει μια γυναίκα — η Κλαούντ ‘Αλτα Τάιηλορ Τζόνσον, η λαίδη Μπέριτ, που χρωστάει τον τίτλο της σε μια νέγρα παραμάνη: «Θεέ μου, είναι όμορφη σαν μικρό θηλυκό πουλάκι» (= λαίντυ μπερντ).

Ἐξεπλήρωσε μὲ συγκινητικὴ προθυμία ἀποστολὰς ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ μειώσουν τὴν προσωπικὴ καὶ τὴν κομματικὴ τοῦ αἵγλη

τερα δεχόταν τὴν ὑποψηφιότητα γιὰ τὴν θέση τοῦ 37ου ἀντιπροέδρου τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν.

Ο Αντιπρόεδρος προεδρεύει στην Γερουσία και η ψήφος του είναι αποφασιστική στις σπάνιες περιπτώσεις ισοψηφίας, μπορεί να διορίση πέντε δοκίμους στην Ναυτική Ακαδημία, παρευρίσκεται κατά παράδοση σε ωρισμένες τελετές. Έτσι, ύπνοβατώντας πολιτικά, περνούν συνήθως την θητεία τους οι αντιπρόεδροι.

Χρειάσθηκε η ατομική δέιμα για να αλλάξουν οι αντιλήψεις του κοινού σχετικά με το αξίωμα του αντιπροέδρου των Ήνωμένων Πολιτειών. Όταν πέθανε ο Φραγκλίνος Ρούζβελτ, κατά το τέλος του πολέμου, ο Χάρρυ Τρούμαν βρέθηκε, ξαφνικά και με ελάχιστη προπαρασκευή, αρχηγός των Συμμάχων. Ός την στιγμή εκείνη δεν ήξερε καν ότι προτοίμαζόταν η ατομική βόμβα, για την χρησιμοποίηση της οποίας θα έπρεπε να αποφασιστεί σέ λίγο. Ή πείρα του αυτή ωδήγησε τόν Τρούμαν σέ μια σοφή απόφαση: Στο μέλλον οι αντιπρόεδροι θα έπρεπε να παρευρίσκονται: τουλάχιστον στίς συνεδριάσεις του όμερικανού συμβουλίου ασφαλείας και του υπουργικού συμβουλίου, για να ξέρουν τί γίνεται. Αυτό όμως δεν ήταν άρκετο.

Κάθε στιγμή, μέρα - νύχτα, αμερικανικά βομβαρδιστικά με πυρηνικές βόμβες πετούν στους ουρανούς. Ύποδοξαί «Πολάρια» αρμενίζουν κάτω από την επιφάνεια των θαλασσών και πύραυλοι είναι πτηνίμοι, γυρισμένοι στις έξεδρες τους κατά των έγχθικών στόχων, έτοιμοι να εκτοξευθούν μόλις οι πρόεδροι των Ήνωμένων Πολιτειών πατήρη το περίφημο κόκκινο κουμπί, που βρίσκεται στην προσωπική τηλεφωνική πινακίδα του. Μόλις οι πρόεδροι πεθάνη ή θροθή σε άδυναμία να άσκήση τα καθήκοντά του, χειριστής του κόκκινου κουμπιού γίνεται ο αντίπρόεδρος και, ενώ την στιγμή εκείνη μπορεί να θροθή στην ανάγκη να πάρη μια άπφωση που θα άλλάξη την πορεία του πολιτισμού, είναι πια πολύ άργα για να άρχιση να μαθαίνη την νέα έργασία του.

[illegible]

Πολιτικὸς μάγειρος

Γιὰ τὴν ομάδα Κέννεντυ καὶ γιὰ τὴν πλειοψηφία τῆς Ἀμερικής, ὁ Τζόνσον εἶναι μιὰ προσωπικότητα πού ξαφνιάζει. Ἡ γενικὴ ἐντύπωση γαυτὸν εἶναι ὅτι πρόκειται γιὰ ἕναν ψυχρὸ μάγοιο τῶν πολιτικῶν παρασκηνίου. Στὴν πραγματικότητα, ὅμως, εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πρῶτους ἐξιστοῦς, συνασθηματικοὺς κινήτρους τῆς ἐπιδοκιμασίας στὴν ἀμερικανικὴ πολιτικὴ σκηνή. Καυχάται φανερά γιὰ τὴν ἰκανότητά τῆς γυναίκας του, πού ἔχει καταφέρει νὰ δημιουργήσει περὶ αὐτὴς δέκα ἑξατομμυρίων δολларίων. Παρὰ τὴν βερμεινέμενη, ὁμως, πείσιν, τὰ κοστούμια του πού φέρει ἀπὸ τὸ Λονδίνο τὸ ἰδιωτικὸ ἱεροπλάταν του, βρίσκεται πολὺ κοντὰ στὴν παλαιὰ ἀξέστη παραδοξία τῶν πρώτων ἀποίκων τὸ Τέξας. Ἡ γιγαντιαία εἰς κορυφὴ σ' ἕνα ἀλευροβάρελο, γιὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὸ ἐρυθροδέρμου.

Ἀνταποδίδοντας τις φιλοφρονήσεις πᾶν Κέννεντυ, ὁ Τζόνσον φροντίζει νὰ μὴν παρεμβαίνει στὰ προεδρικά καθήκοντα. Ἐξαιμεῖ σὲ κάθε εὐκαιρία τὸν πρόεδρο καί, ὅταν ἡ κυβέρνησις κατηγορηθῇ γιὰ κάτι, δὲν φροντίζει ποτὲ νὰ παρουσιασθῇ ἀνέυθυνος. Ἀπὸ ὁ Κέννεντυ δῆλωσε ὅτι ὁ ἀντιπρόεδρος δὲν ἔχει καμμιά εὐθύνη γιὰ τὸ φιάσκο τῆς Κούβας, ὁ Λύντον Τζόνσον πᾶσιζε νὰ πείσῃ μιὰ προσωπικότητα τοῦ Λευκοῦ Οἴκου ὅτι ἐκτιμοῦσε τὴν δῆλωσις τοῦ προέδρου, ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια ἦταν ὅτι οἱ ἀποφάσεις γιὰ τὴν Κούβα ἀνήκαν στὶς λίγες γιὰ τίς ὁποῖες ἦταν κι αὐτὸς πραγματικὰ συνυπεύθυνος.

Ἡ ἀρμονικὴ αὐτὴ συμβίωση στὰ φανερά ὡδήγησε μερικoὺς κυνικοὺς παρτισιπρῆτας στὸ νὰ ποῦν ὅτι κρύβει παρὰσκηνιακὲς προστριβές. Καὶ πραγματικὰ ὑπῆρχαν μερικὲς.

Στο πρώτο εξάμηνο της θητείας του, ο αντιπρόεδρος Τζόνσον ήταν τακτικά επισκέπτης του Λευκού Οίκου. Έκανε πολλές φορές και έξη τηλεφωνήματα την ημέρα ή τρείς επισκέψεις, για να διατηρή επαφές και να συναντάται με φίλους του. Το προσωπικό του Λευκού Οίκου, πιστό στους δικούς του προοιθαμενούς, δεν έδειχνε πάντα την απαραίτητη ανταπόκριση. Ή μόνη μεγάλη έπιτυχία του Τζόνσον ήταν να διορίση στην θέση του ύπουργού Ναυτικών τον φίλο του Τζον Κόναντ, ο οποίος όμως παραιτήθηκε σε λίγους μήνες, για να επζητήση την θέση του κυβερνήτη του Τέξας, και αντικαταστάθηκε από άλλον φίλο του Τζόνσον, τον Φρέντ Κόρρ.

‘Η «εὐγενική αντίδραση» στο ἐπιτελεῖο τοῦ Λευκοῦ Οἴκου προέρχεται μερικ-
τὸς φρεῖς ἀπὸ τοὺς π-πιστοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ προέδρου, ὑποκυρτῶ Δικαιο-
σύνης, Ράιμπερτ Κένεντυ, πού θυμολογῶντι ὅτι στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ὑπόδει-
ξη τοῦ ὑπαφφίτου προέδρου ἀπὸ τὸ Δημοκρατικὸν Κέμμα, ὁ ἀντίπαλος ἦ-
ταν ὁ Τζόνσον. ‘Ολα αὐτά, ἔμωας, εἶναι μελ’ον μικροζητήματα. Κομμιὰ
φωρὰ οἱ βασιλικοί εἶναι βασιλικώτεροι τοῦ βασιλέως.

‘Ο Τζόνσον έχει καταβάλει εξαιρετικές προσπάθειες για την ανάδειξη του στην ζούγκλα της πολιτικής. Πριν από έπτά χρόνια, όταν για πρώτη φορά εξελέγη αρχηγός της πλειοψηφίας, μία από τις πρώτες ενέργειές του ήταν να διατάξει να γίνουν μία μελέτη για όλους τους αρχηγούς πλειοψηφίας της Ιστορίας της Γερουσίας, με ειδική έμφαση στην έκταση της διακαίσεώς τους και στα σφάλματά τους. Τό ίδιο έκανε, όταν έγινε αντιπρόεδρος, για τους 36 προκάτοχους του, προσέχοντας ιδιαίτερα τις σχέσεις τους με τους προέδρους τους και τις μεταβολές στην διακαίεσά τους.

Στην σταδιοδρομία του, ο Τζόνσον ανέπτυξε ιδιαίτερη τεχνική για να κερδίζει έπιθρο. Έπρεσβαινε την πηγή της δύναμης, για να της γίνη ά- παραίτητος και δογότερα κληρονόμος της. Όταν μπήκε στο Κογκρέσο, το 1937, υποστήριξε άνεπιφύλακτα όλα τα νημειωχέδια του προέδρου Φραν- κλίνου Ρούζβελτ, εκτός βέβαια από εκείνα που είχαν την δύναμη ταμπου- κλίου του Τέξας: Φυλετικό πρόβλημα και πετρέλαιο. Το ίδιο ήταν πάντα ο άκαρυστος υποστηρικτής των προέδρων των έπιτροπών στις όποιες ήλ- κη, στην Βουλή των άντιπροσώπων στην άρχη, και στην Γερουσία από το 1949. Με τον τρόπο αυτό άπέκτησε την μεγάλη δύναμή του στην Γερου- σία. Στις άρχές όμως του 1961, όταν με την έκλογή του στο αξίωμα του άντιπροέδρου έπαυε να είναι γεροισιαστής, άντιμετώπισε ένα στενωχωρό πρόβλημα: Πώς θά μεταπήρυνε από το κοινοβουλευτικό στο κυβερνη- τικό πλάνο χωρίς να μεσολαβήση περίοδος έλλείψεως πολιτικής θαρύτητος; Στην άρχη προσπάθησε να κρατήση μερικά από τα παλαιά προνόμιά του, άλλα άπέτηξε. Λίγο μετά τις προεδρικές έκλογές, φανόταν, π.χ., σά- να ξεχνούσε πως είχε πάψει να είναι γεροισιαστής και διατηρούσε τό γραφέο του άρχηγού της πλειοψηφίας, υποχρεώνοντας τον νέο άρχηγό να καταφύγη στα πενητά γραφεία του φορουάρχου. Αυτό όμως προκάλεσε σέ λίγο μία μικρή επανάσταση στο Κογκρέσο και ο Λύντον Τζόνσον υπο- χρέωθηκε να συνηκολογήνη με την νέα έξηση του και να άναστήση και- νουργίες ερζιμούς έπιβλήσει. Οι έμφανίσεις του στην Γερουσία έγιναν ά- ρα-ότερες και, σιγά - σιγά, άρχισε να ύλοποιήται ο «καινούργιος Τζόν- σον» - ο σύμβουλος του προέδρου, ο παράγων της κυβερνήσεως των Ή- νωνάμενων Πολιτειών, ο κάθε τόσο άντιπροσώπων στο έξωτερικό. Για τον έλιγμο έμως αυτόν χρειαζόταν κάποιος χρόνος.

Στὴν μᾶζα τῶν ἐγχρώμων

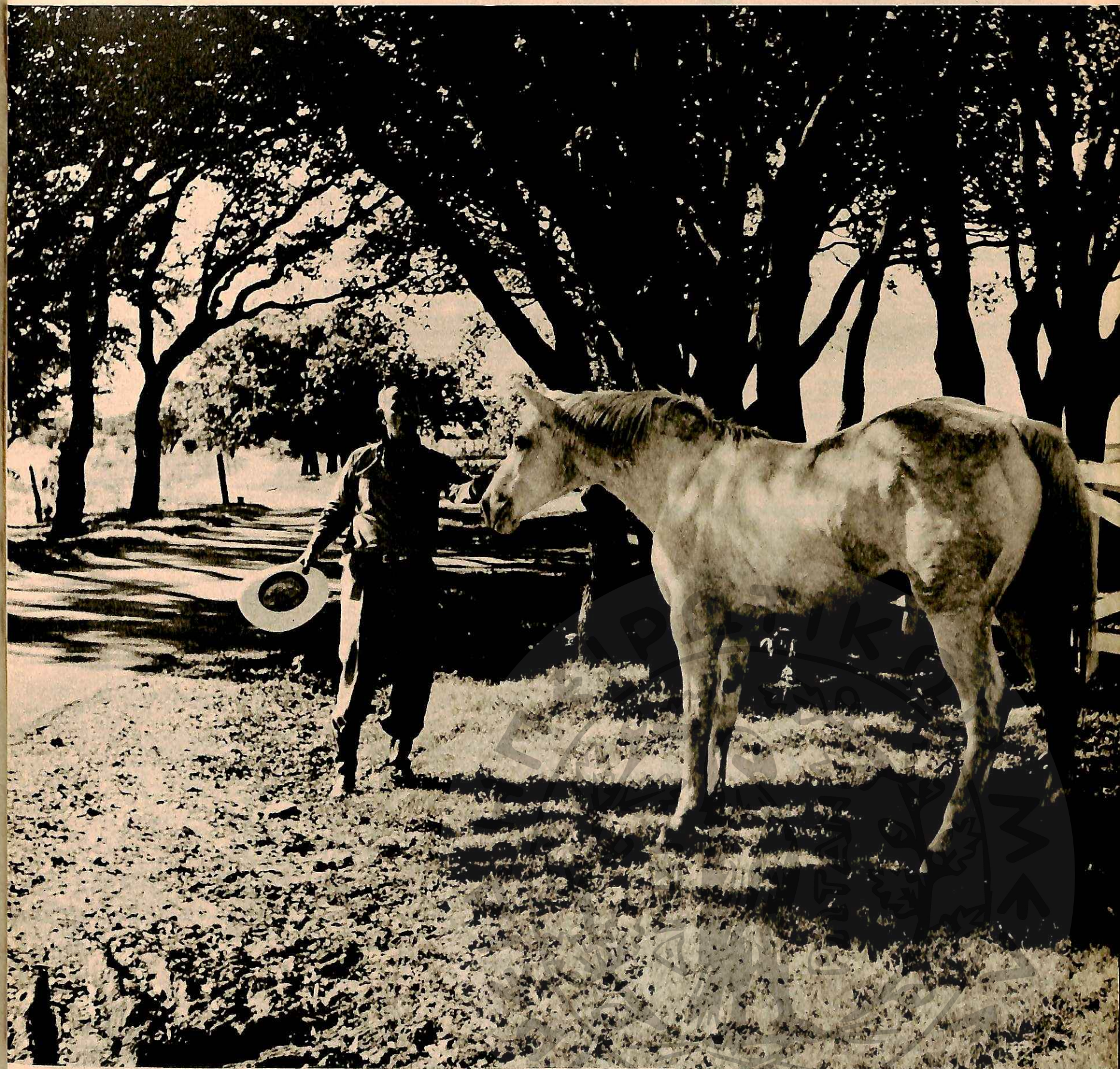
Ο παλαιὸς Τζόνσον, ὁ πελτικὸς τοῦ Τέξας, ἦταν γενικὰ δεκτὸς στὸν Νότο, ἀλλὰ ὁ καινούργιος Τζόνσον ἔπρεπε νὰ παρουσιάζεται σὰν ἀντιπρόσωπος καὶ τῶν πενήντα ἡμερικανικῶν πελτικειῶν, πολλὰς φορὲς καὶ ἐναντίον τοῦ Νότου.

Ἡ πρώτη ἀποστολὴ τοῦ ἀντιπροέδρου στὸ ἐξωτερικὸ ἦταν ἓνα ταξίδι-
του στὴν Σεενγιάλ, γιὰ τίς γιορτὲς τῆς πρῶτης ἐπετειοῦ τῆς ἀνεξαρτη-
σίας της. Αὐτὸ ἐξήλκυσε τὴν ἐπίθεσιν ἀδελφικῆς φιλίας στου τοῦ μαύρου
σεβασμοῦ γιὰ τοὺς Ἀφρικανούς ἡγέτες. Ὁ Τζόνσον ἤξερε τί ἀντικείμενα
θὰ εἶχαν αὐτὸ φωταγογραφίες ἀπὸ τὰ ταξίδια του στὶς νότιες πολιτείες (ὅπου
τοῦ φυλετικὸ πρόβλημα εἰσέεται μάλιστα σὲ ὀξύτερη φάση), ἀλλὰ δὲν ἐ-
δίστασε. Τόσο αὐτὸς, ὅσο καὶ ἡ Κὰ Τζόνσον ἀνακατεύθηκαν στὴν μάζα
τῶν «ἐγχωρῶν» τόσο πάλι, ὥστε αὐτὸ Ρώσο ἀπεσταλμένο ἑμοῖαν κὲν ἀν-
τιπροσώπων κομμιάς ἀμερικανικῆς ὀργανώσεως (ἀδιστάκτων) Λευκῶν Πο-
λιτῶν. Στὸ ἐπόμενον ταξίδι του, στὴν Ἀσία, ποὺ ὁ ἀχάριστος σκοπὸς τοῦ
ἦταν ἡ ἀνάκτηση τοῦ ὁμερικανικοῦ γοήτρου μετὰ τὸ φάσκειο τῆς Κούβας
(ἀποτυχούσα εἰσβολή), πῆρε στὸ ἐπιτελεῖο του τὸν νέγρο ὑφυπουργὸ Δη-
μοσίων Ὑποθέσεων, Κάρλ Ρόουαν. Δίσταξε νὰ φύγῃ γιὰ τὴν ἀποστολὴ
αὐτή, ἀλλὰ, φεύγοντας, εἶχε τὴν ἀπάραχη νὰ πετύχῃ, καὶ τὸ ἀμερικανικὸ
κοινὸ εἶδε φωταγογραφίες του νὰ χαϊδεύῃ μωρὰ, νὰ κορνεζτιάζῃ μὲ κορλεῖ-
δες Ἰθαγενεῖς, νὰ ἀναλλάσσει χειραφίες μὲ χιλιδιδες, σὰν νὰ ψηφοδρῶσε
στὸ Τέξας. Ὅταν ὅμως μιλοῦσε μὲ ἡγέτες χωριοῦ, ὁ Λύντον Τζόνσον μι-
λοῦσε σοδορὰ, γιατί, ἀντίθετα μὲ τοὺς προκατόχους του, εἶχε πάρει ἀπὸ
τὸν πρόεδρο τὸ δικαίωμα νὰ παζαρεύῃ. Ἐταί, καὶ τὸ Νότιο Βιετνάμ, ὅταν
ζήτησε νὰ γίνουν κοινωνικὲς μεταρρυθμίσεις καὶ ὁ πρόεδρος Ντιέμ (ποὺ
σκοτώθηκε τελευτάκι στὸ γνωστὸ κίνημα) τοῦ ἀπάντησε ὅτι τοῦ ἦταν ἀ-
δύνατον νὰ ἐπιβάλῃ ἀκόμη βορύτερους φόρους, ὁ Τζόνσον εἶχε τὴν ἐξουσιο-
δότηση νὰ προσφέρῃ περισσότερὴ ἀμερικανικὴ βοήθεια.

Σκληρά πλήγματα...

Για την επόμενη αποστολή του στο εξωτερικό δεν τον συμβουλευθήκαν παρά την τελευταία στιγμή. Τον βόρξαν, από τον Λευκό Οίκο, στο τηλέφωνο, στο σπίτι του μακαρίτη προέδρου της Βουλής Σάμ Ράιμμπορν, και τον ρώτησαν «αν μπορεί να πάει στο Βερολίνο». Ήταν οι μέρες που, χωρίς έμερικανική αντίδραση, το ανατολικό καθεστώς είχε χτίσει το τείχος και το ήθικο στο Δυτικό Βερολίνο υποχωρούσε επικίνδυνα. Είκοσι έξι ώρες αργότερα, ο Λύντον Τζόνσον περνούσε πάνω από τον Άτλαντικό, χωρίς να έχει να προσφέρει τίποτε το συγκεκριμένο. Ή αποστολή του ήταν μόνο να πιάσει το ήθικο των Δυτικών Γερμανών, να κατευνάσει τα νεύρα του δημάρχου του Δυτικού Βερολίνου, Βίλλυ Μπράντ, να αποφύγει ανάμι-

↑

↑ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ, σὰν γνήσιος ἀπόγονος κτηνοτρόφων τοῦ Τέξας, λατρεύει τὰ ἄλογα.
 Ὡς τὰ 15 χρόνια του, ὁ Λύντον Τζόνσον ἔζησε ὅπως ὅλα τὰ ἀγροτοπαιδιά τῆς πα-
 τριδος του. Σ' αὐτό ἀποδίδει σήμερα τὴν τεράστια ἀντοχή του. Ὡς τὰ 1955, πο-
 ῦ ὑπέστη μιά καρδιακὴ προσβολή, ἐργαζόταν ἀνετά ἐπὶ 18 ὥρες τὸ εἰκοσιτετράωρο.
 Συνήλθε ὅμως γρήγορα, κόβοντας τὰ τρία πακέτα τσιγάρα ποὺ κάπνιζε καί, μολον-
 τί δὲν ἐργάζεται πιά τόσο σκληρά, μπορεῖ νὰ ξεπεράσῃ σὲ ἀντοχὴ πολλοὺς νεώτερους.

Άγωνιώδες έρώτημα της επιστήμης: Υπάρχει ζωή στο Σύμπαν;

ΙΛΙΓΓΙΩΔΕΙΣ ΔΑΠΑΝΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Ένας σταθμός —σύμφωνα με τα σχέδια μελλοντικής ενέργειας— έχει προσγειωθεί στον Άρη. Με την ταχύτατη περιστροφή δημιουργείται τεχνητή βαρύτητα, ώστε οι επιστήμονες να πραγματοποιήσουν τα πειράματά τους, χωρίς να εμποδίζονται από την έλλειψη βαρύτητας. Η επικοινωνία με την Γη γίνεται τακτικά, μέσω διαφόρων μικρών διαστημοπλοίων.

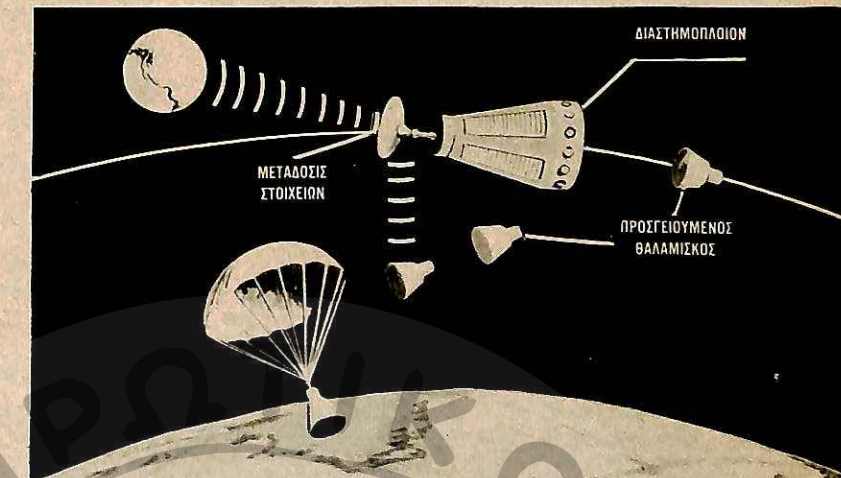
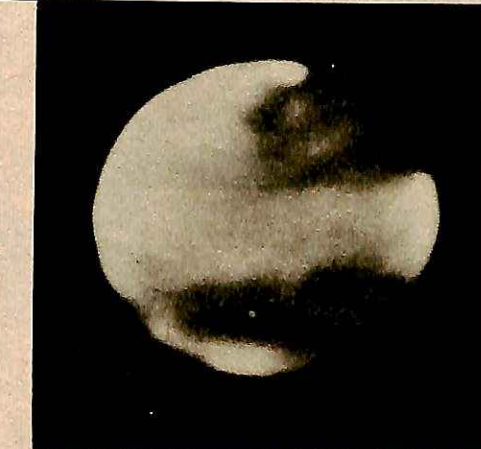
Ένας από τους κυριότερους στόχους των Ήνωμένων Πολιτειών είναι η έρευνα του Διαστήματος για να εξακριβωθεί κατά πόσον υπάρχει ζωή στους άλλους πλανήτες. Οι Άμερικανοί επιστήμονες υποστηρίζουν ότι το κεφάλαιο αυτό θα πρέπει να έχει άκρα προτεραιότητα στο πρόγραμμα των διαπλανητικών ερευνών. Από χρόνια τώρα οι αστρονόμοι και οι βιολόγοι θεωρούν τον Άρη σαν το πιθανότερο ικανό άστρο να συντηρήσει κάποια μορφή ζωής συγγενική προς την δική μας.

Από την προϊστορική εποχή ο άνθρωπος παρατηρεί τον Άρη, το τρίτο σε λαμπρότητα άστρο του ουρανού θόλου, μετά την Σελήνη και την Άφροδίτη. Οι πρώτες παρατηρήσεις με τα τηλεσκόπια παρουσιάσαν στην επιφάνειά του τις περιφημες «διώρυγες». Στην εποχή μας οι συγγραφείς των έργων επιστημονικής φαντασίας έφθασαν γρήγορα στο «συμπέρασμα» ότι τον κατοικούν λογικά όντα.

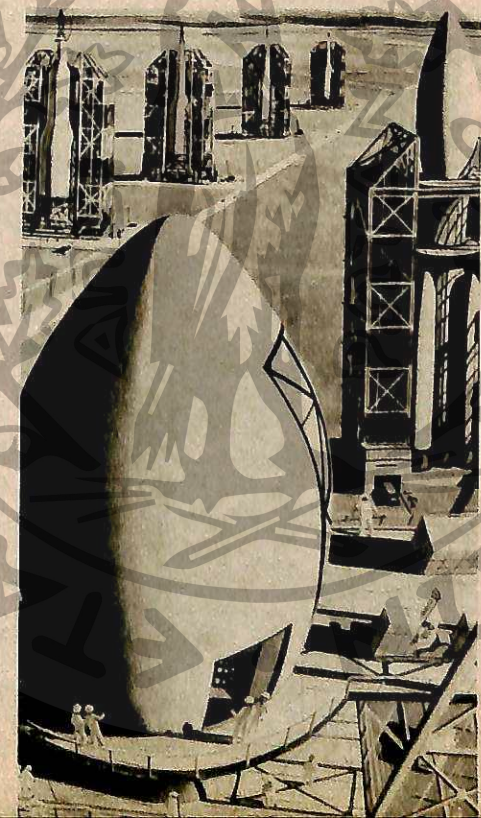
Δεν έχουν καθόλου την ίδια γνώμη οι επιστήμονες, που πιστεύουν, έπειτα από συνεχείς πολυετείς έρευνες και πολυποικίλες μετρήσεις, ότι η ζωή περιορίζεται μόνο στο ένα ή δύο τοις εκατό του Γαλαξία. Ωστόσο, το πρόγραμμα επίτοπιου εξερευνήσεως του Άρη συνεχίζεται με γοργό ρυθμό. Στά 1964, ένα διαστημόπλοιο 800 κιλών θα πλησιάσει τον Άρη για να συλλέξει στοιχεία. Ένδεχομένως, στα 1966 ή 1967, ένα μεγαλύτερο θα τεθεί σε τροχιά γύρω από τον πλανήτη για να λάβει φωτογραφίες. Το ταξίδι μετ' επιστροφής, πιστεύουν μερικοί ότι δεν θα γίνει πριν από το 1975, ενώ ο άνθρωπος θα πατήσει το πόδι του στην επιφάνειά του στα 1999.

Αυτά φυσικά έφ' όσον συνεχισθεί ο σημερινός αγώνας δρόμου για την κατάκτηση του Διαστήματος με τον ίδιο ρυθμό. Το κόστος του τελευταίου αυτού σταδίου υπολογίζεται ότι θα είναι τόσο ιλιγγιώδες, όσο και οι αποστάσεις που πρέπει να διανυθούν. Θα ανέρχεται σε 100.000 εκατομ. δολάρια. Και, εν τώ μεταξύ, εδώ κάτω, στην ταπεινή μας Γη, τα δύο τρίτα του σημερινού πληθυσμού της υποσιτίζονται...

ΟΙ ΔΥΟ φωτογραφίες του Άρη, που ελήφθησαν με διαφορά 30 λεπτών από τον τεράστιο φακό —διαμέτρου πέντε μέτρων— του Παλομάρ, απέκαλυσαν διάφορες πολύτιμες λεπτομέρειες στην επιφάνεια του πλανήτη. Χρησιμοποιήθηκαν ειδικά φίλμς, ευαίσθητα, σε διαφορετικά χρώματα, και έτσι το μάτι του ανθρώπου διαπέρασε την ατμόσφαιρα. Στο άνω και κάτω μέρος της φωτογραφίας έριστερα διακρίνονται οι λευκοί πόλοι.

ΜΕΓΑΛΕΠΗΒΟΛΑ σχέδια για την μη επηνδρωμένη πτήση, που αποτελεί το αναγκαίο στάδιο κατακτήσεως του πλανήτη.

Ο ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΣ

Περπατάει συχνά μόνος στους δρόμους του Γκρούνεβαλντ, άκραιο προαστίου του Βερολίνου, που μυρίζουν ύγρασία και θρεγμένο έλατο... Σ' αυτή την γειτονιά, με τὰ παλιά, προπολεμικά άρχοντικά και τίς μικρές λίμνες, είναι γνωστός ως «έλληνας καθηγητής». Ένώ στην πόλη, την διχασμένη καρδιά της παλιάς Γερμανίας —τόσο στην ανατολική, όσο και στην δυτική πτέρυγα—, ο Λεωνίδας Ζώρας είναι γνωστός ως «έ μουσικός έδρηγητής ύψηλών έπιτεύξεων, που κατορθώνει να προσδώσει ξεχωριστό τόνο στην παράσταση και με την διδασκαλία του κάνει να ακούγονται σαν κάτι καινούργια ακόμη και τὰ συνηθισμένα και πολύ γνωστά σημεία».

Τόν τελευταίο καιρό, άλλωστε, διήρθε στην Δυτική Όπερα μιιά παράσταση του «Μπάλλο ιν μάσκερα», που απέτέλεσε θριαμβευτική προσωπική του έπιτυχία. Τόσο, ώστε ή κριτική να αντιμετώπιση πολύ αψηχρά τους έκτελεστές, οι όποιοι, άν και διαπρεπέστατοι, όπως ή νέγρα ύψίφανος Γκλόρια Ντέιδυ, ό θαρύτονος Κόντρες, ό τενόρος Κίνγκ και άλλοι, που τραγουδούν στα μεγαλύτερα θέατρα, δεν κατώρθωσαν να εξαρθούν όσο θα έπρεπε στο ανώτερο έρμηνευτικό επίπεδο που είχε ανέβασει την παράσταση ό Ζώρας. Παταγώδη και παρατεταμένα χειροκροτήματα ύπεδέχοντο τόν μασέτρο, όταν ανέβαινε στο αναλόγιο, όπως και στην εμφάνισή του από τού προσκήνιου, μετά τό πέρας της παραστάσεως.

Οί διαπρεπέστατοι κριτικοί του Βερολίνου παρακολούθησαν την παράσταση και άφ'έρωσαν έξαιρετικά τιμητικές κρίσεις στον «Έλληνα άρχιμουσικό».

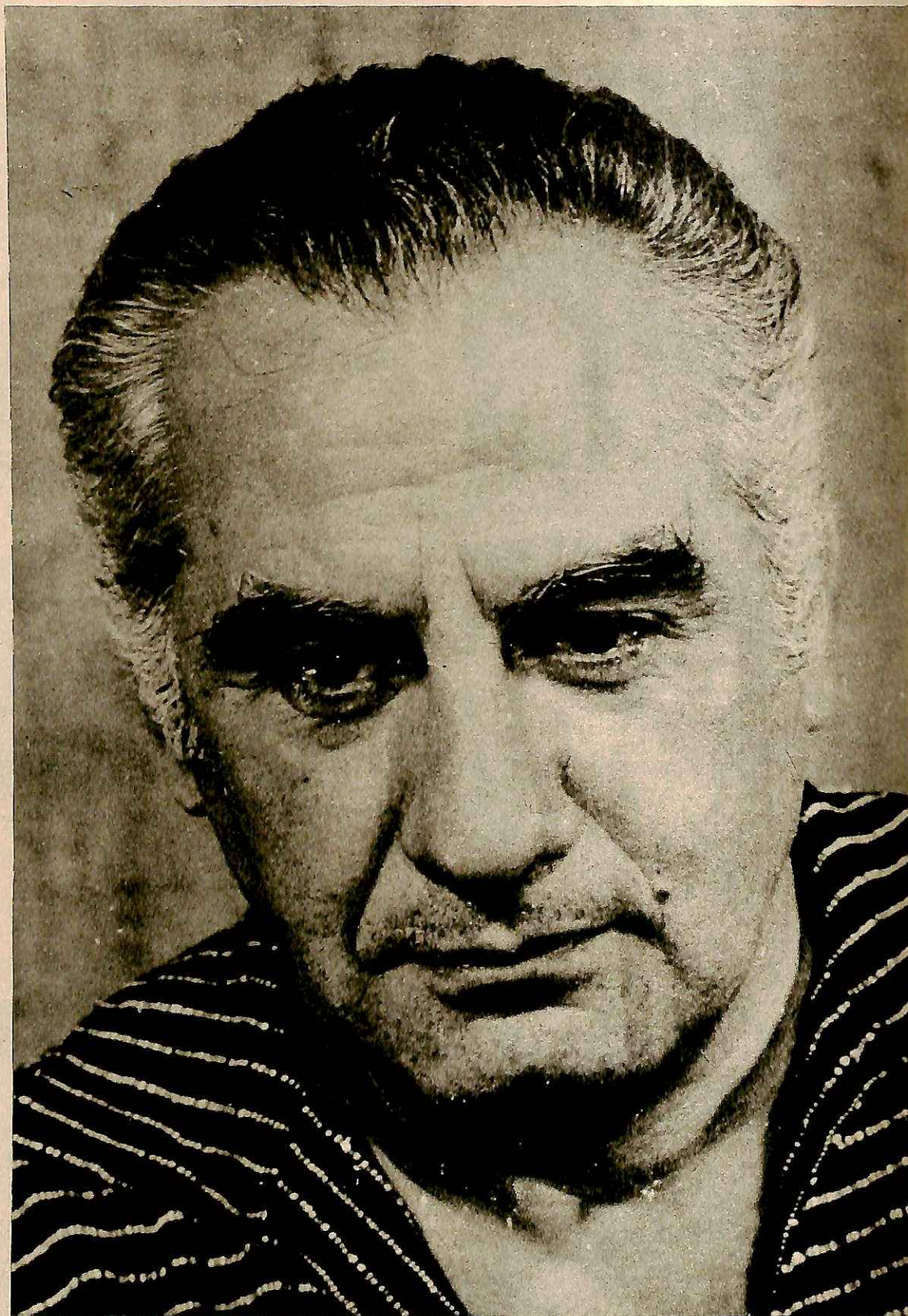
Τήν άλλη μέρα, στην «Τάγκεσπινγκελ» γράφεται: «Ο Έλληνας μασέτρος Λεωνίδας Ζώρας, από την εποχή άκάμης τών σπουδών του στην Άνωάτη Μουσική Άκαδημία συνδεδεμένος με τό Βερολίνο, έρμηνεύει κατ' έξοχήν την δραματική πλευρά τού Βέρντι. Ούδερτούρα και εισαγωγή έχουν έντυπωσιακά ήρεμο ρυθμό. Τά φουγάτα τών συνωμάτων δίνονται έντονα διαδρωμένα και, γενικά, κάθε χαρακτηριστική λεπτομέρεια αναδεικνύεται ύποβλητικά. Μεγαλειωδώς αποδίδονται τὰ άγχώδη, δαιμονικά μέρη της παρτιτούρας».

Παράλληλα, ή «Τέλεγκραφ» αναγνωρίζει πώς «ό Λεωνίδας Ζώρας είναι ένας άρχιμουσικός με κουλτούρα. Στέκεται κυρίαρχος όχι μόνο στην τεχνική, αλλά και στην τέχνη και αναδεικνύει πολυποίκιλες, λεπτότατες άποχρώσεις...».

Άπό μικρός

Ο Λεωνίδας Ζώρας γεννήθηκε τό 1905, στην Σπάρτη, όπου ό πατέρας του —γνωστός θεατρικός συγγραφέας τού περασμένου αιώνας— ύπηρετούσε ως δικαστικός. Με την μουσική άσχολήθηκε από πολύ μικρός, όκτώ μόλις ετών, όταν άρχισε να μαθαίνει βιολί. Αύτες, όμως, οι παιδικές κλίσεις δεν φαίνονταν εκείνη την εποχή να πολυέχουν σημασία. Ο μικρός Ζώρας γράφει ποιήματα, μαθαίνει βιολί, μόλις τελειώνει τό γυμνάσιο γράφεται —και παρακολουθεί δύο χρόνια— στην Νομική Σχολή τού πανεπιστημίου Άθηνών, κάνει συνεχώς παρέα με ανθρώπους μεγαλύτερους του, που δημιουργούν την νεοελληνική λογοτεχνική παράδοση.

Η φιλολογική προπαιδεία τόν βοηθάει ώστε να κατανοήσει την ουσία της ελληνικής ποιήσεως και να τονήσει κατά τρόπο έξαίρετο σειρές ποιημάτων τού Μολακάκη, τού Καρυωτάκη, τού Καβάφη, τού Σεφέρη κ.ά. Η σύνθεση για μιιά φωνή και όρχήστρα ή για φωνή και πιάνο είναι για κείνον μιιά προσφιλής ανάπτυξη, άνάμεσα στην δημιουργία μακρόπνοων συμφωνικών έργων, όπως τό

ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ

συμφωνικό ποίημα «Θούλας», ή συμφωνική σουίτα «Στους άγρούς», ή «Συμφωνία», ό «Κλέφτικος χορός», τό «Μικρό άρχαϊκό πρελούδιο» κ.ά. Άκόμη και τώρα, στην καταχνιά και στην γκριζα άτμόσφαιρα τού Βερολίνου, ή φωτεινή ζεστή σπίθα τών ελληνικών τραγουδιών τόν έμπνέει ιδιαίτερα.

Όταν ιδρύθηκε τό Έθνικό Όδείο, ό Ζώρας άρχισε να διδάσκει σ' αυτό θεωρητική μουσική και διήρθε την χορεία του. Παράλληλα, ύπήρξε πρωτεργάτης τού Έθνικού Μελοδραματικού Όμίλου, που οργανώθηκε από τόν Μανώλη Καλμοίρη (1931) και βοήθησε σημαντικά σ' αυτή την εργασία έπιπέδου, από την όποία ξεκίνησαν καλλιτέχνες σαν την Έλενα Νικολαΐδη, τόν Νίκο Μεσσήνα και την Άννα Τασσοπούλου.

Λίγα χρόνια άργότερα —και δύο χρόνια πριν από την ίδρυση της «Λυρικής»— εκλέγεται ως πίο κατάλληλος για να άποσταλή στο έξωτερικό και να είδικευθεί και να μελετηθεί τόσο τὰ καλλιτεχνικά, όσο και τὰ οργανωτικά θέματα της Όπερας. Έτσι, φεύγει ως ύπότροφος τού Κασσαβετιέου Κληροδοτήματος και μένει στο Βερολίνο ως τίς όρχές τού 1940. Έπιστρέφοντας, διορίζεται άρχιμουσικός της Έθνικής Λυρικής Σκηνής και —συνπαραστάτης πάντοτε τών νέων και έραστής της ποιότητας— ύπηρετεί τό έθνικό μελόδραμα ως τὰ τέλη τού 1958, όποτε δημιουργείται ή γνωστή διαφωνία του, με άφορμή την παραίτηση τού Νίκου Γιαννόπουλου.

Η ιστορία του στην καλλιτεχνική ζωή του τόπου ύπήρξε ιστορία ενός «άνευδου» και ή αποδημία αυτού τού ανθρώπου, που τόσα έχει προσφέρει σαν μουσουργός, διευθυντής συμφωνικής όρχήστρας και όπερας, στον περιωρισμένο χώρο της καλλιτεχνικής μας ζωής, άνήκει στα κλασικά παραδείγματα της όλέθριας εκείνης ικανότητας που διαθέτει ή ελληνική πραγματικότητα: Να στερηθεί τίς αξίες της με έναν άποτελεσματικό και κάποτε τετελεσμένο τρόπο.

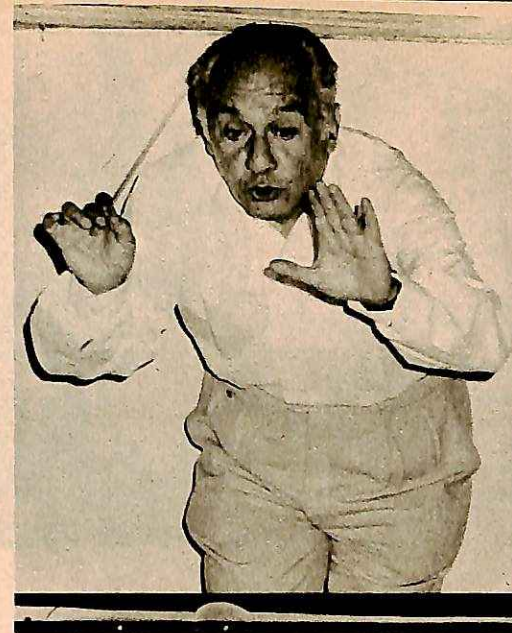
Πριν φύγει για την Γερμανία, ό Ζώρας έξήγησε στους δημοσιογράφους τό θέμα του, με έπιγνωση και ειλικρίνεια:

—Στην καλλιτεχνική, όπως και στην πολιτική οικονομία, ισχύει ό νόμος τού Γκρέσμ: «Τό κακό νόμισμα εκδιώκει τό καλό». Και φαίνεται πώς είμαι μάλλον «καλό νόμισμα», για να μου γίνη κ' έμένα, όπως και σε τόσους άλλους καλλιτέχνες μας που εκπατρίστηκαν, ό δίος αδιώτος πιά εδώ...

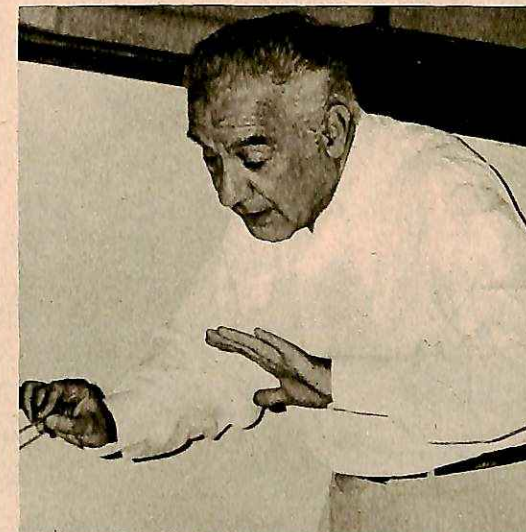
Η άπάντηση τού ξένου κοινού και, πρό πάντος, τών ξένων ειδικών ήλθε πολύ γρήγορα. Στις 20 Ιανουαρίου τού 1959, ό Λεωνίδας Ζώρας διευθύνει στο Ντόρτμουντ την παράσταση της «Μπαττερφλάυ». Οί έφημερίδες γράφουν την άλλη μέρα: «Όλα έδονήθησαν από τόν παλμό τού Έλληνος άρχιμουσικού που, με άρμονική συνοχή όρχήστρας και τραγουδιστών, έδωσε μιιά θερμή και ψυχολογική έρμηνεία».

Αυτή την φορά ό Έλληνας άρχιμουσικός δεν είναι μόνος. Μιιά όμάδα εκλεκτών Έλλήνων καλλιτεχνών τού μελοδράματος, ή Άννα Ρεμούνδου, ό Κώστας Πασχάλης και ό Λουδοβίκος Κουρυσόπουλος είναι μαζί του. Ο ίδιος ένθουσιασμός εκφράζεται από όλον τόν τύπο. Εκείνη, όμως, που εκφράζει την ουσία της εργασίας τού Έλληνα μασέτρου είναι ή «Τάγκεμπαλντ». Γράφει: «Στό αναλόγιο τού μασέτρου, ό Λεωνίδας Ζώρας απέκλυσε τίς ψυχολογικές πιυχές της παρτιτούρας με ξεχωριστή διεισδυτικότητα και, γενικά, ανέπλασε βαθυστόχαστα και ύπογράμμισε τίς λεπτές ψυχολογικές ούσιες, με τρόπο που ανύψωσε τόν άκροατή πάνω από τὰ έφήμερα».

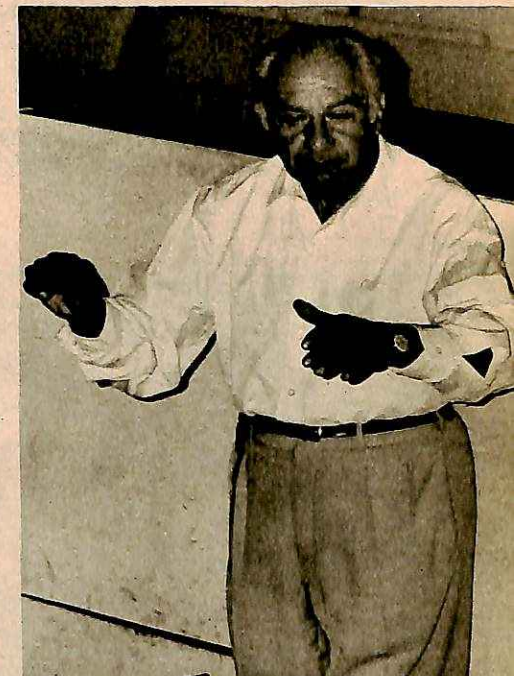
ΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΖΩΡΑΣ ΕΝΩ ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ ΠΡΟΒΑ

ΠΙΑΝΙΣΣΙΜΟ — ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ Ο ΜΑΣΤΡΟΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΟ ΓΝΩΣΤΑ ΣΗΜΕΙΑ, Ο «Έλληνας καθηγητής» τὰ κάνει να ακούγονται σαν κάτι τό καινούργιο

ΜΕ ΤΗΝ διάσημη νέγρα ύψίφωνο της «Μετροπόλιταν» και τού Μπαϊρουτ Γκλόρια Ντέιδυ, ή όποια έρμήνεψε τόν ρόλο της Άμέλια στο «Μπάλλο ιν μάσκερα». Η κριτική, άν και είχε να αντιμετώπιση διαπρεπείς έκτελεστές, στάθηκε ιδιαίτερα στην έρμηνεία τού Έλληνος μασέτρου.

ΣΚΗΝΕΣ που δεν συμβαίνουν και τόσο σπάνια: "Ένας πράκτωρ του Τσάγκ Κάι Σέκ συνελήφθη στην ηπειρωτική Κίνα (δεξιά) και οδηγείται από ένοπλους συνοριακούς φρουρούς. Ήταν μέλος της «141ης Ομάδος του Αντικομμουνιστικού Στρατού Έφδου». Άλλοι δέκα σαμποτέρ, που αποβιβάσθηκαν από την Φορμόζα στην έπαρχία Κιανγκσού (κάτω), συνελήφθησαν από τους έρυθρους

Εγκατεστημένος επί 14 χρόνια στην Φορμόζα, ο Τσάγκ Κάι Σέκ ατενίζει, πάνω από την θάλασσα της Κίνας, την ηπειρωτική Κίνα, όπου κυριαρχεί ο Μάο Τσέ Τούγκ. Ο Τσάγκ Κάι Σέκ καταφέρνει να κυβερνά πάντα την Φορμόζα με την αμερικανική προστασία και, χωρίς να φοβάται την Έρυθρη Κίνα, εξακολουθεί να στέλνει σ' αυτήν ένοπλους πράκτορες, που διοργανώνουν διάφορα σαμποτάζ. Έφωδιασμένοι με σύγχρονα όπλα, μικροσκοπικές φωτογραφικές μηχανές, δέκτες και πομπές άσυρμάτου και χρήματα, οι σαμποτέρ του Τσάγκ Κάι Σέκ πέφτουν τακτικά με αλεξίπτωτα στην ηπειρωτική Κίνα. Πολλοί από αυτούς επιτίθενται εναντίον των Έρυθρων

και, όπως είναι αναπόφευκτο, μερικοί από αυτούς συλλαμβάνονται. Όπως λένε οι Κινέζοι κομμουνιστάι, μερικοί απ' αυτούς αποστέλλονται απ' ευθείας από οργανώσεις που ελέγχονται από την Κεντρική Υπηρεσία Κατασκοπίας, και πολλά από τα όπλα τους είναι αμερικανικής κατασκευής. Οι φωτογραφίες που δημοσιεύουμε, και οι οποίες έχουν σταλή τελευταία από το Πεκίνο στο Λονδίνο, δείχνουν μερικούς από τους μυστικούς σαμποτέρ του Τσάγκ Κάι Σέκ, που έχουν συλληφθή στις παραθαλάσσιες περιοχές της ηπειρωτικής Κίνας. Το Πεκίνο υποστηρίζει ότι 90 περίπου πράκτορες συνελήφθησαν ή έφονεύθησαν από τις 23 Ιουνίου μέχρι τις 24 Οκτωβρίου 1963.

"Ένοπλοι έπισκέπτες στην Κίνα του Μάο

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΤΣΑΓΚ ΚΑΙ ΣΕΚ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΠΡΙΝ ΠΡΟΛΑΒΟΥΝ ΝΑ ΔΡΑΣΟΥΝ

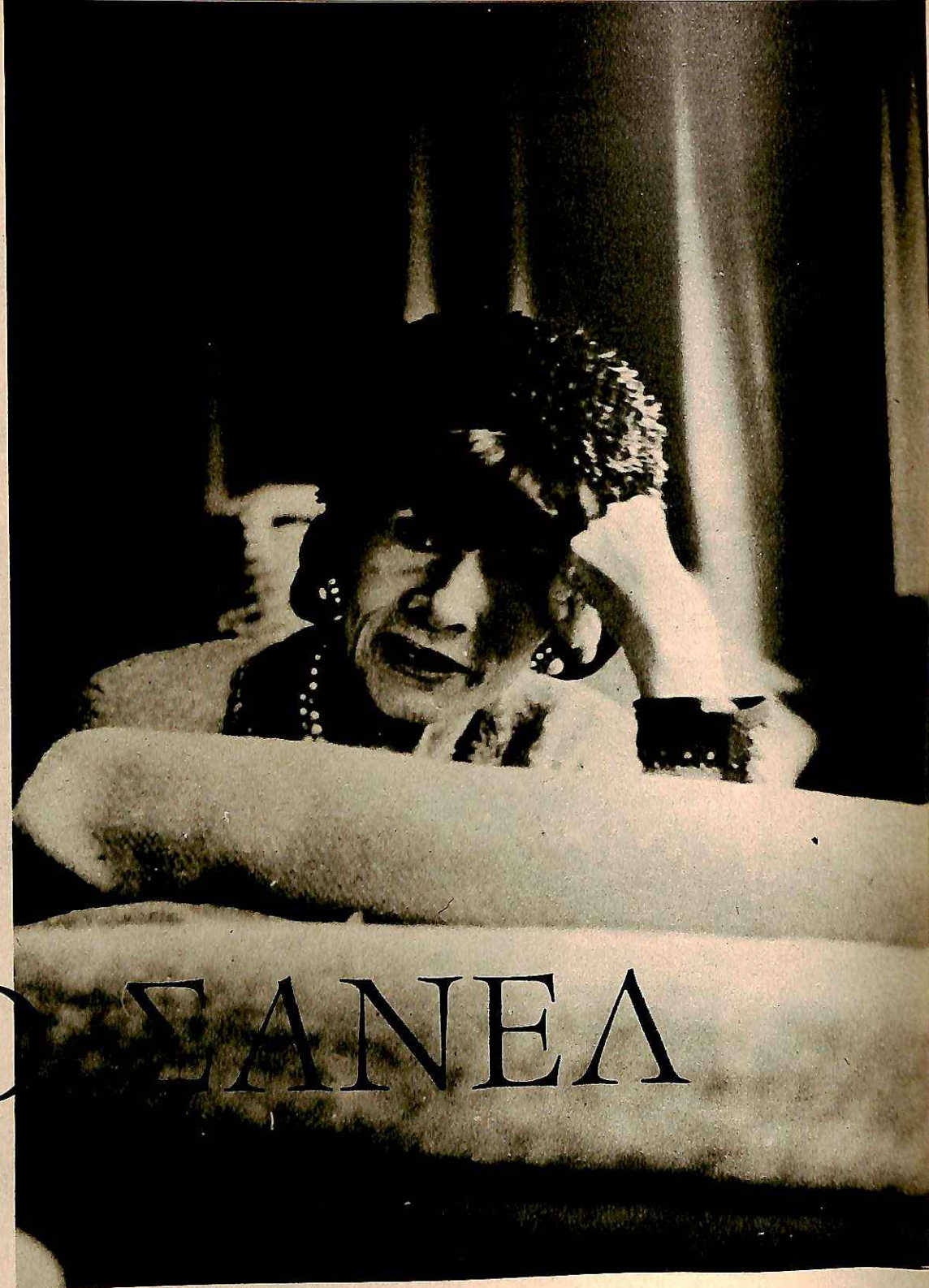

ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ κομμουνιστάι ισχυρίζονται ότι οι οκτώ πράκτορες, που συνελήφθησαν στην νήσο Χαϊνάν, στάλθηκαν από τους Άμερικανούς, και συγκεκριμένα από το Κέντρο των Βοηθητικών Ναυτικών Διαβιβάσεων, το οποίο έδρευε στην Ταϊβάν.

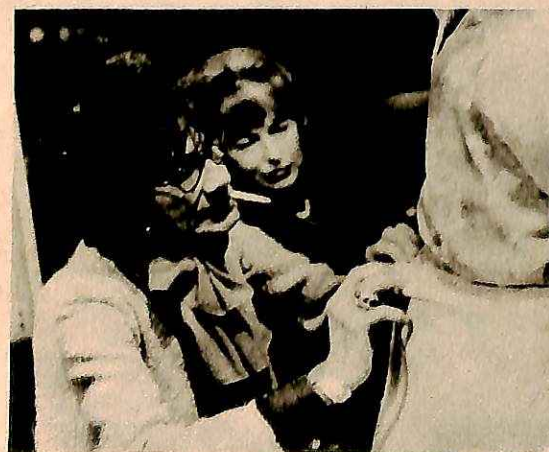
ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΗ ή συλλογή των «όπλων» των σαμποτέρ, που επιδεικνύουν οι έρυθροι. Περιλαμβάνει χρήματα, τυφέκια, χειροβομβίδες, στιλέττα, μικρούς άσυρμάτους, ρολόγια και φωτογραφικές μηχανές.

Η ΡΟΜΥ ΣΝΑΪΝΤΕΡ, σάν τέλεια Παριζιάνα, προσανατολίσθηκε στον «τύπο Σανέλ».

ΚΟΚΟ ΣΑΝΕΛ

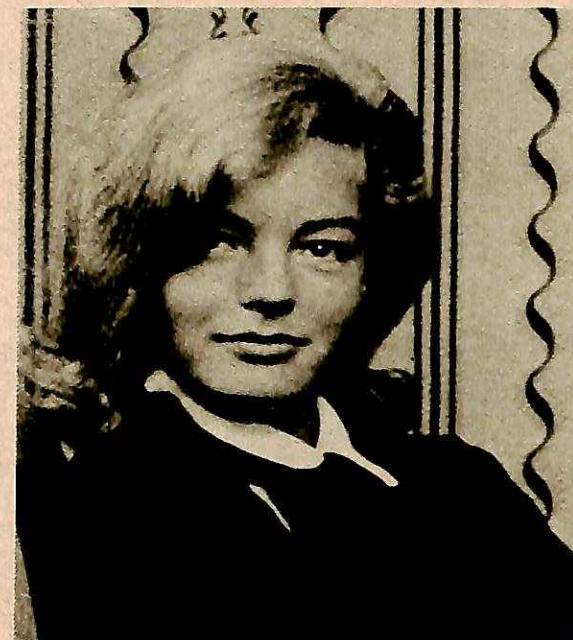
ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ μιντινέττες εργάζονται για την Κοκό Σανέλ. 'Η ίδια όμως επιβλέπει πάντοτε όλες τις πράξεις, και τα μαγικά χέρια της θα προσθέσουν συχνά την «τελευταία πινελιά».

Η ΔΙΚΤΑΤΩΡ

Παρά την αλλαγή των καιρών και την εισβολή των βαρβάρων εκδηλώσεων της εποχής μας (φωτισμός «νέον», σνάκ-μπάρ, τροχαίο χάος, πολυκατοικίες - κουτιά), η μόδα εξακολουθεί στο Παρίσι να θεωρείται τέχνη, όπως η ζωγραφική, η μουσική, η γλυπτική και η ποίηση. Είναι η υπέρτατη εκδήλωση έκλεπτυσμού, καλού γούστου, κομψότητας, πολυτελείας. Και στον κόσμο αυτό που, αν και μάς έχουν μάθει να τον λέμε «μάταιο», έχει τεράστια ακτινοβολία σε όλον τον πλανήτη μας, δεσπόζει εδώ και 50 χρόνια μια γυναίκα: 'Η Κοκό Σανέλ.

Πρώτη ιέρεια της δύσκολης αυτής τέχνης, έπεβαλε σε τρεις γενεές γυναικών τις θελήσεις της, όχι μόνο στο ντύσιμο, αλλά και σε κάθε ζήτημα σχετικό με την εμφάνισή τους. 'Η σεις της, που μόνο στο ντύσιμο, αλλά και σε κάθε ζήτημα σχετικό με την εμφάνισή τους. 'Η σεις της, που μόνο στο ντύσιμο, αλλά και σε κάθε ζήτημα σχετικό με την εμφάνισή τους. 'Η σεις της, που μόνο στο ντύσιμο, αλλά και σε κάθε ζήτημα σχετικό με την εμφάνισή τους.

ΜΥΘΙΚΑ ΠΛΟΥΣΙΑ -ΣΑΝ ΤΟΝ ΡΟΤΣΙΛΑΝΤ- ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ ΜΙΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΜΕ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΧΑΡΗ

Φιλία και έμπνευση!

Οι πελάτισσές της είναι και φίλες της. Γι' αυτές δημιουργεί σύνολα, ανάλογα με την προσωπικότητα και τον τύπο τους. Χάρης στην Ρόμυ Σνάιντερ, που είναι η τελευταία προτίμησή της, η Κοκό δημιούργησε ένα νέο πρότυπο: Γοητευτική χωρίς να είναι πιά παιδί, γλυκεία χωρίς να είναι η Σίσυ. Είτε με ένα χαρακτηριστικό κίτρινο παλτό (δ-κρο άριστερά), γανιρισμένο με γούνα, είτε με ένα μαύρο ταγιέρ (άριστερά), συμπληρωμένο από έναν καταρράκτη μαύρης μουσελίνας, η Ρόμυ άλλαξε, μεγάλωσε, ώριμασε, ωμόρφηνε. 'Ο τύπος αυτός έχει επηρεάσει και την καλλιτεχνική ιδιοσυγκρασία της. Το ταλέντο της έχει βρεί τώρα καινούργιες, πιο σύνθετες μορφές για να εκφρασθή.

Μισόν αιώνα κυρίαρχος

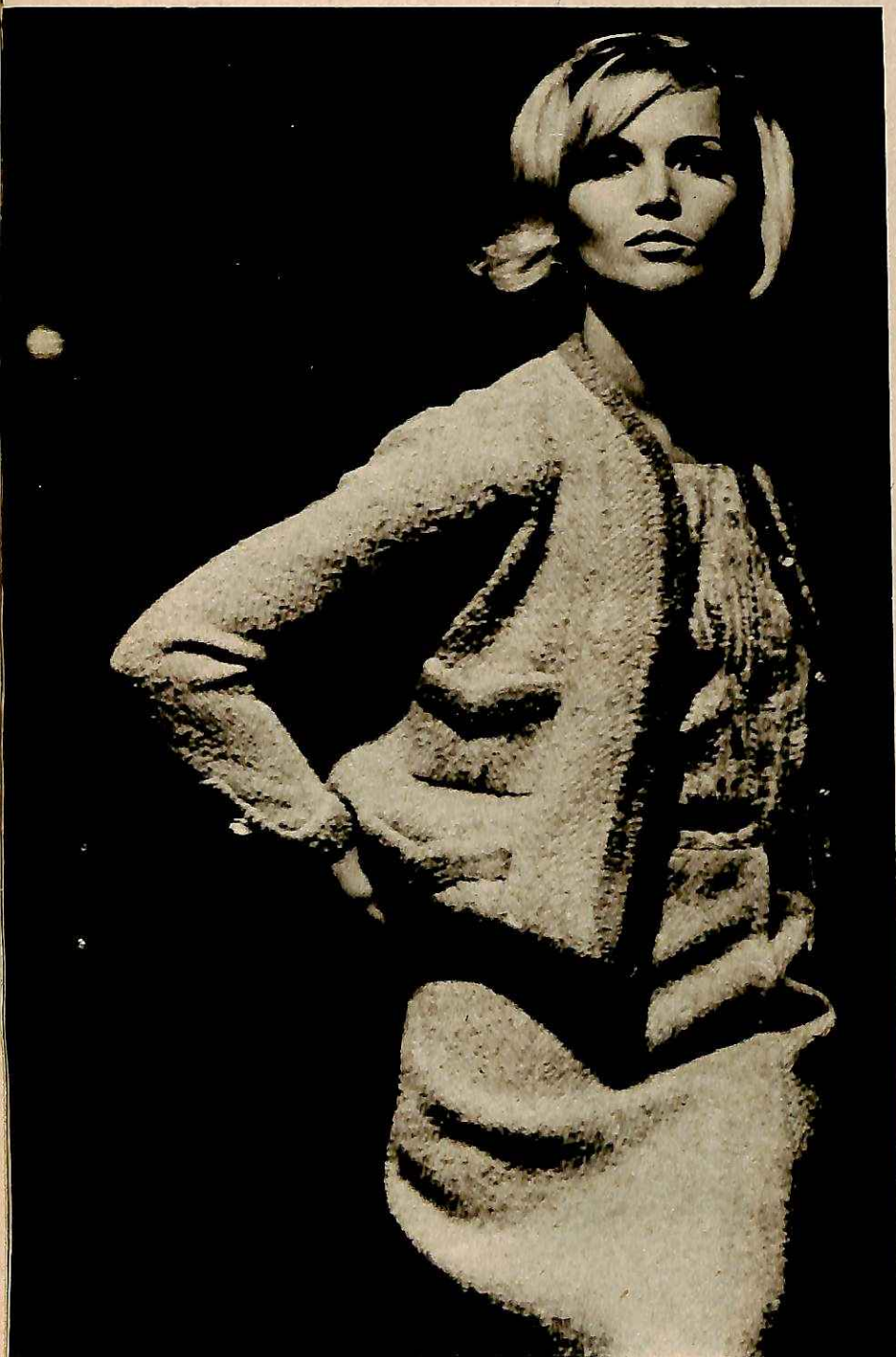
Μεγάλη ιέρεια της παρισινής κομψότητας, η Κοκό Σανέλ κατέχει την τέχνη, περισσότερο από κάθε άλλον «μαίτρ», να μαγεύη τον ωραϊκάσμο με τις απλές γραμμές μιάς δικής της σιλουέτας, που κυριαρχεί στην γαλλική πρωτεύουσα και σ' όλον τον κόσμο επί μισόν αιώνα. 'Όταν πρωτοεμφανίσθηκε, ήταν η μόνη γυναίκα της παρισινής «ώτ - κουτύς». 'Εκτοτε, πολλές ακολουθήσαν το παράδειγμά της. 'Η μεγάλη δεσποινίς, ωστόσο, εξακολουθεί να παραμένει η μοναδική. Τα κλασικά ταγιέρ της είναι η στολή κάθε κομψής γυναίκας, ασχέτως ηλικίας και έθνικότητας. Το περίεργο είναι ότι η γενική γραμμή τους είναι πάντοτε αναλλοίωτη και, εν τούτοις, πάντοτε ανανεωμένη. Τα χρυσά αξεσουάρ της, οι καρφίτσες και τα άστραφτερά φύλ - μπιζού, στον τύπο Σανέλ, δεν δίνουν ποτέ βάρβαρη έντύπωση.

'Η νέα Παριζιάνα

Ακόμη μια φίλη, ακόμη μια πελάτισσα. 'Η 'Ελσα Μαρτινέλλι. 'Αποφάσισε να εγκατασταθή στο Παρίσι, να γυρίζη ταινίες γαλλικές, να αγοράσει διαμέρισμα στην 'Ιλ - Σαιν Λουί, να ντυθή στην Σανέλ. 'Η πρώτη της παρισινή έξοδος έγινε με ένα μαύρο ταγιέρ, που αφήνει να βγαίνουν από τα μανίκια μεγάλες μανσέτες με ξενόκομπα. Συμπλήρωμα ή φλού, ανδρική γραβάτα.

“Ένα φόρεμα της Κουò Σανέλ, είναι τίτλος νομιότητος για μιὰ γυναῖκα

ΚΑΘΕ χρόνο, ή εύνοούμενη μα-
γική έπιδεικνύει το εύνοούμενο
μοντέλο. Φέτος, ή Μπέβυ "Ελ-
μιπελ παρουσιάζει ένα κλασικό
τουίντ ταγιέρ (άνω), σέ φωτεινό
χρώμα πορτοκαλί με χρυσές άν-
ταυγείες, γαρνιρισμένο δλόγουρα,
στις διπλές τσέπες καί σά μα-
νικέτια, με μία φαρδειά φρά-
τζα. Ή Κοκό είναι, βέβαια, ή πε-
ρήφανη που μπορεί σέ τέτοια ή-
λικία να κυριαρχή άέχρη στή
Παρίσι. Καί, μολοντί άνάπηρη
πιά από άρρερίτιδα, δεν διατα-
ζει άυ άπογοητευθή σέ μία πό-
ζα που κολοχεύει (δεξιά) τίς
περίφημες άλλοτε γόμφες της

Καυείς άλλος δέν μπόρεσε νά ταξιδεύη μὲ τήση δοξα στίς δυσκόλες θέλασσεσ τήσ μόδασ, ὅπωσ ἡ Κόκω Σανέλ. Τό πρωτοφανέσ, μάλιστα, στήν περιπτώσή τήσ εἶναι ὅτι ἐθρῆαύευσ δύο φορές. Λίγο πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο, καὶ ὕστερα ἀπὸ ἰλιγγιώδεσ ἐπιτυχίεσ, ἔκλεισε τήν ἐπιχείρησή τήσ. Μετὰ ἀπὸ 16 χρόνια τήν ξανάνοίξε, γιὰ νὰ μεσοῦράνη καὶ πάλι.

Τὴν ὑποεργασμένην καὶ ἀποκαταστήσαντα τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τῆς ἑξῆς μιᾶς νυκτὸς ἀπὸ φέρεμα Σαυέλ, θεωρεῖται σφραγισθεὶς πῶς τὴν ἐπιβάλλει τῇ συντηκνῶν. Τὰ μαντεῖα ἐν ἄλλῳ μὴ οὐκ ἀνάνους οἰκονομίες ἀπὸ τὸν σισαὸν τοὺς, γὰρ νὰ ἀγοράσουν ἐν τῇ φέρεμα τῆς Σαυέλ. Μερικὰ τὰ φυλάξε· στις γκαρνταρόμας τοὺς 30 καὶ περισσότερα χρόνια, καὶ μιὰ κυρία σκέπτεται νὰ κληροδοτήσῃ τὸ φέρεμά της σ' ἐνὰ μνησίο. Ὑπάρχουν, ὅμως, καὶ ἄνδρες 5 ἀσμοί, πῶς παύρουν τὴν συμβουλὴν τῆς «φίλης τοὺς Σαυέλ» γιὰ τὰ κοστούμια τοὺς.

τά κορίτσια της τάξης είναι τόσο έντονη, ώστε πολλές γυναίκες, από τις κομψότερες του κόσμου, διατάσσον να την συναντήσουν, από φόβο μήπως υποχρεωθούν να ανταλλάξουν ρίξιμα της απάειας τους. Η Ρόμη Ντάνιερ, πάντως, χρωστάει σ' αυτήν το ότι έγινε «Τυρολάρα» μεταμορφώθηκε σε επιβλητική στάρ. Μερικές από τις πελάτισσές της: Η Μάρλεν Ντρίτριχ, η Ίνγκε Κλάιρ, η Ζυλιέτ Γρεκό, η πριγκίπισσα σ' Παόλα του Βελγίου, η Ζαν Μωρίς, Άννυ Αϊμέ, η Έλζαμπετ Ταϊρόρ.

Την διακόσμηση του «οίκου» Σανέλ, στην οδό Καμπόν, έχει αναλάβει ο παλιός φίλος της σκηνοθέτις του θεάτρου Κριστιάν Μπεράρ. «Όλες οι αίθουσες είναι: στρωμένες με μπέζχαλια (το αγαπημένο χρώμα της Σανέλ) και τριγύρω στους τοίχους είναι έλο ψηλά καθρέφτες. Δεν υπάρχει γωνιά που να μη βλέπει κανείς τον έαυτό του σ' έναν καθρέφτη».

Τὸ ἴδιον ἐκφραζόμενος, ὅπως ὅλοι
λένε τὴν Κοκό Σανέλ, βρίσκεται πάλι
τα τριγυρισμένη ἀπὸ κόσμο. Οἱ φίλοι
οἱ καὶ οἱ φίλοι της, διάστημα δημοσίου
γράφου, συγγραφῆς, ζωγράφου, χορευ-
ταὶ καὶ χορευτρίτες, ἥθροιστοί, θεωροῦν
ἀπαραίτητο νὰ περάσουν ἀπὸ τὴν ὁ-
δὸ Καμποῦ καὶ νὰ φλαρῶσουν λίγο μα-
ζὶ της. Ἕλναι καλὴ καὶ γενναϊοδω-
ρὴ φίλη, ἀλλὰ καὶ ἀπαιτητικὴ στὶς φιλίες
της. Ἕνα παραστράφημα μπορεῖ νὰ
ἀποδείξη, ἀπὸ στιγμή εἰς στιγμήν, ἐν-
πρὸς ὅσον ἀπὸ τὴν «ἐκκλησιαστικὴν εὐνοί-
αν» της.

ΟΙ μέρες που προηγούνται της επείγουσας μιάς καινούργιας συλλογής δεν μπορούν να συγκριθούν σε πυρετώδη κίνηση, παρά μόνο με τις παραμονές του έορτασμού της καταλήψεως της Βασιλίσσης. Στο τέλος, όμως, κείνοι που θα δούν πρώτοι τα νέα φερέματα δεν είναι παρά οι λίγοι προνομιούχοι.

Ἡ Σανέλ δὲν κάνει ποτὲ σχέδια πατρὸν γιὰ τὰ φορέματά της: «Ἡ μόδα, λέει, δὲν εἶναι σχέδιο, ἀλλὰ ἀρχιτεκτονική. Καὶ γιὰ τὴ δημιουργήσή της τρεῖς διαστάσεις τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, πρέπει νὰ ἔχω στὰ χέρια μου, νὰ νιώσω τὰ ὕλικά».

Τὸ νὰ πάρη, ὅμως, στὰ χέρια τὰ ὑλικά, δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐκόλῳ γιὰ τὴν Ἀνέλη, ποὺ ὑποφέρει ἀπὸ νεφροματισμούς καὶ ἀρθρίτιδα. Κι ὅμως, στὶς πρῶτες χυμὰ κυριολεκτικὰ πᾶν στὸ μισοέτοιμο φορέμα, ἐλθνόντας καρφισώνοντας, διπλώνοντας τὸ φάσμα, δίδωνοντας διακρυμένους ῥαφῆρες τῆς. Ἐργάζεται 12 - 13 ὥρες τὴν ἡμέρα, παίρνοντας γιὰ ἀνακούφιση ἀλγαινικὰ ἢ τίποτας κόκα - κόλα

ΟΙ παρατηρήσεις στά μοντέλα τῶν ἔχουν τὸν χαρακτήρα ἐπιγραμματικῶς. «Πρέπει νὰ κάνης δίαιτα, μὰ πρὸς ἐξαιρέτη ἀντιπαθῶ τὴς κοκκαλιάρης. Μὴ μὴ μοιάζης σὰν νὰ πεινᾷς». «Μὴ κουπώνης γὰρ ἐξουκώπωνης τὴν ζακέτ- σου μ' αὐτὸ τὸν τρόπο. Μοιάζεις σὰν ἀνυποκλήνης μὴ πόρτα».

Το βαρύ πυροβολικό της όμως τὸ φυλάει γιὰ τὴν «πρεμιέρα» της, τὸ προϊστάμενος στὰ ἐνδία συνεργεῖ δὲ που ράβδοντα τὰ φορέματα. Οἱ δυστυχισμένες, στέκονται γύρω ἀμήχανες, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄληθεια καὶ δὲν παύει νὰ μοιρομένη τὴν σαρκαστικὴν παρατηρήσει: «Νομίζουν πῶς, ἐπειδὴ κουρδασθήκα, σταμάτησα καὶ νὰ βλέπω. Μὰ ὡς τὴν τελευταία μου στιγμὴ θὰ λέω: Ποτέ γὰρ στὴν βῆσα σας δὲν θὰ παρουσιάσα ἐνὰ τέτοιο πανωφόρι».

Ἀπὸ τὴν τελευταία συλλογή της, οὐτε ἕνα μονακὶ δὲν γλύτωσε τὸ φαλ-
κὶ της. Δὲν ὑπῆρχε ζακέττα καὶ φου-
στα πού νὰ μὴν τὴν πρὸσβάλῃ τὸ γυ-
στο τῆς σὰν πολὺ «νοσηράκιμ». Ἡ
γενικὴ ἐντύπωση τοῦ λεπτοῦ στὰ φο-
ρέματα τῆς δημιουργεῖται περισσότε-
ρο μὲ τὸ μπλόκινο παρὰ μὲ τὸ λίγο ὕ-
ψοςμα. «Αὐτὴ ἡ φούστα εἶναι πολὺ
στενὴ, σὰς λέω... Προσθέστε ὕψοςμα,
νὰ τὴν κάνετε κομψότερη. Διαφορετικὰ
εἶναι βλακώδης...».

Κάποτε, καμιά από τις «πρεμιέρες» τολμά να δείξει λίγη πρωτοβουλία, λίγη δική της φαντασία. Ή Κοκο Σαβελ όμως δεν είναι ποτέ συμφωνη: «Μισώ τις φοβηρισμένες πλάτες... Δεν υπάρχει τίποτε άσχημο, πο στον κόσμο... Δεν μου άρεσει αυτό, ή γούνα καμψά. Πέφτει πολύ βαριά... Αισθάνω ή ροζ κορδέλλα θυμίζει μαρούσι Σιτίτικα... Σας άρεσει εσάς αυτό; Έγω τό λώ φοβερό... Αυτό τό φόρεμα μοιάζει με μπουντρούζι, τό μπάνιου...»

Κάπου - κάπου μπορεί να της άρε-
σι κάτι: «Μ' άρέσει αυτό... Παράξεν
πράγμα!... Πώς τὰ καταφέρατε;...».

Μεγαλοφυΐα...

Παρακολουθώντας κανείς την Σανέλ καταλαβαίνει, σιγά σιγά ότι είναι μια πόρτα που μυστικού της είναι η αίσθηση διάλεκτικής, δικτατορική προσέλαση στην τέλει τελειότητα. Ή ίδια λέει ότι όταν κάποτε ρώτησε τον στενό φίλο της Μπαλενισιαγκά, γιατί δεν κάνει άλλα φορέματα σαν τα δικιά της, ατό το απάντησε: «Θάν το έκανα, αν μπορούσα, Κοκό. Μά δεν μπορώ». Φαίνεται όμως ότι η πραγματική μεγαλοφυΐα της Σανέλ είναι τό να απόβη, να μεταφράσει σε φορέματα ό,τι η φοβερή παρατηρητικότητα της την κάνει ικανή να διακρίνει στην ζωή, Ξέρει ακριβώς την ανυπερβλήτη αξία που έχει γι μία γυναίκα η διατήρηση του μυστηρίου της.

Ἀκόμη καὶ οἱ στενώτεροι φίλοι τοῦ
δὲν ξέρουν ἀκριβῶς τὸ παρελθόν τοῦ
Καθένας λέει καὶ διαφορετικὰ πράγμα-
τα.

τὰ.
Ἡ ἴδια παραδέχεται πὺς γεννήθη
στὴν Ὀρέννη, μὴ ὀρενὴ αὐχμηρὴ πρὸ
ριοῦ τῆς Γαλλίας, γυνιστὴ ἀπὸ πολλοῦ
δασκεδαστικὰ ἀνέκδοτα γιὰ τοὺς σκω-
ροτρὰρχοὺς κατοικοῦντας τῆς. Ὑπάρχει
κάποια ἐκδοχὴ ὅτι ἡ Κοκό Σανέλ γι-
νήθηκε σ' ἕνα τραινο καὶ ἡ ἴδια ἄλλω-
τε λέει ὅτι «γεννήθηκε τας ἰδεύοντας»
Πότε γεννήθηκε;

Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ, ποὺ ἰσοδυναμεῖ
τὸ «πόσων χρόνων εἴσθε;», θεωρεῖται
διάκριτο ἀπὸ τοὺς Γάλλους, γενικά,

ἡ Σανέλ το ἔχει θαύσπινος: «Ἡ σοφία μοίρα φράση τῶν γλώσσας μας, καὶ ποὺ κοίμισσα, ποὺ τὴν γνωρίζεις καὶ ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια, εἶπε ποὺ ἐξήλθης: «Θα πρέπει νὰ εἶναι 15 ἔτη. Τὶς μέρες ἐκείνες, σὲ μιὰ συνέντευξη, ἡ Κακο Σανέλ εἶχε δηλώσει: «Ὁ ἀσφαλιστερότερος τρόπος γιὰ νὰ γερᾷ ψυχικά εἶναι νὰ λές ψέματα γιὰ τὴν ἡλικία σου», καὶ εἶχε προσθέσει ὅτι τὰν (τότε) 68 ἔτη». Ἀνέηκε πάντως στὴν κατηγορία τῶν γυναικῶν ποὺ φωνάζουν νὰ νικούν τὸν παλαιδάμπορο.

Ή μητέρα της πέθανε όταν ή Κ
ήταν έξη χρόνων και ο πατέρας
χάθηκε λίγο αργότερα. Έτσι, ή μι
Καμπριέλ Μπονέρ (τό όνομα και
έπώνυμο άνήκουν στην καλογοριά
την βάφτισε, το «Κοκό» ήταν το

Σῶρο τοῦ πατέρα της) πῆγε νὰ ζήσει μαζί με δυὸ θείες της. "Ίσως γιὰ τὸ ξεφυγὴ ἀπὸ τὴν ἀσύστητη πενθαρχία τὸ χωριστικὸν σπιτιοῦ δάδῃκε νὰ μᾶθῃ τὸ ράβη καὶ νὰ κἀν καπέλλα. Ἀλλὰ ἡ εὐκαιρία γιὰ τὴν φυγὴ παρουσιάστηκε διαφορετικὰ —στὸ πρόσωπο ἑνὸς ὠραϊοτάτου ἐξέδρου ἀξιωματικοῦ γειτονικῆς φρουρᾶς, τοῦ Ἐτιέν Μπαλασά, γιὰ τοῦ πλοῦσιος γαλλικῆς οἰκογενείας μεθυστικῶν σταυλῶν. (ἸΟ Ζὰκ Μπαλασά, ἀσελφὸς τοῦ Ἐτιέν, παντρεύτηκε τὴν θαυματούχου Ἀμερικανίδα Κουντουέλο Βάντερμπιλτ).

«Ὁ Κοκό Σανέλ ἀκολούθησε καὶ μετὰ τὴν ἀπολύτρωσίν του τὸν Ἐτιέν, ἐξ ἀριστέρᾳ χειρὸς γυναικὰ καὶ, στὸν ἄλλοτερον κόσμον τὸν Ἱπποδορόμιον—στὸ Πῶ, στὴν Ντρωβίλ, στὸ Σαντιγύ. Ἀλλὰ ὁ Κοκό ἦταν πολὺ περήφανος γιὰ τὸν ἑαυτὸ ἑῆς, ὥστε νὰ μὴ μπορῇ νὰ ζήσῃ παντοτινῶς ἐν τῇ ζωῇ τῆς «ἡμοκυμοκίης», ἀν καὶ ἀνθρώπου θά ἔκανε περιουσία, ντυνόμενος τὴς ματρερσέξ τὸν πλουσίον. Γιὰ τὴν Κοκό Σανέλ τὸ πᾶν ἦταν ἡ ἐλευθερία καὶ ἐλευθερία ἐσθμαιοῦ χρημα.

Η πρώτη εξόρμηση της για την κατάκτηση του κόσμου της μόδας έγινε από ένα καπελλαδόκι της Νταβίλ. Ήταν τότε η εποχή των τεραστίων καπέλλων και η Κοκό σκέφτηκε: «Πώς είναι δυνατόν να λειτουργή ένας έγκλειστος μέσα σ' αυτά τα πράγματα;». Έτσι από τα χέρια της δήλναν τα πρώτα μικρά καπελλάκια και σέ λίγο τα διάφορα εξαρτήματα της γυναικείας τουαλέτας. (Η ίδια ελάνθανε, φορώντας τα, τα πουλούσε στην "Αγγλάνου", που έρχονταν στο λιμάνι της Νταβίλ).

Το ετόπιμο ἄνθρωπο ἦταν ἡ μεταφορά τοῦ κέντρου τῆς στῆς Παρίσι (πολὺ κοντὰ στὴ σημερινὴ «οἶκος» τῆς) καὶ ἡ ἀλλοτρίωσις τοῦ αὐτοῦ. Ὁ καινοῦργιος ἦταν ἕνας Ἀγγλος, ὁ Ἀρθουρ Κάπτελ ἡ «Μπῆλ». Λένε, γι' αὐτὸν πᾶς ἦταν ὁ μεγάλος τῆς ἐρώτας—καὶ ὁ μῦθος σπασίρεται ἀπὸ τὸ τραγικὸ γεγονός δι- τὸ σκοτώθηκε ἀπὸ αὐτοκτονικὸ δυστύ- χημα. Πάντως, ὁ κόσμος τῆς ἐξῆς με- τῆρσε τοὺς τοὺς πέντε «ἐπὶ τῇ ἐξῆς» εἰδύλλια καὶ ἀναρίθμητα φέρεται στὴν σπουδαίον: Ὁ δοῦς τοῦ Οὐεστμιν- στερ, ποὺ πῆγε στὴν ἀρχὴ τοῦ 1953 ἔ- ἔς ἡλικία 68 ἐτῶν. Φρόντιζε πάντα νὰ ἔχῃ ἐραστές ποὺ νῆαν αἰς θέα νὰ τὴν γεμίζον κοσμήματα, ἀλλὰ ὁ δοῦς τοῦ Οὐεστμινστερ, ἕνας ἀπὸ τοὺς πλουσι- ὗτερους ἀνθρώπους τῆς Ἑβρώπης, τοὺς ἔπεσε ὅλους.

5- Ἄλλὰ ἡ πρὸ ἐνδιαφέρουσα, ἴσως, πλεονά των σχέσεων τῆς Κοκὸ Σανέ, μὲ τὸν δοῦκα τοῦ Οὐστεινμίντερ ἦταν ἡ ἐρωτικὴ ἀλληλογραφία τους. Ὁ Ἄγλος ἀριστοκράτης ἀπέδιδε τόση σημασία στὰ γράμματα, ὥστε ὅργανωσε δικό του τοχυδρομείο, μὲ τρεῖς ὀλοκληρωτικὰ ἀποσχολούμενους υπαλλήλους του, γιὰ νὰ μεταφέρουν τὰ γράμματα τῆς καί τῆς ἀπαντήσεις του μεταξὺ Παρισιοῦ - Λονδίνου!

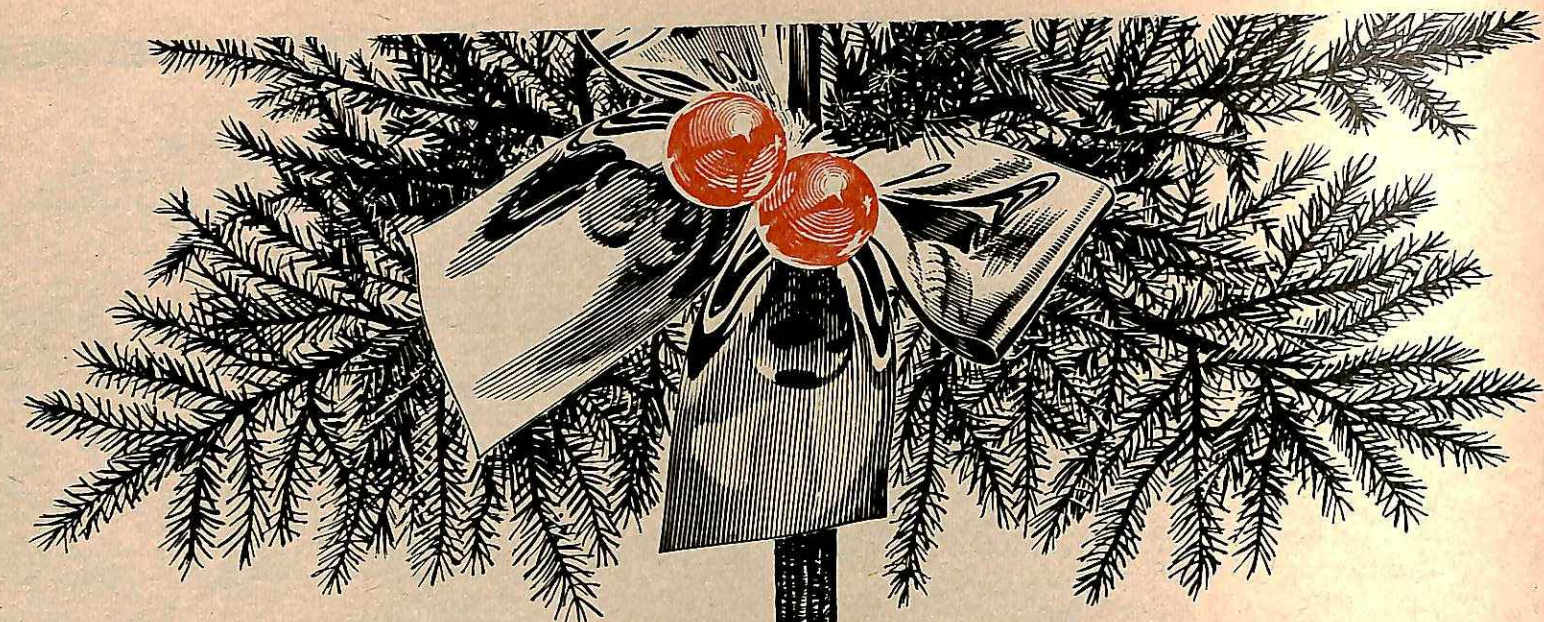
«Ή Σαβέλ, ζώντας πάντα σε έναν λαμπρό κόσμο, προκάλεσε πολλές απανταστικές στην γυναικεία εμφάνιση. 'Επειδή κάποτε άδελφοί της, υποχρέωθηκαν, λόγω της γυναικείας του κόσμου να κόψουν κοντά και τα δικά τους μαλλιά. 'Επειδή μία άλλη φορά, σε ένα υακρινό κέντρο του Παρισιού, βρήκε άσχημα τα πολύχρωμα φανταχτερά φορέματα, έπεβλεσε σε λίγο καιρό το άπλο μαύρο φόρεμα «κοκταίη».

Σήμερα, πολλός από τόν λαμπρό προνομιούχο κόσμο, πού τής έδωσε πολλές από τής έμπνεύσεις τής, έχει χαθεί. Μά η Κόκο Σανέλ εξακολουθεί να πιστεύει στην πολυτέλεια.

—Λατρεύω τήν πολυτέλεια. Ελέγε τελευτάς εν έαν 'Αμερικανό. Αυτό είναι κάτι πού όσες δέν μπορείτε να το καταλάβετε. Έχετε ανόσεις, αλλά όχι πολυτέλεια. Είστε παραπάνω από όσους πρέπει δημοκρατικοί. ■ ■ ■

ΕΧΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΟΥΛΕΙΑ. ΑΠΟ ΧΡΟΝΙΑ ΛΕΕΙ ΟΤΙ Θ' ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΘΩ, ΜΑ ΔΕΝ ΤΟ ΚΑΝΕΙ

PARFUM PRÉSENTATION
CLASSIQUE

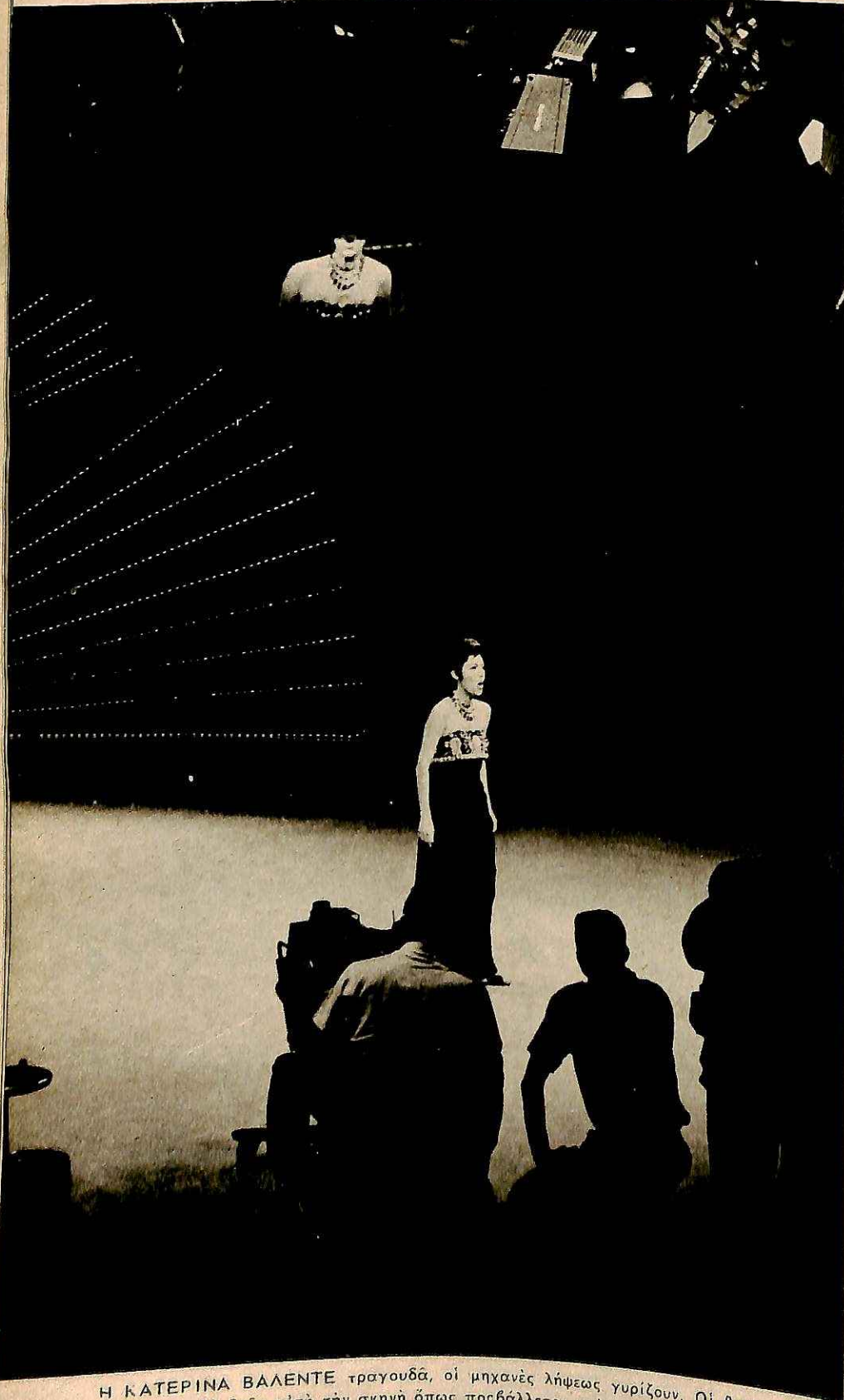
ATOMIZER DE SAC (PARFUM)

"Ένα δώρο FEMME ή MADAME ROCHAS
είναι κάτι που συναρπάζει τα αισθήματα και
άκτινοβολεί για πολύ καιρό την παρουσία σας.

Madame Rochas

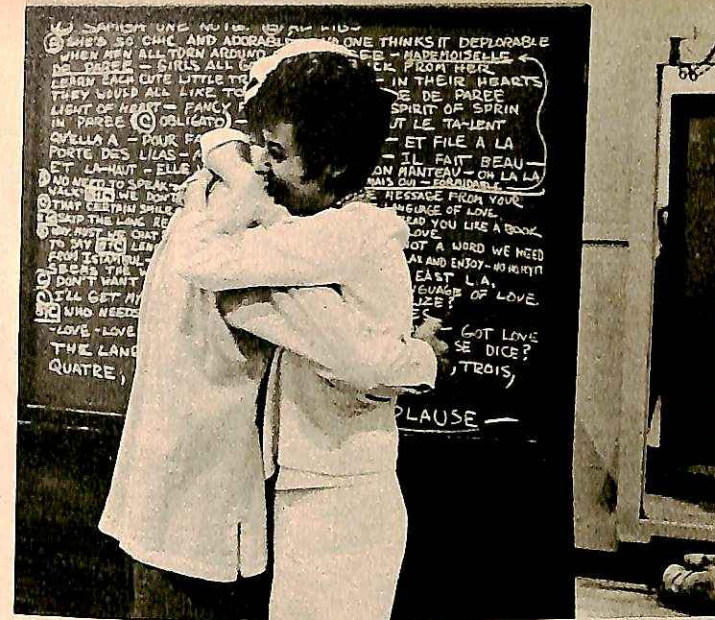
ΒΑΛΕΝΤΕ ΚΑΙ ΚΡΟΣΜΠΥ

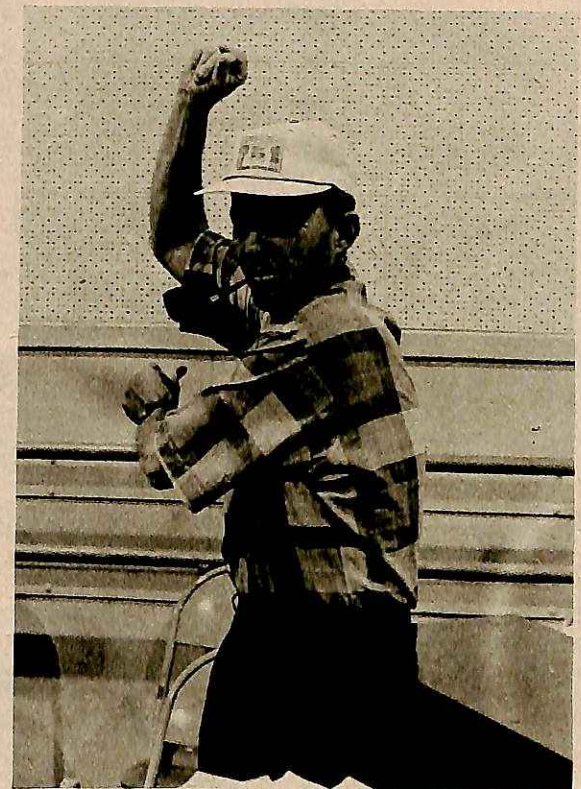
Η ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΛΕΝΤΕ τραγουδά, οι μηχανές λήψεως γυρίζουν. Οι θεαταί της τη λησράσεως θα δούν αυτή την σκηνή όπως προβάλλεται στην μικρή οθόνη, από πάνω της

Ο ΗΡΕΜΟΣ ΚΡΟΣΜΠΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΕΤΗΡΕΑΣΘΗΚΕ.

...ΑΠΟ ΤΟ ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟ ΤΑΜΠΕΡΑΜΕΝΤΟ ΤΗΣ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΗΣ

ΜΕ ΕΝΑ «ΟΛΕ»!, ΑΛΛΑ-ΚΑΤΕΡΙΝΑ, ΑΡΧΙΖΕΙ Ο ΜΠΙΓΚ

ΜΑΖΙ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Δύο από τις πρώτες παγκόσμιες φήμες του ελαφρού μουσικού θεάματος, εκατέρωθεν του 'Ατλαντικού, πρόκειται να συνεργασθούν. Τα ονόματά τους δεν χρειάζονται ιδιαίτερη παρουσίαση: Μπίγκ Κρόσμπυ, Κατερίνα Βαλέντε. Οι θαυμασταί τους μετριοούνται με τα εκατομμύρια σε όλο τον κόσμο και τώρα, για πρώτη φορά, θα έχουν την ευκαιρία να τους απολαύσουν μαζί, σε ένα πρόγραμμα τηλεόρασης, το Πρόγραμμα Μπίγκ Κρόσμπυ. Και είναι τσπ η εκτίμηση που έχουν οι παραγωγοί στην Κατερίνα Βαλέντε, ώστε στο πρόγραμμα την προσέλαβαν ακριβώς με τους ίδιους όρους, με τους οποίους και τον πρωταγωνιστή.

Το Πρόγραμμα Κρόσμπυ προετοιμάστηκε στα στούντιο NBC, της Καλιφόρνιας. Προηγήθηκαν δεκαήμερες πρόβες με συντονισμένο ρυθμό, πράγμα που σημαίνει ότι η Κατερίνα έχασε τα μπάρελ να δει από τα αξιοθέατα του Χόλλυγουντ. Καθημερινά έπρεπε να ταξιδεύει με το αυτοκίνητο από το ξενοδοχείο της στο Μπήβεργλ Χίλλς ως το στούντιο και, μόλις τελείωνε το γύρισμα της ταινίας, επέστρεψε αεροπορικώς στην Εύρωπη, για να καλύψει τις υποχρεώσεις της στην Βιέννη και στο 'Αμβούργο. Σε λίγο, όμως, θα επιστρέψει στην 'Αμερική, για μία σειρά εμφανίσεων στην Νέα 'Υόρκη και στο Λας Βέγκας.

Σινάτρα, ο άπών

Ο Μπίγκ ήταν ολόιδιος, όπως πάντα - αειθαλής και ακαταπόνητος. Η θέση του στην κερυφή παραμένει ακλόνητη, έπειτα από σαράντα περίπου χρόνια στον κόσμο του θεάματος. Οι δίσκοι του υπερβαίνουν σε πωλήσεις τα περισσότερα «μπέστ σέλλερς» των σημερινών ειδώλων.

Πάντως, από το φετινό Πρόγραμμα Κρόσμπυ λείπει ένα άλλο φημισμένο όνομα: 'Ο Φράνκ Σινάτρα, ο μόνος που συναγωνίζεται σε δημοτικότητα τον Μπίγκ, που επρόκειτο να εμφανισθεί, αλλά οι πρόσφατες ταλαιπωρίες του -κατηγορήθηκε επίσημως ότι φιλοξένησε έναν άρχιγκάκστερ- ανάγκασαν τους παραγωγούς να τον αποκλείσουν.

Και ένα τελευταίο έπειστικό, που σε λίγες μέρες επρόκειτο να πάει δραματική χροιά. 'Ενώ γυρίζονταν η ταινία, στο αγρόκτημα του Κρόσμπυ κατέλυσε για λίγο ένας ακόμη φίλος του - ο Τζων Φίτζεραλντ Κέννεντυ, που συνέχιζε την μεγάλη περιδεία του, την τελευταία της ζωής του...

Τα εκατομμύρια οι θαυμασταί τους θα τους απολαύσουν τώρα μαζί, σε ωραιότατα «ντουέττα», που προβλέπεται ότι σύντομα θα είναι τα τραγούδια της ημέρας. Και οι δίσκοι, άλλωστε, της Βαλέντε, όπως και του Κρόσμπυ σημειώνουν παντού τεράστια έπιτυχία. Οι δικοί της, μάλιστα, είναι σε διάφορες γλώσσες.

Πολλοί
αξιωματικοί
της αστυνομίας
δέν τιμωρούν
τους κακοποιούς
γιατί —άπλούστατα—
είναι συγγενείς των!

ΜΕΓΑΛΗ φυσιογνωμία του έγκληματος, σέ διεθνή επίπεδα, υπήρξε ο "Άλ Καπόνε (δεξιά). Αυτός πρώτος ώργωνωσε, στα 1925, το συνδικατο. Κατάρβωσε, έν τούτοις, νά μή καταδικασθί πατέ για την γκαγκστερική δράση του, γιατί ήταν αδύνατο νά συγκεντρωθούν έναντίον του έννοχοποιητικά στοιχεία. Ο νόμος τόν παγίδεψε μέ διαφωρετικό τρόπο: Στά 1931 καταδικάσθηκε σέ μακροχρόνια φυλάκιση για... φοροδιαφυγή, πού έκτοτε έγινε ή συνήθης μέθοδος εξουδετερώσεως τών κορυφαίων γκάγκστερς. Πέθανε από συφιλίδα (1947).

Αναπαύου έν ειρήνη, ΚΑΠΟΝΕ», είναι χαραγμένο στόν τάφο του (κάτω), πού βρίσκεται στό νεκροταφείο τού Αγίου Όλιβέτ και πού εξακολουθεί νά αποτελεί ένα από τά τουριστικά αξιοθέατα της ληστοκρατούμενης δευτέρας πόλεως της Αμερικής.

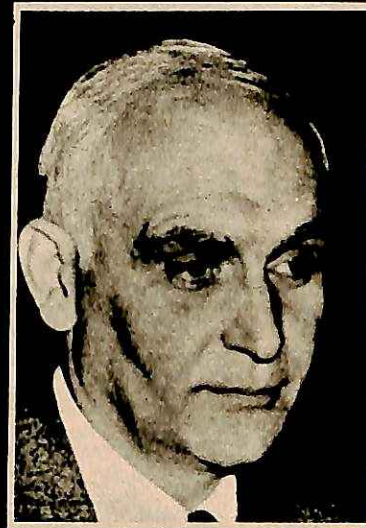
ΜΑΡΡΑΙΟΥ: Χάμφρεϋς, επί της εκμεταλλεύσεως έργατικών συνδικάτων

ΤΟΝΥ Άκκάρντο, πρόεδρος της διοίκουσής επιτροπής τού συνδικάτου

ΠΩΛ Ρίκκα, εϊδήμων στα χαρτοπαίγνια, και στο έμποριο ναρκωτικών.

ΣΑΜ ΤΖΙΑΝΚΑΝΑ. Είναι ο σημερινός ηγέτης της «αυτοκρατορίας»

Οι φάκελοι τού υπουργείου Δικαιοσύνης, πού φέρουν την έτικέττα: «Μονάς ώργανωμένου έγκληματος στό Σικάγο», είναι γεμάτοι παρόμοιες περιπτώσεις. Τά θέματα παραπονούνται καμμία φορά, έν έχουν όμως ποτέ τό κουράγιο νά φθάσουν ως τά δικαστήρια, έστω και για μάρτυρες.

Ακόμη, στό Σικάγο, και σέ έκταση άγνωστη σέ έποιαδήποτε άλλη άμερικανική πόλη, ο κοινός πολίτης μπορεί, χωρίς νά τό ξέρη, νά «συνεργάσεται» μέ τό συνδικάτο, όταν ζητά νά τού φέρουν πλυμένα στό σπίτι του ρούχα για τό μωρό του, νά τού παίρνουν τά σκουπίδια του, νά τού τοποθετήσουν μία έπιγραφή «νέον» φωτισμού, νά παραγγείλουν ένα χαλί, μία υδραυλική εγκατάσταση, νά κλείσει έσθ σε άεροπλάνο, μέσω ταξιδιωτικού πρακτορείου, νά κάνει ένα δάνειο από μία τράπεζα ή έστω και νά ψηφίσει!

Από την έποχή τού "Άλ Καπόνε, τό συνδικάτο άσκει μεγάλη έπιρροή στην έκλογή τών δημοτικών συμβούλων τού "Α' διαμερίσματος τού Σικάγου, πού είναι και πλουσιώτερο, γιατί σ' αυτό, και ιδιαίτερα στην περιοχή Λούπ, βρίσκονται τά γραφεία τών μεγάλων έπιχειρήσεων, τά μεγάλα καταστήματα, τά θέατρα και τά καλύτερα ξενοδοχεία. Ένας από τούς γερουσιαστές της πόλεως τού Σικάγου στην πολιτειακή γερουσία, είναι ο Άντονι Ντέ Τέλβε, άνηψός έξ άγχιστείας τού Σάμ Τζιανκάνα, παλαιού τρεφίμου τών φυλακών και άρχηγού τών άρχηγών τού συνδικάτου τού Σικάγου. Ο γαμπρός τού Τζιανκάνα Άντονι Τζιανκάνι, είναι «διοικητικός βοηθός» τού αντιπροσώπου τού Έλλινού στην άμερικανική Βουλή, Ρόλαντ Λιμπινάτι, δικηγόρου, γνωστού συνεργάτου τού Άλ Καπόνε και πού παλαιότερα ήταν στα δικα-

στήρια τακτικός συνήγορος τών μελών τού συνδικάτου.

Άνυπεράσπιστα προάστια

Καμιά προσπάθεια για την άπολύτρωση από τόν ζυγό τών έγκληματιών δέν βρίσκει ύποστήριξη. Πριν λίγον καιρό, ο δημοδιδάσκαλος Τζας Χάιτ ώργάνωσε μία συγκέντρωση πολιτών στό προάστιο Στόουν Πάρκ, για νά διαμαρτυρηθούν για την άτελή δημοτική έξυπνέτηση, ιδιαίτερα στό ζήτημα της ύδρευσεως. Μετά την συγκέντρωση τόν πλησίασε ο Ρόκκο Πράννο, άρχηγός τών έπιχειρήσεων σωματοτεμπορίας και λεσχών τού συνδικάτου στην περιοχή Μανχάιμ Στρίπ, κοντά στό άεροδρόμιο τού Ο' Χάιαρ.

—Δέν ξέρεις ποιός διοικεί την πόλη αυτή, τού φώναςε ο Πράννο κι άρχισε νά τόν χτυπά άλύπητα υπρός στόν κόσμο και σέ δυό τουλάχιστον άστυνομικούς. Ο Πράννο έμεινε ως τό τέλος άτιμώρητος. Άρχηγός της άστυνομίας στό Στόουν Πάρκ είναι ο Άντριου Σινιερέλλα, ξάδελφος τού Πράννο.

Στό Τσιτσέρο, όπου ήταν τό στρατηγείο τού συνδικάτου στην έποχή τού Καπόνε, ντετέκτιβς τού γραφείου τού εισαγγελέως Ντάνιελ Γουόρντ έκαναν μία συνδυασμένη έπιδρομή στα γραφεία στοιχημάτων, σίκους άνοχής, τάβερνες πού προσφέρουν συντροφιά γυναικών και καμπαρέ στρίπ τής. Η άστυνομία τού Τσιτσέρο όχι μόνο δέν προσέφερε καμμία βοήθεια στόν άρχιανακριτή Ράγγουελ Σπένσερ και τούς άνδρες του, αλλά όταν οι ντετέκτιβς γύρισαν νά βρουν τά αυτοκί-

νητά τους είδαν ότι τούς τά είχε ρυμουλκήσει ή άστυνομία για παράνομη στάθμευση.

Πέρσι, στό "Οουκ Πάρκ, δυό ντετέκτιβς τού τμήματος άνακρίσεων, ο Τζών Ζίτεκ και ο Λοχίας (τώρα άνθυπολοχαγός) Φράνκ Νάς, παρακολούθησαν σέ μία δεντροστοιχία ένα αυτοκίνητο τού συνδικάτου. Από τό αυτοκίνητο πήδησαν ο Σάμ (Τής) Μπατάλια, ένας από τούς έπιτελείς τού Τζιανκάνα, στην Κόζα Νέστρα, για την δυτική περιοχή τού νομού Κούκ, και ο σωματοφύλακας τού Μπατάλια, Ρόκκο Σαλατόρε. Άρχισε μία συμπλοκή μέ τά κλόμπς και μέ γροθιές. Άλλά ο άγώνας ήταν άνισος. Ο Ζίτεκ είναι έφεδρος τού ναυτικού και ο Νάς παλιός πρωτοπυγμάχος. Ο Σαλατόρε έπεσε σέ λίγο ανάσθης και ο Μπατάλια, ύποπτος στην άστυνομία σαν ένας από τούς φοβερότερους δολοφόνους τού συνδικάτου, γονάτισε και παρακαλούσε νά μή τόν χτυπήσουν άλλο. Σέ λίγο έθασε ή άστυνομία τού "Οουκ Πάρκ και, αντί νά πιάσει τούς δυό έγκληματίες, έπιασε τούς δυό άστυνομικούς τού Σικάγου!

Σύστημα έπικοινωνίας

Πριν λίγες έβδομάδες, νέο έπεισόδιο στό "Οουκ Πάρκ μέ τόν ντετέκτιβ Ζίτεκ και έναν άστυνομικό της άμοσπονδιακής άστυνομίας. Την στιγμή πού τό αυτοκίνητό τους περνούσε μαζί μέ τόν γράφοντα έμπρός από την πολυτελέστατη έπαυλη τού Τζιανκάνα, ένα αυτοκίνητο της άστυνομίας τού "Οουκ Πάρκ τούς υπέκρεψε νά σταματήσουν. Οι άστυνομικοί πού ήταν στό δεύτερο αυτό αυτοκίνητο ζήτησαν τίς ταυτότητες τών

συναδέλφων τους και τούς είπαν ψέματα πώς τούς έψαχναν για νά τούς ειδοποιήσουν ότι τολέ ζητούσαν από τό άρχηγείο τους και όταν αυτοί γύρισαν στό Σικάγο, τούς παρακολούθησε ένα μαύρο αυτοκίνητο "Ολντσμομπιλ», πού, όπως εξακριβώθηκε άργότερα, άνηκε σέ ένα πρακτορείο από κείνα πού έλέγχει τό συνδικάτο.

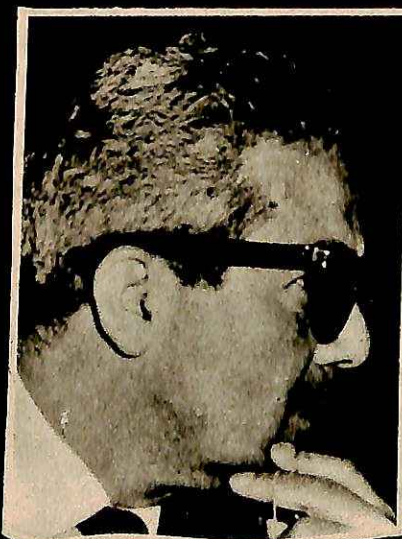
—Μερικές φορές, έλεγε ο Ζίτεκ στό δρόμο, νομίζω ότι τό σύστημα της έπικοινωνίας τους είναι ταχύτερο από τό δικό μας.

Μέσα στην πόλη

Και μέσα στό Σικάγο ή κατάσταση δέν είναι λιγώτερο δρώμικη.

Η «Λέσχη Τύπου» τού Σικάγου στεγάζεται στό «Σάιν Κλαίρ», ένα ξενοδοχείο, όπου συχνάζουν μέλη τού συνδικάτου. Κοντά, λίγα τετράγωνα από την κομψή συνοικία Νήαρ Νόρθ Σάιντ, υπάρχουν τρία άλλα ξενοδοχεία, τό «Μπερκασίρ», τό «Ντεβονσάιρ» και τό «Μέριλαντ», πού, σύμφωνα μέ την ύπηρεσία πληροφοριών της άστυνομίας, είναι γεμάτα μαστροπούς και γυναίκες τού δρόμου. Τά ξενοδοχεία αυτά είναι τό κέντρο τού τιμαρίου τού Τζίμμι Άλλεγκρέττ, αντιπροσώπου τού συνδικάτου στό Νήαρ Νόρθ Σάιντ, για τούς κλάδους σωματοτεμπορίας και λαθρεμπορίου ναρκωτικών. Παρά τίς συχνές έφθοδες από ειδικά και μέ μεγάλη φροντίδα διαλεγμένους άστυνομικούς, και παρά τό γεγονός ότι ο Άλλεγκρέττ έχει καταδικαστή για παράβαση τών νόμων περί αίνουεματωδών ποτών (είναι ακόμη έλεύθερος γιατί έκκρεμει έφεση κατά της καταδικαστικής α-

Δυό ντετέκτιβς
συνελήφθησαν
από την άστυνομία
του "Οουκ Πάρκ
έπειδή
έξυλοκόπησαν
δυό γκάγκστερς

ΦΕΛΙΞ ΑΛΝΤΕΡΙΖΙΟ, θεωρείται ως αντιπρόεδρος τού συνδικάτου.

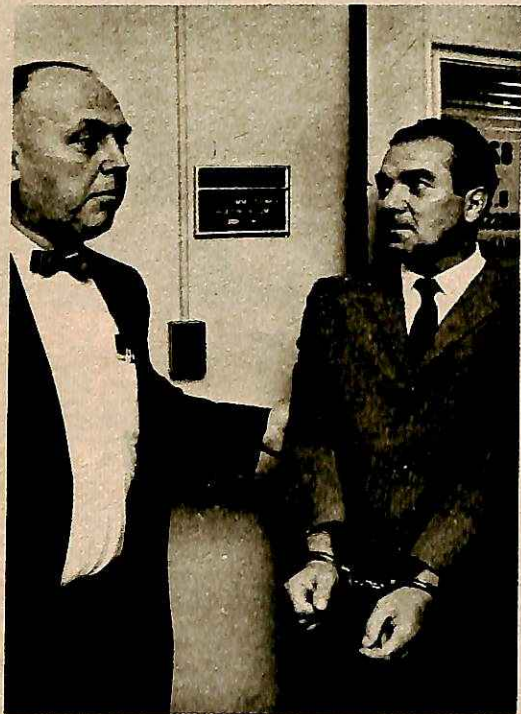
ΦΡΑΝΚ Φερράρα. Είναι ο τεχνικός σύμβουλος επί τών χαρτοπαγιγίων.

ΓΚΑΣ Άλεξ, αντιπρόεδρος, εϊδήμων στην εκμετάλλευση της πορνείας.

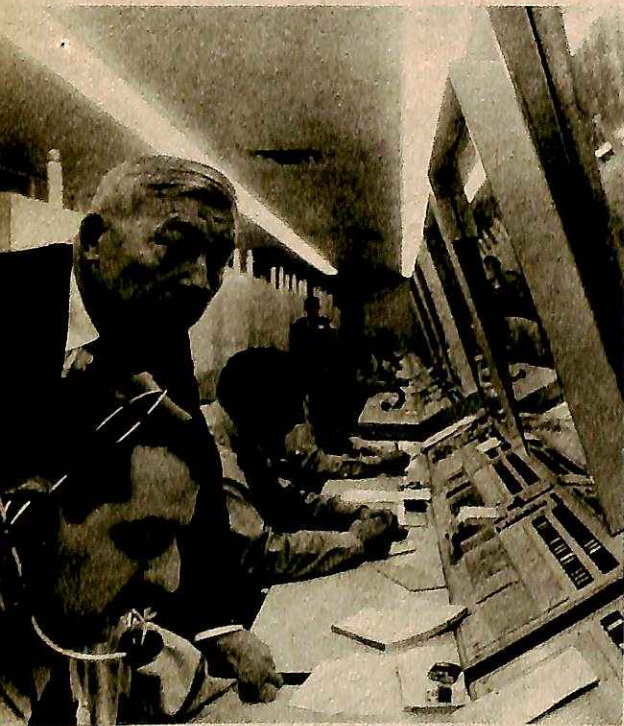

ΦΙΟΡΕ ΜΠΟΥΤΣΙΕΡΙ. Ειδικός της χαρτοπαίγνια και ιδίως το ισχυφίλ.

ΜΕ ΧΕΙΡΟΠΕΔΕΣ οδηγείται έξω από το γραφείο του ανακριτού ο Φέλιξ Άλντερτζιο, που συνελήφθη για εκβίασμό των περασμένο Οκτώβριο.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ διευθυντής Όρλάντο Ουίλσον κατευθύνει τώρα την νέα μεγάλη εκστρατεία κατά του οργανωμένου εγκλήματος, που εξαπέλυσε ο δήμαρχος του Σικάγου Ρίτσαρντ Ντάλεϊ.

πεφάσας), η επιχείρηση συνεχίζεται. «Οι τίμιοι αστυνομικοί —λέει ένας κυνικός δημοσιογράφος του Σικάγου— δεν μπορούν να είναι πανταχού παρόντες. Θα υπερέσουμε από την μάστιγα αυτή στο κέντρο του Σικάγου όταν καιρό θα υπάρχουν πολιτικές επιρροές και διεφθαρμένοι αστυνομικοί».

Στην περίφημη λεωφόρο του Σικάγου Στέιτ Στρίτ υπάρχουν, πολύ κοντά στο αρχηγείο της αστυνομίας, μία δωδεκάδα ταβέρνες με γυναικεία συντροφιά και καμπαρέ στρίπ-τίζ, που προσφέρουν κάθε ευκολία στους πελάτες τους. Έδω είναι το τιμάριο του Γκάς Άλεξ, πρωτοπαλλήκαρου του Τζιανκάντα. Σέ ένα από τα καμπαρέ αυτά, το «Στάρ Εντ Γκάρτερ Λάντζ», ο γράφων παρουσιάστηκε σαν παραγγελιοδόχος ηλεκτρικών, που βρισκόταν στο Σικάγο για ένα συνέδριο του γινόταν στο ξενοδοχείο «Χίλτον», και σε λίγα λεπτά του προσέφεραν: Την ευκαιρία να προσφέρει ένα ούισκυ (2,5 δολάρια το ποτήρι) σε μία κάρτισσα, την πληροφορία που θα δρή μία δέση ναρκωτικών, μία σύντροφο για το ξενοδοχείο του, την δυνατότητα για ένα ιπποδρομιακό στοίχημα στην Φλωρίδα και μία επίσκεψη σε μία παράνομη χαρτοπαικτική λέσχη.

Έξυπνος τρόπος

Μόλις 1.500 μέτρα μακριά από την τόσο γόνημη αυτή περιοχή του Γκάς Άλεξ βρίσκεται το συγκρότημα της Ρας Στρήτ —με πολυτελή νυκτερινά κέντρα, μπαρ και εστιατόρια, όλα μέγρος της επικρατείας του Τζιμμι Άλλεγκρέτι. Στην καρδιά της Ρας Στρήτ είναι ένα κέντρο που παλαιότερα ονομαζόταν «Δη Τρέιντ Γουήντς» και τώρα «Λίβινγκ Ρούμ». Όταν είχε το πρώτο του όνομα το επισκέπτονταν όλα τα πρωτοπαλλήκαρα του συνδικάτου, και σχεδόν κάθε προσωπικό της πόλης περνούσε από το Σικάγο —από την «Ελίζαμπεθ Τάιηλορ» ως τον Φράνκ Σινάτρα. Ο επίσημος ιδιοκτήτης του «Τρέιντ Γουήντς» ήταν κάποιος Άρθουρ Άντλερ που χάθηκε στις 20 Ιανουαρίου 1960, όταν έφυγε το βράδυ από το γραφείο του για να δειπνήσει με την γυναίκα του. Μετά δυο μήνες, το πτώμα του βρέθηκε γυμνό σε έναν υπόνομο. Σχετικά η αστυνομία υποστηρίζει δυο εκδοχές: Ο Άντλερ ήθελε σε συνεννόηση με τους εγκληματίες όταν άνοιξε το «Τρέιντ Γουήντς» και ένα δεύτερο καμπαρέ το «Μπλάκ Όουζ». Δέχτηκε απόλυτα τους προμηθευτές που του πρότειναν οι κακούργοι και πλήρωνε στο συνδικάτο την συνηθισμένη υπέρογκη προμήθεια των 240% τον χρόνο. Άργότερα, πάντα κατά την

γνώμη της αστυνομίας, όχι μόνο καθυστέρωσε στις πληρωμές του, αλλά και απείλησε το συνδικάτο ότι θα διηγόταν την ιστορία του σε μία ειδική δημοσιογραφική ανακριτική επιτροπή, που τον είχε καλέσει για μάρτυρα. Η δεύτερη εκδοχή, πολύ απλούστερη, είναι ότι το συνδικάτο ζήτησε από τον Άντλερ να πουλήσει για λογαριασμό του μερικά κασμήματα, που ένα μέλος του είχε κλέψει από ένα πολυτελές ξενοδοχείο του Σικάγου, και ο Άντλερ, που όπως πιστεύει η αστυνομία βρισκόταν σε άμυνα για χρωστούσε στους κακούργους 63.000 δολάρια, κράτησε λίγα χρήματα για λογαριασμό του. Οπωσδήποτε, ο Άντλερ έκανε νομιζόμενος άσχετος επιχείρημα, σύμφωνα με το ανακριτικό δόλεγμα, «στραγγαλισμός δια της χειρός η δ:» όργανου τινός. Η αστυνομία του Σικάγου όμως έχει πληροφορίες ότι ο Άντλερ σκοτώθηκε με έναν πολύ έξυπνότερο τρόπο. Οι εκτελεστές του τον ώδηγησαν σε μία αποθήκη - ψυγείο ενός σταθμού επεξεργασίας κρεάτων, που ανήκει στο συνδικάτο, ακριβώς αυτόν όπου τα πρωτοπαλλήκαρα της Κόζα Νόστρα έκαναν κιμά και πούλησαν για λουκάνικα στα εστιατόρια του Σικάγου ένα γκάγκστερ. Ο Άντλερ βασανίστηκε για λίγο. Άστερα του έβαλαν σε κάθε αυτί τους κρουούς ενός πυροσβεστήρα, άνοιξαν την κάνουλα και το αέριο του προκάλεσε με την τεράστια πίεσή του εγκεφαλική αιμορραγία, που παρέιχε την εντύπωση φυσικού θανάτου. Αν δεν γινόταν επιθεώρηση στον υπόνομο, το πτώμα του Άντλερ θα ξεπλενόταν σε λίγες εβδομάδες από τις ανοιξιάτικες πλημμύρες του Σικάγου.

Ο 941ος φόνος

Ο φόνος του Άντλερ αποτελεί το 941ο άλλο μυστήριο στα αστυνομικά χρονικά του Σικάγου, ιδιαίτερα στον τομέα των δολοφονιών. Τώρα οι μυστηριώδεις φόνοι πλησιάζουν τους 1.000 —23 περίπου κάθε χρόνο—, ρεκόρ που δεν το έχει καμία άλλη αμερικανική πόλη. Και όμως, μία έκδηλωση του πλέγματος κατωτερότητας της πόλεως του Σικάγου είναι και η άρνησή της να παραδεχτεί ότι το οργανωμένο έγκλημα και τα πανίσχυρα συνδικάτα του εγκλήματος αποτελούν μέρος της καθημερινής της ζωής.

Ο λοχαγός Ουίλλιαμ Ντάφφ, διευθυντής του τμήματος πληροφοριών της αστυνομίας του Σικάγου, λέει: «Το μεγαλύτερο εμπόδιο που συν-

ΕΠΙΔΡΟΜΗ Σ' ΕΝΑ ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΩΝ. ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΠΕΤΑΓΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΟΔΟΦΟΡΟ. ΒΙΟ

ΜΕΓΙΣΤΑΝΟΣ ΔΙΗΓΑΝ ΣΤΙΣ ΕΠΑΥΛΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΙ

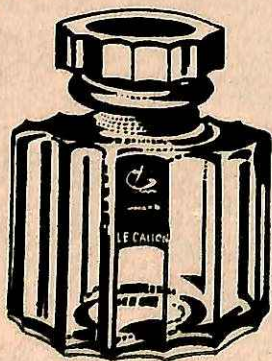
ΑΚΚΑΡΝΤΟ, ΤΖΙΑΝΚΑΝΑ ΚΑΙ ΑΛΝΤΕΡΙΖΙΟ

αντιμέτωποι είναι η άρνηση του κοινού να δεχθεί την ύπαρξη οργανωμένου εγκληματικού κόσμου. Ο Φράνκ Κήρμαν, ανώτερος ανακριτικός υπάλληλος: «Για τον πληθυσμό της πόλεως αυτής, το οργανωμένο έγκλημα παρουσιάζεται σαν ένα ποδοσφαιρικό μάτς αστυνομίας και κακούργων. Κάθεσαι στις κερκίδες και χειροκροτείς τότε τον ένα και τότε τον άλλον, χωρίς να καταλαβαίνεις ότι βέλοντας και μη βρίσκεισαι μέσα στο γήπεδο άμεσα στους παίκτες. Η ψυχολογία αυτή υπάρχει σε όλα τα κοινωνικά στρώματα του Σικάγου. Στα αριστοκρατικά πάρτυ, ο κόσμος κάνει καλαμπούρια για το συνδικάτο και παραπονεύεται στους ξένους για την αδικία που γίνεται στην πόλη και την κατηγορούν ότι κυριαρχείται από τους κακούργους. Εγκληματίες όπως ο Φίλ Άλντερτζιο και ο Φράνκ (Στρώγκυ) Φερράρε έχουν γίνει «ήρωες» και τα κατορθώματά τους παρακολουθούνται από τους θαυμαστές τους στις εφημερίδες, όπως των άσων των γηπέδων και των αθλητικών στίδων.

Δυο διοικήσεις

Ο εκδότης μίας από τις μεγαλύτερες εφημερίδες του Σικάγου προειδοποίησε τον γράφοντα: «Μην κάνετε το λάθος να υπογραμμίσετε την ύπαρξη οργανωμένου εγκλήματος στην πόλη μας. Πουθενά αλλού η κατάσταση δεν είναι χειρότερη από εδώ. Είναι περίπου τόσο άσχημη όσο πριν 15 χρόνια». Και όταν ο γράφων του απάντησε ότι δεν συμφωνούν με αυτό οι αρμόδιες αρχές, ο εκδότης κάλεσε τον πρώτο αστυνομικό συντάκτη του και, αφού τον ρώτησε σχετικά, πήρε την απάντηση: «Είναι δέκα φορές χειρότερα από ό,τι πριν 15ετίας». Ο αστυνομικός συντάκτης μίας άλλης εφημερίδας ήταν ακόμη κατηγορηματικότερος: «Υπάρχουν δυο διοικήσεις στο Σικάγο. Η μία εκλέγεται από τον λαό, η άλλη είναι το συνδικάτο. Μερικές φορές είναι δύσκολο να πη κανείς από ποιά διοικείται η πόλη». Άλλα κατά την γνώμη του υπουργού Δικαιοσύνης κ. Ρόμπερτ Κένεντυ, η δεύτερη διοίκηση, η Κόζα Νόστρα, είναι η ισχυρότερη, η μονολιθικότερη «οικογένεια» στις Ηνωμ. Πολιτείες. Υπολογίζεται ότι έχει 500 περίπου μέλη και, αντίθετα με ό,τι συμβαίνει στον αντίποδά της, στην Κόζα Νόστρα της Νέας Υόρκης που είναι χωρισμένη σε πέντε οικογένειες και δρά μόνο σε ωρισμένους τομείς της πόλεως, το συνδικάτο του Σικάγου αποτελείται από μία γενομενική ομάδα και έχει οργανώσει ολόκληρο τον νομό του Κούκ σε τιμάρια.

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Νέο γυναικείο άρωμα

LE GALION
Parfumeurs à Paris

ΟΙ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ ΕΛΕΓΧΟΥΝ ΤΟ ΣΙΚΑΓΟ

Το σημερινό συνδικάτο του Σικάγου είναι από ευθείας διάδοχος των συμμοριών του Καπόνε, που έδρασαν στην δεκαετία 1920 - 30. Όταν ο Άλ Καπόνε φυλακίστηκε για... φορολογικές παραβάσεις το 1931, ο Φράνκ Νίττι ανέλαβε τα καθήκοντα του αρχηγού. Ο Νίττι έμεινε στον θρόνο του ως το 1943, όποτε αυτοκτόνησε όταν τον έμηνυσαν για συνένοχο στην περίφημη υπόθεση έκδοσμού των κινηματογραφικών εταιριών από τους έγκρατους των κακούργων στις εργατικές οργανώσεις Ούιλλυ Μπίσφ και Τζώρτζ Μπράουν. Οι κινηματογραφικές εταιρίες είχαν υποχρεωθεί να πληρώσουν στους γκάγκστερς εκατομμύρια δολάρια. Μετά το θάνατο του Νίττι και την φυλάκιση του επιδόξου διαδόχου του Πάλ Ρίκα για την ίδια υπόθεση έκδοσμού, κατέλαβε τον θρόνο ένας από τους επιτελείς του Καπόνε, ο Τόνυ Άκκάρντο. Κι όταν ο Άκκάρντο παραιτήθηκε το 1957, αφού είχε αρχίσει κι αυτός να έχει τραδήγματα με την εφορία, πήρε την εξουσία ο σημερινός αρχηγός Σάμ Τζιανκάνε. Έτσι το Σικάγο δεν είχε παρά μόνο τέσσερις βασιλιάδες του εγκλήματος, από τότε που, πριν 38 χρόνια, ο Καπόνε άρραξε το συνδικάτο. Απόδειξη της δύναμεις και της συνοχής του συνδικάτου είναι ότι κανείς από τους αρχηγούς του δεν πέθανε από βίαιο θάνατο. Ο Καπόνε πέθανε από σύφιλη, ο Νίττι αυτοκτόνησε και οι Άκκάρντο και Τζιανκάνε χιούρν άκρας υγείας.

Χιλιάδες δολάρια

Στα 38 αυτά χρόνια της αδιαμφισβήτητης κυριαρχίας το συνδικάτο έσταθεροποίησε τη θέση του κι ανέπτυξε οργάνωση που θα την ζήλευε και η σοβαρότερη επιχείρηση. Οι αρχηγοί του ζούν σε επαύλεις αξίας 100 - 500 χιλιάδων δολλαρίων, στα πλουσιώτερα, άριστοκρατικότερα προάστια και έχουν γείτονες δικαστές, βιομηχάνους και διευθυντές εταιριών. Τουλάχιστον 54 κακούργοι (ή μεγαλύτερη συμπύκνωση εγκλήματος στην Αμερική) ζούν στην υπέροχη κηπούπολη του Ρίβερ Φόρεστ. Οι αρχηγοί του συνδικάτου είναι ντυμένοι άψογα και σοβαρά, σαν αξιοπρεπέστατοι έμποροι, εκτός από τις περιπτώσεις που χρησιμοποιούν «στολή έκστρατειας» — μαύρο παντελόνι, μαύρο πουκάμισο και μαύρο δερμάτινο σακάκι, για καμουφλάζ στις νυκτερινές δολοφονικές επιχειρήσεις τους. Έχουν δικούς τους δικηγόρους, διατηρούν πολυτελή γραφεία, όπου συγκαλούν συμβούλια για την καθημερινή δράση, και διαθέτουν «στόλους» αυτοκινήτων, τα περισσότερα μαύρα «Πόντιακ» ή «Ολντισμομπιλ», που ανήκουν σε πρακτορεία, με τα οποία είναι συνεταιρισμένοι. Για τις δεξιώσεις τους στρατολογούν τα περισσότερα ακριβόπληρωμένα ταλέντα, και για τις επιχειρήσεις, όπου είναι συνεταίροι, χρησιμοποιούν τους σταθμούς τηλεόρασης.

Η οργάνωση του συνδικάτου είναι πανομοιότυπο οργανώσεως μεγάλης ανωνύμου εταιρίας — με διοικητή, πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου, συμβούλους, αντιπροέδρους, τμηματάρχες, διευθυντές κλπ. Ο Άκκάρντο είναι πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου και το «σεβασμιώτερο» ήγετικό στέλεχος του συνδικάτου. Δεν παίζει πια ενεργό ρόλο στις καθημερινές επιχειρήσεις, αλλά η γνώμη του είναι πολύτιμη και απαραίτητη στα μεγάλα ζητήματα του συνδικάτου. Είναι τώρα 57 χρόνων και άψιθανο πλούσιος. Μένει σε μία θαυμάσια επαύλη στο Ρίβερ Φόρεστ, που τα άλλα μέλη του συνδικάτου αποκαλούν με δέος «παλάτι» και που είχε στοιχίσει ο αυτόν που την έκτισε, το 1930, έναν εκατομμυριούχο βιομήχανο ραδιοφώνων, μισό εκατομμύριο δολάρια. Έχει 22 δωμάτια, κλειστό κολυμβητήριο, αίθουσα μπιλιάρδου και βξη λουτρά, με διακοσμήσεις από δρυα και χρυσάφι. Ο κήπος είναι φραγμένος με ψηλά κάγκελα και φρουρείται από βξη άγριου γερμανικά λυκόσκυλα και, φυσικά, 6-

πό τέσσερις ένοπλους «κηπουρούς». Ο Άκκάρντο μπορεί να υπερηφανεύεται ότι δεν έχει φυλακισθεί παρά μόνο μία φορά και για μία μόνο νύχτα, όταν η αστυνομία τον θεώρησε πρώτο ύποπτο μιας σφαγής την ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου, το 1929. Τον μεγαλύτερο όμως κίνδυνο τον πέρασε ο Άκκάρντο το 1960, όταν η δημοσπονδιακή κυβέρνηση ανακάλυψε ότι έπαιρνε «μισθό» 178.000 δολάρια τον χρόνο, σαν «πράκτορας πωλήσεων» της εταιρίας ζυθοποιίας «Φόξ Χέντ», όπου είχε εισχωρήσει το συνδικάτο. Καταδικάστηκε τότε σε εξάμηνη φυλάκιση, αλλά τον άφρξαν ελεύθερο με έγγυση, ώπου να εκδικασθεί η έφεσή του. Μετά από δυο χρόνια η πρωτόδικος απόφαση ακυρώθηκε, με την δικαιολογία ότι ο τύπος «είχε επηρεάσει δυσμενώς το δικαστήριο». Η δεύτερη δίκη τελείωσε στις 3 Οκτωβρίου 1962, με την αθώωσή του.

Στο συμβούλιο των διευθυντών του Άκκάρντο υπηρετούν δυο άλλες «εξουσίες» προσωπικότητες: Ο Μάραϊν Χάμφρεϊς και ο Πάλ Ρίκα. Ο Χάμφρεϊς είναι ένας άραϊος ασπρμαλλής Ουαλλός, 63 ετών, πρωτοπαλ-λήκαρο του Καπόνε και την εποχή εκείνη νομικός και οικονομικός σύμβουλος του συνδικάτου. Σήμερα εξακολουθεί να κρατά το ίδιο «επάγγελμα», αν και με περισσότερο «άφ' ύψους» καμαδιότητες. Η αστυνομία του Σικάγου φρονεί ότι αυτός κανονίζει τις επαφές με τους πολιτικούς και τους συνδικαλιστικούς ήγέτες. Όπως ο Άκκάρντο, είχε κι αυτός τελευταία τραδήγματα με την οικονομική εφορία, αλλά ποτέ δεν του υπεβλήθη μήνυση. Ο κυριώτερος μάρτυρας εναντίον του ήταν κάποιος επιχειρηματίας στοιχημάτων, ο Ίρβινγκ Ράιν, που είχε παντρευθεί την ξανθή γυναίκα του Χάμφρεϊς, Μπέττυ Τζαίν. Στις 6 Μαΐου ο Ράιν δρέθηκε σκοτωμένος στο ξενοδοχείο του. Τον είχαν κτυπήσει άγρια, και του είχαν κολλήσει λευκοπλάστη στο στόμα και στην μύτη, με τον προφανή σκοπό να πεθάνη με δάσανα από άσφυξία. Έτσι κατέρρευσε και η κατηγορία για φορολογικές παραβάσεις κατά του Χάμφρεϊς, που μοιράζει τώρα τον καιρό του μεταξύ ενός πολυτελούς διαμερίσματος στο Σικάγο και μιας βίλλας στο Κή Μπισκάνη της Φλωρίδας, με πίστωση και ένα μοντέρνο σύστημα συναγερμού, που στοιχίζει 20.000 δολάρια.

Ο Ρίκα ήταν έμπιστος επίτελής του Καπόνε, στις παλιές μέρες δόξας. Τον είχαν καταδικάσει σε δέκα χρόνια φυλάκιση, για την υπόθεση του έκδοσμού των κινηματογραφικών εταιριών, αλλά έμεινε στην φυλακή μόνο τρία χρόνια, και σήμερα, στα εξήντα δύο του, είναι, όπως ξέρε η αστυνομία, ο κύριος «έμπειρογνώμων» του συνδικάτου στα ζητήματα του λαθρεμπορίου ναρκωτικών, των λεσχών και της σωματεμπορίας. Επίσης, μαζί με τον Άκκάρντο και τον Χάμφρεϊς, αποτελεί ένα είδος έφετείου, που αποφασίζει σε περιπτώσεις αμφισβητήσεων και αποφάσεων κατωτέρων επίτελών του συνδικάτου. Ο Ρίκα είναι γείτονας του Άκκάρντο, αλλά το πολυτελέστατο σπίτι του είναι κοννότερα στο ιεροσπουδαστήριο των «Δομινικανών Πατέρων». Η αμερικανική κυβέρνηση προσπάθει να τον απέλαση, αλλά δεν βρίσκει χώρα διατεθειμένη να τον φιλοξενήσει. Για το τελευταίο αυτό φροντίζει ο ίδιος ο Ρίκα, στέλνοντας στον υπουργό Έσωτερικών της κάθε χώρας ένα αντίγραφο του ποινικού μητρώου του και, με το ευφύεστατο αυτό κόλπο, 53 χώρες απέριψαν διαδήματα της κυβερνήσεως της Ουάσιγκτων να τον δεχθούν στο έδαφός τους. Το μόνο που μόρεσαν να του κάνουν οι αρχές είναι να παρουσιάζεται στο αστυνομικό τμήμα μία φορά τον μήνα.

Ο αρχηγός των αρχηγών του συνδικάτου, ο πρόεδρος της εταιρίας είναι ο Μόμο Σαλδατόρε Τζιανκάνε, ένας σκληρός, άδυσώπητος, άγριος γκάγκστερ, που έφθασε στην σημερινή παντοδυναμία του από σωφρο-σωματοφύλακας του «προκαποινικού» συνδικάτου. Πριν συμπλήρωση τα είκοσι, 1-

K
KATZΟΥΡΑΚΗΣ - CARABOTT

accessoires

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ